

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2001-2002

19 juni 2002

HANDELINGEN

PLENAIRE VERGADERING

ACTUELE VRAGEN

INTERPELLATIES

DECREET GELIJKE ONDERWIJSKANSEN-I

DECREET INSTEMMING VERDRAG VAN NICE

DECREET OPRICHTING VENNOOTSCHAPPEN T-GROEP EN WERKHOLDING

MET REDENEN OMKLEDE MOTIES – STEMMINGEN

Inhoud

Nr. 55

Woensdag 19 juni 2002

Berichten van verhindering	1
Voorstel van decreet	
Indiening en verwijzing	1
In eerste lezing aangenomen artikelen	
Indiening en verwijzing	2
Adviezen van het Kinderrechtencommissariaat	
Indiening en verwijzing	2
Verslagen van het Rekenhof	
Indiening en verwijzing	2
Verslagen	
Indiening	2
Tekst aangenomen door de commissies	
Indiening	4
In eerste lezing door de plenaire vergadering aangenomen artikelen	
Indiening	4
Met redenen omklede moties	
Indiening	4
Voorontwerpen van decreet	
Indiening	5
Mededeling van de Vlaamse regering	
Indiening	5
Mededeling van de Milieu- en Natuurraad van Vlaanderen (MINA-raad)	
Indiening	5
Mededeling van de Vlaamse Ombudsdienst	
Indiening	5
Jaarverslagen	
Indiening	6
Motie van een gemeente	
Indiening	6
Kennisgevingen van het Arbitragehof	
Indiening	6

Actuele vragen (Regl. art. 82)

Actuele vraag van de heer Robert Voorhamme tot de heer Steve Stevaert, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie, over de erkende havenarbeid in de nieuwe Europese context van liberalisering van de havendiensten	6
Actuele vraag van mevrouw Hilde De Lobel tot de heer Steve Stevaert, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie, over een barbecue naar aanleiding van de start van de heraanleg van de Antwerpse leien	7
Actuele vraag van de heer Dirk De Cock tot de heer Renaat Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over de tewerkstellingsgraad in Vlaanderen	8
Actuele vraag van mevrouw Sonja Becq tot mevrouw Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen, over de grieven van de Vlaamse rusthuizen	10
Actuele vraag van mevrouw Trees Merckx-Van Goey tot mevrouw Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen, over het opvang- en zorgtekort voor delinquente jongeren	12
Actuele vraag van mevrouw Marijke Dillen tot mevrouw Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen, over het eventueel overleg met de federale minister van Volksgezondheid betreffende heroïneverstrekking aan zwaar verslaafden	14
Actuele vraag van de heer Dominiek Lootens-Stael tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over de kritiek van de minister op de leidend ambtenaar van de Vaste Nationale Cultuurpactcommissie	15
Actuele vraag van de heer Johan Malcorps tot mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, over het eventueel vergunningsplichtig maken van autorally's op de openbare weg	16
Actuele vraag van de heer Jan Van Duppen tot de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Buitenlands Beleid, over de medewerking van gemeentebesturen aan preventiecampagnes van farmaceutische bedrijven	18
Actuele vraag van mevrouw Ann De Martelaer tot de heer Jaak Gabriels, Vlaams minister van Economie, Buitenlandse Handel en Huisvesting, over het mogelijk toekennen van huursubsidies aan Antwerpse socialehuisvestingsmaatschappijen	20
Actuele vraag van de heer Jos De Meyer tot mevrouw Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming, over de vrijstellingen in de hogescholen	20
Actuele vraag van de heer Kris Van Dijck tot mevrouw Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming, over de omvorming van kandidaats- en licentiaatsdiploma's naar bachelor- en masterdiploma's	22
Actuele vraag van mevrouw Hilde Claes tot mevrouw Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming, over een mogelijke afwijking op de voorwaarden voor ondersteuning van de scholen in het kader van het gelijkekansendecreet	23
Actuele vraag van de heer Erik Matthijs tot mevrouw Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming, over het toelatingsexamen arts-tandarts	23

Interpellaties (Regl. art. 77)

Interpellatie van de heer Carl Decaluwe tot de heer Steve Stevaert, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie, over de verbreking van de managementscontracten voor de regionale luchthavens van Deurne en Oostende	
Interpellatie van de heer Jan Penris tot de heer Steve Stevaert, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie, over de verbreking van de managementscontracten en de toekomst van de regionale luchthavens van Deurne en Oostende	24
Sprekers : de heren Carl Decaluwe en Jan Penris, mevrouw Ria Van Den Heuvel, de heer Ludwig Caluwé en minister Steve Stevaert	
Met redenen omklede moties	37

Ontwerp van decreet betreffende gelijke onderwijskansen-I – 1143 (2001-2002) – Nrs. 1 tot 12 Tweede lezing	37
Ontwerp van decreet houdende instemming met het verdrag van Nice houdende wijziging van het verdrag betreffende de Europese Unie, de verdragen tot oprichting van de Europese Gemeenschappen en sommige bijbehorende akten, met de protocollen en de slotakte, ondertekend in Nice op 26 februari 2001 – 1142 (2001-2002) – Nrs. 1 en 2 Algemene bespreking	38
Sprekers : de heren Stefaan Platteau, verslaggever, Luc Van den Brande en Karim Van Overmeire en minister Paul Van Grembergen	
Artikelsgewijze bespreking	47
Ontwerp van decreet betreffende de oprichting van de vennootschappen T-Groep en Werkholding – 1159 (2001-2002) – Nrs. 1 tot 3 Algemene bespreking	47
Sprekers : de heren Jacques Laverge, verslaggever, Roland Van Goethem, Robert Voorhamme en André-Emiel Bogaert	
Artikelsgewijze bespreking	50
Ontwerp van decreet houdende instemming met het verdrag van Nice houdende wijziging van het verdrag betreffende de Europese Unie, de verdragen tot oprichting van de Europese Gemeenschappen en sommige bijbehorende akten, met de protocollen en de slotakte, ondertekend in Nice op 26 februari 2001 – 1142 (2001-2002) – Nrs. 1 en 2 Hoofdelijke stemming	55
Ontwerp van decreet betreffende gelijke onderwijskansen-I – 1143 (2001-2002) – Nrs. 1 tot 12 Aangehouden stemmingsen	56
Sprekers : mevrouw Hilde Claes, de heren Luc Martens en Johan De Roo, mevrouw Anny De Maght-Aelbrecht en minister Marleen Vanderpoorten	
Hoofdelijke stemming	60
Sprekers : mevrouw Hilde Claes en de heer Kris Van Dijck	
Ontwerp van decreet betreffende de oprichting van de vennootschappen T-Groep en Werkholding – 1159 (2001-2002) – Nrs. 1 tot 3 Hoofdelijke stemming	61
Met redenen omklede motie van de heer Luk Van Nieuwenhuysen tot besluit van de op 6 juni 2002 door de heer Luk Van Nieuwenhuysen in commissie gehouden interpellatie tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over een scoutsgroep voor allochtone jongeren in Antwerpen – 1236 (2001-2002) – Nr. 1 Hoofdelijke stemming	63
Sprekers : de heren Luk Van Nieuwenhuysen en Jo Vermeulen	
Met redenen omklede motie van de heer Jo Vermeulen, mevrouw Mieke Van Hecke en de heren Dany Vandebossche, Marino Keulen en Jan Roegiers tot besluit van de op 6 juni 2002 door de heer Luk Van Nieuwenhuysen in commissie gehouden interpellatie tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over een scoutsgroep voor allochtone jongeren in Antwerpen – 1241 (2001-2002) – Nr. 1 Hoofdelijke stemming	65

Met redenen omklede motie van de heren Chris Vandenbroeke en Luc Van den Brande tot besluit van de op 6 juni 2002 door de heer Chris Vandenbroeke in commissie gehouden interpellaties tot mevrouw Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming, over het dreigend tekort aan wetenschappers en onderzoekers in het bijzonder en over het onderzoeks- en ontwikkelingsbeleid in Vlaanderen en Europa

– 1239 (2001-2002) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

66

Sprekers : de heren Luc Van den Brande en Dirk Holemans

Regeling van de werkzaamheden

68

VOORZITTER : De heer Norbert De Batselier

– *De notulen van de jongste vergadering worden ter tafel gelegd.*

– *De vergadering wordt geopend om 14.16 uur.*

De voorzitter : Dames en heren, de vergadering is geopend.

AANWEZIG

Wilfried Aers, Anne-Marie Baeke, Sonja Becq, Jos Bex, André-Emiel Bogaert, Gilbert Bossuyt, Louis Bril, Jozef Browaeyns, Ludwig Caluwé, Hilde Claes, Marc Cordeel, Norbert De Batselier, Carl Decaluwe, Dirk De Cock, Niki De Gryze, Karel De Gucht, Hilde De Lobel, Herman De Loor, Anny De Maght-Aelbrecht, Ann De Martelaer, Wivina Demeester-De Meyer, Julien Demeulenaere, Jos De Meyer, André Denys, Peter De Ridder, Johan De Roo, Claudine De Schepper, Bart De Smet, Jacques Devolder, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Gisèle Gardeyn-Debever, Sven Gatz, Jean Gerarts, Jos Geysels, Eloi Glorieux, Brigitte Grouwels, Dominique Guns, Peter Gysbrechts, Veerle Heeren, Koen Helsen, Margriet Hermans, Dirk Holemans, Patrick Hostekint, Pieter Huybrechts, Marino Keulen, Gerald Kindermans, Patrick Lachaert, Boudewijn Laloo, Herman Lauwers, Jacques Laverge, Julien Librecht, Marcel Logist, Loones, Dominiek Lootens-Stael, Chokri Mahassine, Johan Malcorps, Luc Martens, Erik Matthijs, Trees Merckx-Van Goey, André Moreau, Leo Peeters, Jan Penris, Stefaan Platteau, Frans Ramon, Jan Roegiers, Ludo Sannen, Freddy Sarens, Johan Sauwens, Cis Schepens, Guy Sols, Jos Stassen, Felix Strackx, Lucien Suykens, Guy Swennen, Jacques Timmermans, Bruno Tobback, Jul Van Aperen, Gilbert Van Baelen, Marc van den Abeelen, Riet Van Cleuvenbergen, Dany Vandenbossche, Luc Van den Brande, Marleen Van den Eynde, Ria Van Den Heuvel, Mark Van der Poorten, Kris Van Dijck, Jan Van Duppen, Christian Van Eyken, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Mieke Van Hecke, Ingrid van Kessel, Gilbert Vanleenhove, Jef Van Looy, Paul Van Malderen, Luk Van Nieuwenhuyzen, André Van Nieuwerkerke, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Etienne Van Vaerenbergh, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Jo Vermeulen, Christian Verougstraete, Miel Verrijken, Isabel Vertriest, Robert Voorhamme, Johan Weyts, Paul Wille,

Frans Wymeersch.

AFWEZIG MET KENNISGEVING

Herman De Reuse : gezondheidsredenen ;

Mathieu Boutsen, Veerle Declercq, Frans De Cock, Jan Laurys, Jan Loones, Jacky Maes, Didier Ramoudt, Eddy Schuermans : buitenslands ;

Chris Vandenbroeke : ambtsverplichtingen ;

Patricia Ceysens : familieverplichtingen.

AFWEZIG ZONDER KENNISGEVING

Johan Demol, Rufin Grijp, Walter Vandenbossche.

VOORSTEL VAN DECREET**Indiening en verwijzing**

De voorzitter : Het volgende voorstel van decreet werd ingediend :

- Voorstel van decreet van de heer Johan Sauwens, mevrouw Mieke Van Hecke, mevrouw Trees Merckx-Van Goey en de heren Carl Decaluwe en Bart De Smet houdende de regeling van de erkenning en de subsidiëring van de gemeentelijke sportdiensten, de provinciale sportdiensten, de sportdienst van de Vlaamse Gemeenschapscommissie en het steunpunt voor de lokale en regionale openbare sport-en recreatiesector
 - 1244 (2001-2002) – Nr. 1.
- Verwezen naar de Commissie voor Cultuur, Media en Sport.

IN EERSTE LEZING IN COMMISSIE AANGENOMEN ARTIKELEN**Indiening en verwijzing**

De voorzitter : De volgende artikelen werden in eerste lezing aangenomen :

- In eerste lezing aangenomen artikelen van het voorstel van decreet van mevrouw Isabel Vertriest en de heren Jacky Maes, Patrick Lachaert en Jos Bex houdende wijziging van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu, van het bosdecreet van 13 juni 1990, van het decreet van 16 april 1996 houdende bescherming van landschappen, van het decreet van 21 december 1988 houdende oprichting van de Vlaamse Landmaatschappij, van de wet van 22 juli 1970 op de ruilverkaveling van landeigendommen uit kracht van wet zoals aangevuld door de wet van 11 augustus 1978 houdende bijzondere bepalingen eigen aan het Vlaamse Gewest, van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning en van het decreet van 23 januari 1991 inzake de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen – 967 (2000-2001) – Nr. 10.
Verwezen naar de Commissie voor Leefmilieu, Natuurbehoud en Ruimtelijke Ordening.

ADVIES VAN HET KINDERRECHTENCOMMISSARIAAT**Indiening en verwijzing**

De voorzitter : Het volgend advies van het Kinderrechtencommissariaat werd ingediend :

- Advies van het Kinderrechtencommissariaat over het ontwerp van decreet houdende goedkeuring van het samenwerkingsakkoord tussen de Federale Staat, de Duitstalige Gemeenschap, de Franse Gemeenschap en de Vlaamse Gemeenschap betreffende het gesloten centrum voor voorlopige plaatsing van minderjarigen die een als misdrijf omschreven feit hebben gepleegd – 1224 (2001-2002) – Nr. 2.

Verwezen naar de Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gelijke Kansen.

VERSLAGEN VAN HET REKENHOF**Indiening en verwijzing**

De voorzitter : De volgende verslagen van het Rekenhof werden ingediend :

- Verslag van het Rekenhof betreffende de Vlaamse Milieuholding (VMH) over het boekjaar 2000 – 37-C (2001-2002) – Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Leefmilieu, Natuurbehoud en Ruimtelijke Ordening.
- Verslag van het Rekenhof betreffende de rekeningen 1996 tot 1999 van GIMVINDUS NV – 37-D (2001-2002) – Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Economie, Landbouw, Werkgelegenheid en Toerisme.
- Verslag van het Rekenhof over de thesaurietoestand van de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij (VHM) – 37-E (2001-2002) – Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting.

VERSLAGEN**Indiening**

De voorzitter : De volgende verslagen werden ingediend :

- Verslag namens de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting uitgebracht door de heer Stefaan Platteau over het ontwerp van decreet houdende aanpassing van de middenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2002 – 18-A (2001-2002) – Nr. 4.

Voorzitter

- Verslag namens de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting uitgebracht door de heer Stefaan Platteau over het ontwerp van decreet houdende eerste aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2002
– 19-B (2001-2002) – Nr. 3.
- Verslag namens de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting uitgebracht door de heer Stefaan Platteau over het ontwerp van decreet houdende tweede aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2002
– 19-C (2001-2002) – Nr. 8.
- Verslag namens de Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gelijke Kansen uitgebracht door mevrouw Ria Van Den Heuvel op het voorstel van decreet van mevrouw Patricia Ceysens, de heer Koen Helsen, mevrouw Claudine De Schepper en de heer Jacques Devolder houdende wijziging van artikel 118 van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn
– 497 (2000-2001) – Nr. 3.
- Verslag namens de Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gelijke Kansen uitgebracht door mevrouw Ria Van Den Heuvel over het voorstel van decreet van mevrouw Ann De Martelaer, mevrouw Patricia Ceysens en de heren Dany Vandebossche en Dirk De Cock houdende wijziging van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, wat betreft de openbaarheid van de vergaderingen
– 756 (2000-2001) – Nr. 3.
- Verslag namens de Commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden, Huisvesting en Stedelijk Beleid uitgebracht door de heer Bart De Smet over het voorstel van decreet van mevrouw Wivina Demeester-De Meyer en de heren Johan De Roo, Carl Decaluwe c.s. houdende toewijzing van de opbrengst van de onroerende voorheffing aan het Vlaams Gemeentefonds
– 790 (2000-2001) – Nr. 2.
- Verslag namens de Commissie voor Reglement en Samenwerking uitgebracht door de heer Marino Keulen over het ontwerp van decreet houdende instemming met het samenwerkingsakkoord tussen de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest en de Duitstalige Gemeenschap, ondertekend in Eupen op 14 februari 2001
– 1132 (2001-2002) – Nr. 2.
- Verslag namens de Commissie voor Buitenlandse en Europese Aangelegenheden uitgebracht door de heer Stefaan Platteau over het ontwerp van decreet houdende instemming met het verdrag van Nice houdende wijziging van het verdrag betreffende de Europese Unie, de verdragen tot oprichting van de Europese Gemeenschappen en sommige bijbehorende akten, met de protocollen en de slotakte, ondertekend in Nice op 26 februari 2001
– 1142 (2001-2002) – Nr. 2.
- Verslag namens de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting uitgebracht door de heer Stefaan Platteau over het ontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de aanpassing van de begroting 2002
– 1177 (2001-2002) – Nr. 7.
- Verslag namens de Commissie voor Cultuur, Media en Sport uitgebracht door de heer Frans De Cock over het ontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de aanpassing van de begroting 2002
– 1177 (2001-2002) – Nr. 8.
- Verslag namens de Commissie voor Leefmilieu, Natuurbehoud en Ruimtelijke Ordening uitgebracht door de heer Patrick Lacaert over het ontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de aanpassing van de begroting 2002
– 1177 (2001-2002) – Nr. 9.
- Verslag namens de Commissie voor Onderwijs, Vorming en Wetenschapsbeleid uitgebracht door mevrouw Claudine De Schepper over het ontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de aanpassing van de begroting 2002
– 1177 (2001-2002) – Nr. 10.
- Verslag namens de Commissie voor Openbare Werken, Mobiliteit en Energie uitgebracht door de heer Jul Van Aperen over het ontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de aanpassing van de begroting 2002
– 1177 (2001-2002) – Nr. 11.
- Verslag namens de Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gelijke Kansen uitgebracht door mevrouw Ingrid van Kessel over

Voorzitter

het ontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de aanpassing van de begroting 2002

– 1177 (2001-2002) – Nr. 12.

- Verslag namens de Commissie voor Economie, Landbouw, Werkgelegenheid en Toerisme uitgebracht door de heer Frans De Cock over het ontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de aanpassing van de begroting 2002

– 1177 (2001-2002) – Nr. 13.

- Verslag namens de Commissie voor Economie, Landbouw, Werkgelegenheid en Toerisme uitgebracht door mevrouw Gisèle Gardeyn-Debever over het ontwerp van decreet tot wijziging van de wet van 21 april 1965 houdende het statuut van de reisbureaus en van het decreet van 5 maart 1985 houdende oprichting van een Vlaamse Adviesraad voor toerisme

– 1208 (2001-2002) – Nr. 2.

- Verslag namens de Commissie voor Onderwijs, Vorming en Wetenschapsbeleid uitgebracht door de heren Dirk De Cock en Luc Martens over het verzoekschrift betreffende het onderwijs van het esperanto

– 1242 (2001-2002) – Nr. 1.

- Verslag namens de Commissie voor Onderwijs, Vorming en Wetenschapsbeleid uitgebracht door de heren Dirk De Cock en Luc Martens over het verzoekschrift betreffende de niet opgenomen geldelijke gelijkschakeling van barema 384 tot regent

– 1243 (2001-2002) – Nr. 1.

TEKST AANGENOMEN DOOR DE COMMISSIES**Indiening**

De voorzitter : De volgende tekst aangenomen door de Commissies werd ingediend :

- Tekst aangenomen door de Commissies van het ontwerp van decreet houdende bepalingen tot

begeleiding van de aanpassing van de begroting 2002

– 1177 (2001-2002) – Nr. 14.

IN EERSTE LEZING DOOR DE PLENAIRE VERGADERING AANGENOMEN ARTIKELLEN**Indiening**

De voorzitter : De volgende artikelen werden door de plenaire vergadering in eerste lezing aangenomen :

- In eerste lezing aangenomen artikelen over het ontwerp van decreet betreffende gelijke onderwijskansen-I

– 1143 (2001-2002) – Nr. 12.

MET REDENEN OMKLEDE MOTIES**Indiening**

De voorzitter : De volgende met redenen omklede moties werden ingediend :

- Met redenen omklede motie van de heer Jo Vermeulen, mevrouw Mieke Van Hecke en de heren Dany Vandebossche, Marino Keulen en Jan Roegiers tot besluit van de op 6 juni 2002 door de heer Luk Van Nieuwenhuysen in commissie gehouden interpellatie tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over een scoutsgroep voor allochtone jongeren in Antwerpen

– 1241 (2001-2002) – Nr. 1.

- Met redenen omklede motie van de heer Luk Van Nieuwenhuysen tot besluit van de op 13 juni 2002 door de heer Luk Van Nieuwenhuysen in commissie gehouden interpellatie tot de heer Jaak Gabriels, Vlaams minister van Economie, Buitenlandse Handel en Huisvesting, over de houding van de Vlaamse regering inzake de toe-

Voorzitter

komst van de Nationale Delcrederedienst en het aandeel van de gewesten in de raad van bestuur
– 1245 (2001-2002) – Nr. 1.

inzage op de afdeling Decreetgevend Secretariaat van het Vlaams Parlement.

VOORONTWERPEN VAN DECREET**Indiening**

De voorzitter : De volgende voorontwerpen van decreet werden ingediend :

- Voorontwerp van decreet betreffende de openbaarheid van bestuur, principieel goedgekeurd door de Vlaamse regering op 7 juni 2002 (VR 48/2001-2002) ;
- Voorontwerp van decreet houdende instemming met de overeenkomst inzake de bescherming van Afrikaans-Euraziatische trekkende watervogels en de bijlagen 1, 2 en 3, ondertekend in Den Haag op 29 oktober 1999, principieel goedgekeurd door de Vlaamse regering op 7 juni 2002 (VR 49/2001-2002).

Deze voorontwerpen van decreet liggen ter inzage op de afdeling Decreetgevend Secretariaat van het Vlaams Parlement.

MEDEDELING VAN DE VLAAMSE REGERING**Indiening**

De voorzitter : De volgende mededeling van de Vlaamse regering werd ingediend :

- Tweejaarlijks rapport (juni 2001) van het Steunpunt tot Bestrijding van Armoede, Bestaansonzekerheid en Sociale Uitsluiting (DOC 213/2001-2002).

Deze mededeling van de Vlaamse regering ligt ter

MEDEDELING VAN DE MILIEU- EN NATUURRAAD VAN VLAANDEREN (MINA-RAAD)**Indiening**

De voorzitter : De volgende mededeling van de MINA-raad werd ingediend :

- Advies op hoofdlijnen van 6 juni 2002 over het ontwerp van Mobiliteitsplan (DOC 215/2001-2002).

Deze mededeling van de MINA-raad ligt ter inzage op de afdeling Decreetgevend Secretariaat van het Vlaams Parlement.

MEDEDELING VAN DE VLAAMSE OMBUDSDIENST**Indiening**

De voorzitter : De volgende mededeling van de Vlaamse Ombudsdienst werd ingediend :

- Brief d.d. 10 juni 2002 van de Vlaamse Ombudsdienst aan de heer Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, als reactie op de uitvoering door de Vlaamse regering van de algemene aanbevelingen uit het jaarverslag 2000 van de Vlaamse Ombudsdienst, overeenkomstig de resolutie van het Vlaams Parlement van 24 oktober 2001 (DOC 217/2001-2002).

Deze mededeling van de Vlaamse Ombudsdienst ligt ter inzage op de afdeling Decreetgevend Secretariaat van het Vlaams Parlement.

JAARVERSLAGEN**Indiening**

De voorzitter : De volgende jaarverslagen werden ingediend :

- Jaarboek 2001 van de Koninklijke Vlaamse Academie van België voor Wetenschappen en Kunsten (DOC 211/2001-2002) ;
- Jaarverslag 2001 van de Milieu- en Natuurraad van Vlaanderen (MINA-raad) (DOC 214/2001-2002) ;
- Activiteitenrapport 2001 GOM Oost-Vlaanderen (DOC 216/2001-2002).

Deze jaarverslagen liggen ter inzage op de afdeling Decreetgevend Secretariaat van het Vlaams Parlement.

MOTIE VAN EEN GEMEENTE**Indiening**

De voorzitter : De volgende motie van een gemeente werd ingediend :

- Motie van de gemeente Opglabbeek met betrekking tot het gemeentefonds, goedgekeurd door de gemeenteraad op 27 mei 2002 (DOC 212/2001-2002).

Deze motie van een gemeente ligt ter inzage op de afdeling Decreetgevend Secretariaat van het Vlaams Parlement.

KENNISGEVINGEN VAN HET ARBITRAGEHOF**Indiening**

De voorzitter : De volgende kennisgevingen van het Arbitragehof betreffende beroepen tot vernie-

tiging en prejudiciële vragen liggen ter inzage op de afdeling Decreetgevend Secretariaat van het Vlaams Parlement :

- Rolnummer 2408 ;
- Rolnummer 2412 ;
- Rolnummers 2420 tot 2428, 2435, 2436 tot 2439, 2441, 2442 en 2444 (samengevoegde zaken) ;
- Rolnummer 2440.

ACTUELE VRAGEN (*Regl. art. 82*)

Actuele vraag van de heer Robert Voorhamme tot de heer Steve Stevaert, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie, over de erkende havenarbeid in de nieuwe Europese context van liberalisering van de havendiensten

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Voorhamme tot de heer Stevaert, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie, over de erkende havenarbeid in de nieuwe Europese context van liberalisering van de havendiensten.

De heer Voorhamme heeft het woord.

De heer Robert Voorhamme (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, op 13 februari 2001 lanceerde de Europese Commissie een ontwerprichtlijn over de liberalisering van de havendiensten. Die zorgde – op zijn zachts gezegd – voor nogal wat beroering, onder meer in de Vlaamse havens. Een element eruit was immers dat het statuut van erkende havenarbeid op de helling werd gezet. Het zou de reders in de toekomst mogelijk worden gemaakt om te opteren voor zelfafhandeling zonder daarbij rekening te moeten houden met de gebruiken in de havens.

Op 14 november 2001 heeft het Europees Parlement, onder impuls van een aantal socialistische afgevaardigden, de ontwerprichtlijn fundamenteel bijgestuurd. Het goede nieuws is dat vorige maandag de vergadering van ministers van Transport in Europa geoordeeld heeft dat de ontwerprichtlijn effectief moet worden bijgestuurd zodat de individuele lidstaten in de toekomst hun eigen voorwaarden waaronder de havenarbeid plaatsvindt, zouden kunnen opleggen voor alle verladingsoperaties. De

Voorhamme

zelfafhandeling hoort daarbij. De wet-Major kan met andere woorden geldig blijven, indien België aldus beslist.

Dat is van groot belang, want onze havenarbeiders hebben bewezen dat ze, door middel van het statuut dat ze verwerven via de wet-Major, in Europa de meest productieve zijn en de meest veilige havenarbeid verrichten. Indien daaraan zou worden getornd, dan zou dat een echte aanfluiting van de realiteit op het terrein betekenen. Het is immers niet voor niets dat we gedurende dertig jaar geen enkele havenstaking hebben gekend. De enige algemene havenstaking in al die jaren vond onlangs plaats. Zo'n staking is natuurlijk niet goed voor onze economie.

Veertien dagen geleden hadden we in Singapore een onderhoud met vertegenwoordigers van PSA. Toen bleek dat de leiding van PSA, het bedrijf dat de containerafhandeling in de Vlaamse havens zal overnemen, heel erg gesteld was op de heel productieve en goed functionerende havenarbeid die onze Vlaamse havens kenmerkt.

Mijnheer de minister, ik weet dat de federale minister van Vervoer bevoegd is voor deze zaak. Als minister bevoegd voor de Vlaamse havens bent u er echter nauw bij betrokken. Wat hebt u ondernomen sinds 13 februari 2001 opdat enige bijsturing van de ontwerprichtlijn mogelijk zou zijn? Wat is uw intentie? Ik weet dat ik niet naar intenties mag vragen, maar ik ga ervan uit dat u als minister een standpunt inneemt. De richtlijn bepaalt immers dat de lidstaat duidelijk aangeeft welk model van havenarbeid het wenst. Heel veel havenarbeiders in Vlaanderen wachten vol ongeduld tot dat is gebeurd.

De voorzitter : Minister Stevaert heeft het woord.

Minister Steve Stevaert (Op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, dames en heren, dit is inderdaad een federale bevoegdheid en meer bepaald van minister Durant. We zijn er echter allemaal mee begaan omdat havens van ontzettend groot belang zijn voor Vlaanderen en België. Daarom is er een indrukwekkende lijst van contacten geweest met de vier havenbedrijven, de vertegenwoordigers van werkgevers, de scheepvaartsector en de werknemers binnen de havens en de maritieme toegang, de betrokken Europese parlementsleden, de Vlaamse Havencommissie, de gewestelijke havencommissaris, het kabinet van minister Durant, de Vlaamse en Belgische permanente vertegenwoor-

digers en de voorzitter van het paritair comité, de heer Leemans.

Ik zal u het chronologisch overzicht van het dossier Port Package overmaken. Dat is nogal indrukwekkend. Het is onze overtuiging dat het cruciaal was om binnen Vlaanderen en België overleg te plegen. Tot nu toe hebben we ons doel bereikt. Op een bepaald moment zaten we bijna in een onmogelijke situatie, maar die is nu gewijzigd. U vroeg naar mijn intenties. Vandaag is er een debriefing gebeurd op het kabinet van minister Durant. Op basis daarvan moeten we zorgen voor de implementatie. Daarover zullen we een aantal politieke uitspraken moeten doen en die zullen bepalend zijn voor de evolutie van dit dossier.

De voorzitter : De heer Voorhamme heeft het woord.

De heer Robert Voorhamme : Ik leid uit het antwoord af dat u de zienswijze van de havenarbeiders deelt. U zult er alles aan doen om met uw gekende politieke gewicht die zienswijze zo snel mogelijk te vertalen in Belgische wetgeving.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van mevrouw Hilde De Lobel tot de heer Steve Stevaert, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie, over een barbecue naar aanleiding van de start van de heraanleg van de Antwerpse leien

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van mevrouw De Lobel tot de heer Stevaert, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie, over een barbecue naar aanleiding van de start van de heraanleg van de Antwerpse leien.

Mevrouw De Lobel heeft het woord.

Mevrouw Hilde De Lobel (Op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, ik heb gehoord dat u in Antwerpen een barbecue wilt organiseren : niet op 11 juli met een feestcheque van minister Anciaux, maar op 4 augustus. Dat is de dag voor het begin van de heraanleg van de leien. Met dat feestje wilt u het grote protest en het ongenoegen van de omwonenden tegen deze heraanleg 'weggrillen'. U hebt er zelfs bij gezegd dat er

De Lobel

niet eens moet worden gebakken en gebraden. Het mag ook iets anders zijn, als er maar op een ludieke manier wordt gecommuniceerd met de Antwerpenaars.

Ik kan u verzekeren dat er in Antwerpen al enorm veel is gepraat over de leien. De omwonenden zijn al ettelijke keren uitgenodigd op inspraakvergaderingen en hoorzittingen. Hun grootste frustratie is dat ze wel naar die vergaderingen mogen komen, maar dat ze er geen inspraak krijgen. Al hun opmerkingen en voorstellen worden van tafel geveegd. Hoorzittingen in Antwerpen betekenen blijkbaar niet dat de overheid komt horen wat er bij de burgers leeft. Ze worden georganiseerd om de burgers te laten horen wat er boven hun hoofden is beslist.

Die grote frustratie zult u niet met een braadfeest wegwerken. De omwonenden wijzen de aanlegplannen voor de leien af. Voor het fileleed hebben ze nog begrip, want zelfs in Antwerpen weet men dat er geen omelet kan worden gebakken zonder eieren te breken. Niettemin maakt u 250.000 euro vrij voor het feest. U kennende, ga ik ervan uit dat u niet zult willen discrimineren en dat u dus voor elke heraanleg in Vlaanderen hetzelfde zult willen doen. Mijnheer de minister, is dit inderdaad een nieuwe beleidslijn en hoeveel geld denkt u daarvoor nodig te hebben ?

De voorzitter : Minister Stevaert heeft het woord.

Minister Steve Stevaert (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, geachte leden, de volgende jaren zullen er in Antwerpen gigantische werken worden uitgevoerd. Voor het masterplan-Antwerpen werd er een bedrag van 70 tot 80 miljard frank uitgetrokken. De investeringen voor de Antwerpse leien zullen zeker meer dan 2,5 miljard bedragen. De werken zullen 10 jaar in beslag nemen.

Het is algemeen geweten dat de Antwerpenaren positief zijn ingesteld. Dat kan men niet zeggen van al hun vertegenwoordigers. Ik wil op dat positivisme inspelen. We doen dat in de rest van Vlaanderen ook. Meestal gebeurt dit op het einde van de werken. Zo hoort dat ook in een Bourgondisch, aangenaam en verdraagzaam Vlaanderen. Er worden dan een aantal festiviteiten georganiseerd. Vermits in Antwerpen de activiteiten pas over 10 jaar zijn beëindigd, is het verstandig om bij de aanvang van de werken een feest te organiseren. Op dat vlak is er heel wat overleg gebeurd met heel positieve mensen. Ze zijn enthousiast over die werken.

Er waren ook kritische bedenkingen waar rekening mee werd gehouden. We zijn daar de bevolking dankbaar voor.

Het stads- en provinciebestuur zijn ervan overtuigd dat die werken met een positieve noot van start moeten gaan. De suggestie om een feest te organiseren kwam van mij, maar de concrete invulling ervan komt van het stads- en provinciebestuur. Wie ben ik om als gewone Limburger een zeer positief voorstel van de Antwerpenaren te weigeren ? We kunnen misschien een Antwerps-Limburgs compromis vinden voor de drank. Ik pleit in elk geval voor het serveren van Hasseltse jenever.

De voorzitter : Mevrouw De Lobel heeft het woord.

Mevrouw Hilde De Lobel : Mijnheer de minister, ik onthou dat u op een ludieke manier wenst te communiceren met de Antwerpenaren. Ik kan u verzekeren dat uw manier van communiceren met Antwerpen nogal gemakkelijk ludiek overkomt. Indien u gelooft dat u tien jaar overlast kunt weggrillen met een barbecue, dan is dat een ludieke gedachte.

De voorzitter : Minister Stevaert heeft het woord.

Minister Steve Stevaert : Mevrouw De Lobel, we zijn ervan overtuigd dat die tien jaar overlast hierdoor niet zal verdwijnen. We willen die gigantische en ontzettend belangrijke werken op een positieve manier laten starten. Ik neem er wel akte van dat de fractie van het Vlaams Blok tegen deze investeringen in Antwerpen en tegen de heraanleg van de leien is. (*Opmerkingen van mevrouw Marijke Dillen*)

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Dirk De Cock tot de heer Renaat Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over de tewerkstellingsgraad in Vlaanderen

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer De Cock tot de heer Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over de tewerkstellingsgraad in Vlaanderen.

Minister Stevaert zal in naam van minister Landuyt antwoorden.

Voorzitter

De heer De Cock heeft het woord.

De heer Dirk De Cock (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, het werkgelegenheidsbeleid in Europa baart ons zorgen, zeker nu uit persartikels blijkt dat er voor 2010 een tewerkstellingsgraad van 70 percent moet worden bereikt. Als we voor Vlaanderen een simulatie maken, dan komen we – maximaal – uit op een percentage van 67 percent. Bovendien moet dan bijna elke werkzoekende aan de bak geraken.

Mijnheer de minister, bij de uitstroom van de nog jonge ouderen laten we nog heel wat kansen liggen. Bij hoogopgeleide jonge afgestuurden duurt het gemiddeld 6 maanden eer ze aan de bak komen. Er loopt dus nog een en ander mank vooraleer die hoogopgeleide jonge mensen aan werk raken. In die studie staat dat ondernemers nog altijd een beetje aarzelen om competente vrouwelijke werknemers aan te nemen omwille van het moederschap.

Welke maatregelen denkt de minister van Werkgelegenheid te kunnen nemen om die uitstroom van nog iets te jonge ouderen tegen te gaan en om hoger opgeleiden iets vlotter aan het werk te helpen ? Op welke manier kan de discriminatie van vrouwen worden weggewerkt ? Met andere woorden : op welke manier zullen wij in 2010 in Europa staan om die tewerkstellingsgraad van 70 percent te bereiken ?

De voorzitter : Minister Stevaert heeft het woord.

Minister Steve Stevaert (*Op de tribune*) : Geachte collega's, zowel in het Vlaams regeerakkoord, het Vlaams werkgelegenheidsakkoord als in het Pact van Vilvoorde, wordt de EU-doelstelling inzake verhoging van de werkzaamheidsgraad vertaald naar Vlaanderen vooropgezet als een belangrijke doelstelling. Op dit ogenblik zit Vlaanderen op schema wat de tussentijdse doelstelling betreft, namelijk 65 percent tegen 2004. De werkzaamheidsgraad in Vlaanderen bedroeg in 2001 63,3 percent.

Wat de Europese einddoelstelling betreft, hebt u gelijk wanneer u zegt dat er een aantal knelpunten zijn die eventueel zouden kunnen verhinderen dat Vlaanderen deze doelstelling haalt tegen 2010. Als minister van Werkgelegenheid heeft mijn collega de volgende maatregelen genomen om deze knelpunten aan te pakken.

De vroegtijdige uitstroom van ouderen hangt vooral samen met de federale regelgeving uit het verleden, bijvoorbeeld inzake prepensionering. Op dit ogenblik heeft Vlaanderen, en ook België in het algemeen, inderdaad een zeer lage werkzaamheid bij de groep tussen 55 en 64 jaar : 24,5 percent van deze categorie was nog aan het werk in 2001. Dit is het gevolg van de verschillende formules die in de vorige decennia werden uitgewerkt om de vroegtijdige uitstroom van ouderen te bevorderen. Dit recht op vroegtijdige uitstroom uit de arbeidsmarkt blijft echter een verantwoord recht dat voortvloeide uit de CAO-onderhandelingen tussen werkgevers en werknemers met betrekking tot welbepaalde sectoren.

Zij die de arbeidsmarkt niet vroegtijdig wensen te verlaten maar opteren voor een andere invulling van hun loopbaan – bijvoorbeeld viervijfde werken of tijdskrediet opnemen – moeten maximaal worden ondersteund in deze keuze. Daarom heeft minister Landuyt met de sociale partners destijds het initiatief genomen om het Vlaamse premiestelsel te herzien. Een deel van dit premiestelsel is ondertussen opgenomen in de federale regelgeving en begroting en maakt deel uit van het Belgisch recht. De rol van de overheid situeert zich vooral op het stimulerende en sensibiliserende vlak. Daarom is minister Landuyt in het kader van Trivisi ook gestart met pilootprojecten inzake leeftijdsbewust management in de bedrijven. Bovendien heeft minister Landuyt ook de regeling inzake landingsbanen uitgewerkt.

Laat het duidelijk zijn : het kan niet dat 55-plussers worden verplicht om op de arbeidsmarkt te blijven. Ik ben er echter wel van overtuigd dat zij automatisch op de arbeidsmarkt zullen blijven als deze is aangepast aan hun leeftijdsbehoeften, bijvoorbeeld door aangepaste regelingen qua werktijden, qua werkomgeving en qua fysieke belasting. Minister Landuyt is ervan overtuigd dat het huidige tijdskrediet vooral voor deze groep werknemers een zeer goed instrument is. Het als recht inschrijven voor alle werknemers lijkt hem een strijdpunt voor de toekomst. Een ander punt dat voor minister Landuyt belangrijk is, is het efficiënt aanpakken van de werkloosheid bij de 50-plussers. Aan de VDAB werd de opdracht gegeven om een specifiek begeleidingsplan voor hen uit te werken.

Dan is er de kwestie van de instroom van jongeren op de arbeidsmarkt. Minister Landuyt kan u geen volledig gelijk geven met betrekking tot de stoeve instroom van hogeschoolden in de arbeidsmarkt. De cijfers uit het Vlaams Actieplan Werkgelegenheid bewijzen dat de VDAB het afgelopen jaar wel

Stevaert

degelijk jonge schoolverlaters snel en efficiënt heeft kunnen begeleiden naar de arbeidsmarkt dankzij de preventieve aanpak voor schoolverlaters. Voor ze 6 maanden werkloos zijn, worden de jonge schoolverlaters opgenomen in de trajectwerking. Hierbij gaat vooral aandacht naar laaggeschoolde werkzoekenden die niet in staat zijn op eigen kracht werk te vinden. Bij zelfredzame cliënten – vaak de hoger geschoolden – rekent men aanvankelijk vooral op hun eigen initiatieven. De VDAB heeft hiervoor een aantal ICT-toepassingen gecreëerd die hen daarbij helpen : on-line-inschrijving en de vacature- en opleidingsdatabank. De verschillende maatregelen die ik heb getroffen om de instroom van jongeren op de arbeidsmarkt te bevorderen, hebben intussen reeds hun succes bewezen : het Vlaams Actieplan ‘Start van een loopbaan’ dat Vlaamse accenten legt in het federale startbanenplan, de IBO-regelgeving – een individuele beroepsopleiding waarvoor in 2001 ongeveer 2.000 extra plaatsen voor schoolverlaters zijn gecreëerd -, de peterschapsformule waarbij oudere en ervaren werknemers jongeren begeleiden op de werkvloer en ten slotte de financiering van sociale uitzendkantoren voor jongeren uit groepen met beperkte kansen.

Wat de discriminatie van vrouwen betreft, heeft de heer De Cock gelijk als hij stelt dat de genderkloof in de Vlaamse werkzaamheidsgraad aanzienlijk blijft : het gaat om 18 procentpunten. Deze kloof neemt wel af. In de Vlaamse tewerkstellingsprogramma's zijn de vrouwen alvast iets sterker vertegenwoordigd dan in de werkloosheidsstatistieken. Een belangrijke randvoorwaarde voor arbeidsmarktdeelname van mannen en vooral van vrouwen is de beschikbaarheid van voldoende en kwalitatief goede opvang van kinderen en andere zorgbehoevenden. Vandaar dat ik met veel belangstelling wacht op de reeds lang beloofde initiatieven van minister Vogels terzake.

Wat de evenredige participatie betreft, wil ik de heer De Cock erop wijzen dat ik zijn bezorgdheid voor de kleine arbeidsreserve deel. Daarom heb ik van bij het begin van mijn mandaat steeds gepleit voor een evenredige arbeidsparticipatie. Dit betekent dat de samenstelling van de werknemersgroep in de bedrijven een weerspiegeling moet zijn van de samenstelling van de maatschappij. Dit is ook zo bepaald in ‘het decreet-Chokri’ dat op 24 april in het Vlaams Parlement is goedgekeurd. Op dit ogenblik is er nog steeds een groot onevenwicht tussen het aandeel van allochtonen, personen met een handicap, laaggeschoolden, ouderen en vrou-

wen in de Vlaamse bevolking en hun aanwezigheid op de arbeidsmarkt. Sinds 2 jaar is mijn centrale doelstelling om die verhouding terug in evenwicht te krijgen.

De voorzitter : De heer De Cock heeft het woord.

De heer Dirk De Cock : Ik dank de minister voor het uitgebreid antwoord. Ik onthoud dat we in 2005 nog op schema zullen zitten, maar dat we het tegen 2010 moeilijk zullen krijgen.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van mevrouw Sonja Becq tot mevrouw Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen, over de grieven van de Vlaamse rusthuizen

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van mevrouw Becq tot mevrouw Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen, over de grieven van de Vlaamse rusthuizen.

Mevrouw Becq heeft het woord.

Mevrouw Sonja Becq (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, geachte collega's, vandaag betogen in Oostende de rusthuisdirecties en -medewerkers en achter elke rusthuisdirecteur staan 20 of meer rusthuisbewoners. U zult misschien denken dat in Oostende minister Vande Lanotte woont, en dat Oostende niet in uw buurt is. Toch gaat het over vragen en grieven van rusthuizen, die ook aan u gericht zijn, die én aan het federale én Vlaamse niveau worden voorgelegd. Men heeft vragen over de financiering van de zorgkosten. Er worden kwaliteitseisen gesteld, maar veel taken worden niet gefinancierd. Het gebrek aan financiering heeft ook te maken met de omzetting van zogenaamde ‘gewone’ rusthuisbedden naar rust- en verzorgingsbedden. In concreto gaat het om mensen die evenveel zorg behoeven, maar men krijgt voor die zorgen die bijkomende 600 frank of meer niet. De omzettingsprocedure is op ongeveer 14.000 mensen van toepassing. Minister Vogels kan een grote rol vervullen in de totstandkoming van een oplossing op het federale niveau. We hopen dat ze nu eindelijk een hefboomfunctie zal vervullen, nadat ze de ‘vertraging’ van minister Vandembroucke niet ongedaan heeft kunnen maken.

Becq

Men vraagt ook bijkomende VIPA-middelen, voor de bouw van rusthuizen. Er is op dat vlak een enorme achterstand. Men moet tot 2005 wachten vooraleer men een aantal initiatieven zal kunnen nemen. Er is een behoefte aan 8.000 bijkomende rusthuisbedden.

Ik heb nog een andere vraag. Men heeft ze u misschien ook al gesteld. Ik ben in verscheidene rusthuizen geweest, zowel OCMW- en VZW-rusthuizen als commerciële rustoorden. Steeds opnieuw werd mij gevraagd waarom alleen bejaarden van categorie C en B een vergoeding van 160 euro krijgen, terwijl een andere groep bejaarden die een gelijkaardige prijs betalen, deze tegemoetkoming niet krijgen. Het probleem is blijkbaar hoe dit aan de bejaarden uit te leggen.

De vragen zijn al langer gekend. U wilde er vandaag in de krant op anticiperen door te stellen dat u 50 miljoen euro aan de regering zou vragen. U hebt 2 weken of 1 maand geleden ook al gezegd dat u 150 miljoen euro zou vragen voor personen met een handicap. Wij hopen dat u het zult halen.

Naar aanleiding van de begrotingscontrole hebt u gezegd dat u aan de regering VIPA-middelen zou vragen. U hebt toen een schamele 6,2 miljoen euro verkregen. Daarmee konden 2 rusthuizen worden gebouwd. Wat zult u antwoorden op de grieven van de rusthuizen? Het mogen niet alleen beloften zijn, maar engagementen waar de regering achter staat.

De voorzitter : Minister Vogels heeft het woord.

Minister Mieke Vogels (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, collega's, ik zou het niet erg vinden moesten de rusthuizen vandaag op straat komen. Het is goed dat het maatschappelijk probleem van de vergrijzing duidelijk wordt. Verkeersfiles zijn voor iedereen duidelijk – we krijgen er allemaal al eens mee te maken – maar over files in de zorgsector wordt nauwelijks gesproken en niet veel mensen kunnen zich daar iets bij voorstellen.

Ik ben al dikwijls op bezoek geweest in rusthuizen en instellingen voor personen met een handicap. Ik weet wat files in de zorgsector betekenen. Om die reden is het goed dat de maatschappij wordt gewezen op de problematiek van de toenemende vergrijzing. Zij belangt ons allemaal aan.

Men kan niet zeggen dat deze regering en dit parlement geen oog hebben voor dit probleem. U

weet dat wij heel wat miljarden in de zorgverzekering investeren. Het is juist dat er nog heel wat woongelegenheden in rusthuizen, dagverzorgingscentra en centra voor kortverblijf moeten bijkomen. Wij hebben de oorspronkelijke engagementen ten aanzien van de rusthuizen in verband met de C-forfaits niet in vraag gesteld. Wij zullen de eerste fase van de zorgverzekering volledig uitvoeren. Er zal binnenkort beslist moeten worden hoe de programmering en de financiering ervan worden voortgezet.

Het is wel duidelijk dat de wachtlijsten, die een 5-tal jaar geleden waren opgelost, nu opnieuw opduiken. Dat heeft te maken met de demografische evolutie. De generatie uit de eerste wereldoorlog die nu uitsterft, heeft een daling van het aantal geboorten met zich meegebracht waardoor er minder vraag was. Nu zijn wij weer aan een toename van de vergrijzing begonnen. De gemiddelde leeftijd bij opname in een rusthuis ligt tussen 80 en 85 jaar. Het moment van opname wordt steeds langer uitgesteld omwille van de goede thuiszorg. De mensen die er nu terecht komen, zijn meestal zwaar zorgbehoevend.

Momenteel verblijven inderdaad 14.000 mensen die recht hebben op een RVT-zorgforfait in rusthuizen zonder dat ze dit forfait hebben. Er is dus een onderfinanciering, vooral federaal. Gebruik makend van uw vraag wil ik er bij mijn federale collega nog eens op aandringen om spoed te zetten achter de omzetting van ROB's naar RVT's. Ik weet dat minister Vandenbroucke daar mee vragende partij voor is. Dit zal mee op de federale regeringstafel liggen naar aanleiding van de discussie over de opmaak van de begroting voor 2003.

U hebt gelijk wanneer u zegt dat dit probleem niet alleen federaal is. Op Vlaams niveau is er de zorgverzekering, maar is er ook de kwestie van de infrastructuur. In de vorige zittingsperiode is er een wijziging geweest in de VIPA-regelgeving. Een aantal voorzieningen die bijna rond waren met een dossier voor de aanvraag voor infrastructuur voor een ouderenvoorziening hebben zich toen ingeschakeld in een nieuwe procedure. Daardoor is er momenteel een enorme stapel aanvragen van voorzieningen die een erkenningsbesluit of een voorlopige erkenning hebben en die een zorgstrategisch en financieel-technisch plan goedgekeurd hebben gekregen.

Momenteel liggen er op mijn bureau dossiers ter waarde van 2 miljard frank, die zijn goedgekeurd door alle erkenningscommissies en klaar zijn voor financiering en het leggen van de eerste steen. Dat

Vogels

is ook de reden waarom ik naar aanleiding van de begrotingsbespreking voor 2003 een fiche inzake nieuw beleid heb ingediend, met de bedoeling de achterstand die is opgelopen bij deze verbintenissen die de Vlaamse overheid is aangegaan tegenover de sector versneld weg te werken, en die verbintenissen versneld waar te maken. De Vlaamse regering is zich goed bewust van deze problematiek. Met uw steun ga ik dit verdedigen tijdens de begrotingsbesprekingen voor 2003. Ik ben er immers van overtuigd dat, als we vandaag niet investeren in de ouderenzorg, we de komende generaties zullen opzadelen met een zware en onverantwoorde sociale last.

Ik ben dus eigenlijk blij met de acties die worden gevoerd. Ze brengen een reëel probleem aan het licht. U kunt op me rekenen, ik zal de zaak van de infrastructuur alleszins verdedigen binnen de regering.

De voorzitter : Mevrouw Becq heeft het woord.

Mevrouw Sonja Becq : Mevrouw de minister, ik dank u voor uw antwoord. Met het oog op de vergrijzing zullen wij u altijd steunen in die vragen. We vinden het dan ook wel jammer dat de meerderheid het niet steeds nodig vindt om moties die we terzake voorleggen mee te steunen. Verder noteer ik dat u graag hebt dat men op straat komt, want als men op straat komt, dan gaat het over een maatschappelijk erkend probleem. We vragen u al 2 jaar dat u het fonds voor eenmalige uitgave zou gebruiken om middelen te scheppen voor het VIPA. U hebt dat nu voor de eerste maal gedaan, bij de begrotingscontrole. Ook noteer ik dat de regering zich bij de bespreking van de zorgverzekering ook zal uitspreken over de O's en de A's in de rusthuizen. U had al langer gezegd dat de regering daar een beslissing over zou nemen.

U had aangekondigd dat het zorgdecreet in april zou worden goedgekeurd in de regering en dan zou worden voorgelegd aan onze commissie. Ik hoop dat u daar werk van zult maken en dat u terzake zult voorzien in de nodige financiering.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van mevrouw Trees Merckx-Van Goey tot mevrouw Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen, over het opvang- en zorgtekort voor delinquente jongeren

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van mevrouw Merckx tot mevrouw Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen, over het opvang- en zorgtekort voor delinquente jongeren.

Mevrouw Merckx heeft het woord.

Mevrouw Trees Merckx-Van Goey (Op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, geachte leden, mevrouw de minister, het opvang- en zorgtekort in de sector van de delinquente jongeren is helemaal nog niet van de baan. Everberg is in het voorjaar tot stand gekomen door het hocus-pocus van premier Verhofstadt. U dacht toen dat de storm voorbij was, en eigenlijk denkt u dat nog steeds. We stellen echter vast dat dit niet werkt.

Federaal minister Verwilghen heeft het al toegegeven en ook bij ons in de commissie is het al gebleken : Everberg weigerde al 70 zwaar criminele jongens. De vaststelling blijft ook dat men vanuit de Franse Gemeenschap iets totaal anders wil. Mevrouw de minister, als klap op de vuurpijl blijkt nu ook dat het jeugdsanctierecht, waar u al zo dikwijls naar hebt verwezen om u achter te verstoppen, er niet komt. Wij vragen u dan ook om op te houden u daarachter te blijven verstoppen.

Trouwens, minister Verwilghen zegt ook dat de deelstaten voor voldoende opvang moeten zorgen. Ze blijven daarbij in gebreke. Ze moeten voor een oplossing zorgen. De jeugdgevangenis is een tijdelijke, voorlopige buffer. De gemeenschappen moeten hun verantwoordelijkheid opnemen.

Mevrouw de minister, wanneer gaat u nu toch eens zelf iets doen ? Wanneer gaat u de verantwoordelijkheid die we terzake vanuit de gemeenschappen hebben, ook daadwerkelijk opnemen ? Wanneer stopt u met dat geklungel en met het ad hoc meewerken aan puur oplossingen ad-hoc ? Wij verwachten een duidelijk antwoord.

De voorzitter : Minister Vogels heeft het woord.

Minister Mieke Vogels (Op de tribune) : Mevrouw Merckx, ik zal kalm blijven, maar ik kan mijn ver-

Vogels

bazing toch niet onder stoelen of banken steken. In onze commissie zijn wel volop bezig met de bespreking over Everberg. We beschikken over de gegevens die nu via uw collega in het federaal parlement, de heer Van Parijs, in de krant zijn gekomen. Die zijn vorige week bij ons in de commissie uitvoerig besproken. Morgen gaan we verder met de bespreking. Ik snap niet wat nu plots de commotie is om hierover opeens weer een actuele vraag te stellen. Ik denk dat u een beetje de besprekingen in onze commissie ridiculiseert.

Die besprekingen zijn besprekingen ten gronde. We hebben hoorzittingen gehouden gedurende een hele dag. U hebt daar jeugdrechters en advocaten gehoord. U hebt daar ook de kinderrechtencommissaris gehoord. Ik snap dus de actualiteitswaarde van deze vraag op dit moment niet.

U vraagt me duidelijkheid. Ik heb die duidelijkheid altijd gegeven. Ik moet u zeggen dat uw fractie – samen met alle andere fracties – me gevolgd is in de uitspraak dat er een nieuw jeugdrecht nodig is in België.

Ik blijf daarachter staan. Ik heb altijd gezegd dat het niet is omdat de federale regering niet meewil, dat ik mijn beleid – dat ik met de steun van dit Vlaams Parlement voer – niet verder zou uitvoeren. Dat beleid sluit aan bij het Verdrag van de Rechten van het Kind. Dat weet u. Dat beleid gaat erover dat we maximaal onze rechten gaan uitputten wat betreft de reïntegratie van jongeren in de samenleving.

Ik wil het ten overvloede herhalen in de commissie, hier en overal, want dat is blijkbaar nodig voor u : Everberg is een samenwerkingsakkoord tussen de Vlaamse overheid en de federale overheid. Daar is niets mis mee. De federale overheid voert haar corebusiness uit. Dat wil zeggen dat een jeugdrechter oordeelt dat op een bepaald moment een jongere de samenleving 'bedreigt', en dus dringend in voorlopige hechtenis moet worden genomen. Wij gaan als Vlaamse Gemeenschap er dan voor zorgen dat in het kader van de kinderrechten – het gaat over minderjarigen – die jongere georiënteerd en geobserveerd wordt naar een juist vervolgtraject. Het gaat dan om een vervolgtraject dat in de gemeenschappen wordt hardgemaakt en dat als eerste finaliteit heeft : reïntegratie en reïntegratie in de samenleving.

Dat op dit moment de 5 plaatsen in Everberg onvoldoende zijn, is geen nieuws. We hebben dit be-

sproken met de federale autoriteiten : tegen eind juli zou ik willen dat 40 van de 50 plaatsen voorbehouden zijn voor Vlaanderen, voor voorlopige hechtenis, om daarna jongeren te oriënteren richting reïntegratie. Dat onze Franstalige collega's er een andere visie en een andere mening op na houden, is hun zaak. Dit belet me niet om verder te gaan in een richting waarvan ik tot nu toe denk dat ik de overgrote meerderheid van het Vlaams Parlement achter mij heb.

Ik zie het nut van uw actuele vraag op dit moment dus niet in. We zijn volop bezig met de discussie over Everberg, en we zullen ze hopelijk morgen in de commissie afronden. Tot nu toe was het een goede discussie, en dat zal het hopelijk morgen ook nog zijn.

De voorzitter : Mevrouw Merckx heeft het woord.

Mevrouw Trees Merckx-Van Goey : Mevrouw de minister, mijn vraag ging niet over het samenwerkingsakkoord. Ik ben ook de laatste om onze werkzaamheden in de commissie te banaliseren. Wat we tot nu toe hebben gedaan, gebeurde immers op ons verzoek. Als wij niet een hoorzitting en documentatie hadden gevraagd, en niet hadden aangedrongen op de nodige ernst, dan hadden de meerderheidspartijen het al lang goedgekeurd met de mobiele ploeg die altijd komt als er moet worden gestemd.

Als u mijn vraag niet actueel vindt, wilt u dan eens dringend met minister Verwilghen spreken ? Minister Verwilghen heeft heel uitdrukkelijk gezegd dat de bal in het kamp van de gemeenschappen ligt, en dat ze zich niet steeds achter Everberg moeten verstoppen. Everberg is een tijdelijke buffer. Ook de jeugdrechter heeft bij ons in de commissie gezegd dat dit niet de oplossing is die de jeugdrechters vragen. Er zijn tal van plaatsingen door jeugdrechters waarvoor zij niet eens bij de buffer van Everberg terecht kunnen.

Het zijn de gemeenschappen die tot op heden hun verantwoordelijkheden hebben ontlopen. Als u daar niets aan doet, zal ik u weliswaar niet stalken, maar zal ik u wel blijven ondervragen, zoals we dat gedaan hebben over de drugsproblematiek en de weinige aandacht die u daar in het verleden, zoals ook nu nog, aan hebt besteed. Ik blijf u vragen wanneer u iets doet, en wanneer u stopt met ad hoc hier en daar wat te prutsen. (*Applaus bij CD&V*)

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van mevrouw Marijke Dillen tot mevrouw Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen, over het eventueel overleg met de federale minister van Volksgezondheid betreffende heroïneverstrekking aan zwaar verslaafden

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van mevrouw Dillen tot mevrouw Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen, over het eventueel overleg met de federale minister van Volksgezondheid betreffende heroïneverstrekking aan zwaar verslaafden.

Mevrouw Dillen heeft het woord.

Mevrouw Marijke Dillen (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, federaal minister van Volksgezondheid Aelvoet heeft vorige zaterdag op een colloquium in Luik haar plan bekendgemaakt in de toekomst een gecontroleerde levering van heroïne aan een aantal zwaar drugsverslaafden toe te staan in de plaats van methadon.

Daar wordt een hele uitleg over gegeven. De drugsverslaafden zouden op die manier worden geholpen zich beter maatschappelijk te integreren, beter te kunnen werken en beter in hun gezin te kunnen functioneren. Er wordt zelfs gezegd dat dit in het belang zou zijn van de openbare veiligheid en dat de criminaliteit erdoor zou afnemen. Dat werd allemaal vorige zaterdag door mevrouw Aelvoet verklaard.

Mevrouw de minister, dit is het zoveelste totaal verkeerde signaal van de federale overheid in het door haar gevoerd drugsbeleid. Het wekt de totaal verkeerde indruk dat drugs, ten minste in bepaalde gevallen, toegelaten zouden zijn. Voor alle duidelijkheid : drugs zijn verboden en moeten dat blijven. Ook heroïne is een drug, en moet in alle gevallen altijd verboden blijven.

Met deze plannen begeeft de federale overheid zich in de absolute illegaliteit. Het is onaanvaardbaar dat de federale minister zich bereid verklaart na te gaan of in de toekomst heroïne kan worden aangeschaft om zwaar drugsverslaafden zagezegd beter maatschappelijk te laten functioneren.

U bent bevoegd voor preventie, ook in de drugsproblematiek. Deze boodschap is de zoveelste verkeerde boodschap. Heeft er vooraf overleg plaatsgevonden met uw federale collega Aelvoet over de plannen die zij vorig weekend heeft bekendgemaakt ? Ze wekken opnieuw de indruk dat drugs

in de toekomst in een aantal gevallen toegelaten zullen zijn. Het is onaanvaardbaar dat de federale regering met het lanceren van dergelijke plannen de inspanningen tracht te dwarsbomen die Vlaanderen voor de bijzonder moeilijke preventieopdracht blijft leveren.

De voorzitter : Minister Vogels heeft het woord.

Minister Mieke Vogels (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, ik zou er allereerst op willen wijzen dat het hier geen initiatief van minister Aelvoet betreft. Dit initiatief is gebaseerd op een aantal buitenlandse experimenten. Zo zouden een aantal experimenten in Zwitserland al een tijdlang de nodige successen boeken. Ik ga ervan uit dat Zwitserland geen schurkenstaat is.

Op voorstel van de plaatselijke veiligheidsambtenaar heeft de gemeenteraad van Luik unaniem besloten om een op dit project gebaseerd experiment op te starten. Vervolgens heeft de gemeenteraad minister Aelvoet om een eventuele ondersteuning verzocht.

Mevrouw Dillen, indien u de mening van minister Aelvoet wilt kennen, zult u haar in de Kamer van Volksvertegenwoordigers moeten ondervragen. Tenslotte betreft het hier een federale bevoegdheid.

Ik ben bevoegd voor preventie. Mijn standpunt hierover is zeer duidelijk. Gezien de resolutie die het Vlaams Parlement in dit verband heeft goedgekeurd, denk ik niet dat het opstarten van dergelijke experimenten in Vlaanderen opportuun is. De experimenten in het Franstalig landsgedeelte zijn gegroeid uit een initiatief van de stad Luik. Het is enkel op deze experimenten dat minister Aelvoet heeft ingespeeld.

De voorzitter : Mevrouw Dillen heeft het woord.

Mevrouw Marijke Dillen : Ik zou de minister voor eerst willen bedanken voor haar antwoord. Ik zou tevens nog een tweetal opmerkingen willen maken.

Mevrouw de minister, een minister van de federale regering moet niet alle gemeentelijke initiatieven volgen en ondersteunen. Dit geldt ook voor initiatieven die door de stad Luik worden genomen. Ik besef evenwel dat dit uw verantwoordelijkheid niet is. Het betreft hier inderdaad een federale materie. Ik ben zeer blij dat u het overnemen van dergelijke experimenten in Vlaanderen niet opportuun vindt. Ik hoop dat u dit standpunt standvastig zult blijven verdedigen.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Dominiek Lootens-Stael tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over de kritiek van de minister op de leidend ambtenaar van de Vaste Nationale Cultuurpactcommissie

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Lootens-Stael tot de heer Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over de kritiek van de minister op de leidend ambtenaar van de Vaste Nationale Cultuurpactcommissie.

De heer Lootens-Stael heeft het woord.

De heer Dominiek Lootens-Stael (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, vorige week heb ik de minister geïnterpelleerd over de slinkse manier waarop hij de cultuurpactwetgeving uitholt. Die interpellatie had betrekking op de nieuwe beheersinstellingen van de AB. Blijkbaar heeft de minister de evenredige vertegenwoordiging van de politieke partijen vervangen door de evenredige vertegenwoordiging van alle politieke partijen behalve één. Alle politieke partijen beschikken over mandaten in die beheersinstellingen. Deze mandaten zullen onder meer door leden van het Europees Parlement en door kabinetsmedewerkers worden ingevuld. Alle politieke partijen komen hierbij aan bod, behalve het Vlaams Blok. Als derde partij in Vlaanderen vertegenwoordigt het Vlaams Blok nochtans meer dan 600.000 kiezers.

De bedoeling van de minister is duidelijk. Het politiek establishment wil een nog vastere greep op de cultuur krijgen. Dit gebeurt ten nadele van de democratie en van de gebruikers. Ik sta niet alleen met die visie. Niemand minder dan de leidend ambtenaar van de Vaste Nationale Cultuurpactcommissie heeft in een interview verklaard dat de minister de cultuurpactwetgeving aan zijn laars lapt. Volgens hem gebruikt de minister onder meer het decreet op het lokaal cultuurbeleid om het ideologisch pluralisme en het pluralisme van de gebruikers te schenden.

Mijnheer de minister, een beetje kritiek is aan u blijkbaar niet besteed. In een bijzonder scherpe reactie zegt u dat die leidend ambtenaar platte oppo-

sitietaal spreekt, dat hij politiek benoemd is, dat hij manifest onjuiste uitspraken de lucht in slingert, dat hij zich mateloos vergaloppeert in een politiek spelletje, dat hij beter zelf zijn huiswerk zou maken, dat hij de deskundigheid van zijn eigen diensten in twijfel trekt en dat hij beter niet de keizer-koster zou uithangen. Een politiek journalist schrijft dat geen minister een ambtenaar ooit publiek zo geschoffeerd heeft. Misschien kwetst de waarheid. U deed er in elk geval nog een toemaatje bovenop. Bij wijze van intimidatie, zei u dat u eens met de baas van de betrokken leidend ambtenaar zou gaan spreken, met name eerste minister Verhofstadt. Ik had graag van u vernomen, mijnheer de minister, welke verzuchtingen u in dit gesprek hebt geuit, want een dergelijk gesprek kan alle richtingen uitgaan, het kan zelfs gaan tot de vraag om ontslag.

De voorzitter : Minister Anciaux heeft het woord.

Minister Bert Anciaux (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, collega's, ik heb inderdaad gereageerd op de nogal straffe uitspraken van de leidend ambtenaar van de Vaste Nationale Cultuurpactcommissie, namelijk dat steeds meer cultuurdecreten afwijken van het Cultuurpact. Hij verwees daarbij uitdrukkelijk naar het decreet over het lokaal cultuurbeleid.

Ik neem deze manifest onjuiste uitspraken niet. Ze gaan regelrecht in tegen de adviezen die de ambtenaren van de Vaste Nationale Cultuurpactcommissie hebben gegeven in het regelmatig overleg dat er is geweest met de diensten van deze commissie bij de opmaak van het ontwerp van decreet. Ik neem het niet dat deze ambtenaar gratuite en foutieve verklaringen, die ingaan tegen wat zijn eigen ambtenaren hebben gezegd, de lucht in slingert. Hij staaft dit op geen enkele wijze. Ik vraag me af wat daar achter zit en ik heb het recht om de federaal bevoegde minister daarover aan te spreken, want deze is politiek verantwoordelijk voor de uitspraken van de leidend ambtenaar. Ik heb nog niet vaak meegemaakt dat een leidend ambtenaar van een federale instelling zich het recht voorbehoudt om flagrante leugens te vertellen over het werk van de regering en de Vlaamse minister van Cultuur.

Zijn uitspraken worden op geen enkele wijze hard gemaakt, integendeel. Ik durf met een gerust geweten zeggen dat tijdens deze legislatuur meer dan ooit het pluralisme in de praktijk wordt omgezet. Wij hanteren heel vaak de derde mogelijkheid waarin is voorzien in de cultuurpactwet, met name het aanduiden van deskundigen. Als u zegt dat het

Anciaux

aanduiden van deskundigen wil zeggen dat er nooit iemand van het Vlaams Blok inzit, dan is dat uw conclusie. Als u zegt dat er nooit deskundigen van het Vlaams Blok kunnen zijn, is dat een redenering zoals een andere. Ik zal in ieder geval een gesprek hebben met eerste minister Verhofstadt om mijn ongenoegen te uiten over de uitspraken van de leidend ambtenaar van de Vaste Nationale Cultuurpactcommissie.

Ik ben ervan overtuigd dat we ook een politiek debat moeten voeren op federaal vlak, want dit is een federale materie, over de vernieuwing van het Cultuurpact. Niet dat er geen essentiële en zeer belangrijke waarden en normen in de Cultuurpactwet staan, maar er kunnen volgens mij kanttekeningen worden gemaakt bij een aantal perverse neveneffecten die zijn ontstaan door het Cultuurpact. Ik denk dat dit de verzuiling in de loop der tijden heeft versterkt. Ik denk ook dat men een aantal mensen dwingt om kleur te bekennen. Verder denk ik dat een aantal betrokkenen zich ten onrechte beroepen op het Cultuurpact om partijpolitieke spelletjes te spelen.

Ik ben er dus niet van overtuigd dat de geest altijd gerespecteerd wordt. Indien het Cultuurpact leidt tot een bureaucratie en tot het louter op de letter nemen van de wet, zonder daarbij ook de geest te respecteren, dan moeten we dit eens rustig bekijken.

Ik durf in ieder geval zeggen dat het decreet over het lokaal cultuurbeleid zowel de letter als de geest van het Cultuurpact respecteert en juist geen voogdij vanuit de Vlaamse overheid oplegt, iets wat die leidend ambtenaar eigenlijk bepleitte. Hij pleitte er met name voor dat ik een inhoudelijke controle en visie zou uitwerken en een adviesorgaan zou oprichten om die lokale cultuurbeleidsplannen te beoordelen. Ik doe dit niet en laat deze juist door de 308 lokale adviesraden adviseren en mede opmaken. In de praktijk is dit iets helemaal anders dan het in het leven roepen van een of andere nationale adviescommissie die als een keizer-koster de lokale cultuurbeleidsplannen zou beoordelen.

Ik zal bijgevolg een gesprek hebben met premier Verhofstadt die voogdijminister is van de leidend ambtenaar van de Vaste Nationale Cultuurpactcommissie.

De voorzitter : De heer Lootens-Stael heeft het woord.

De heer Dominiek Lootens-Stael : Mijnheer de voorzitter, het grote verschil tussen de minister en de leidend ambtenaar van de Vaste Nationale Cultuurpactcommissie is dat die leidend ambtenaar de waarheid spreekt, maar de minister niet.

Wanneer de leidend ambtenaar van de Vaste Nationale Cultuurpactcommissie zegt dat u de Cultuurpactwetgeving uitholt en zelfs aan uw laars lapt, dan spreekt hij correcte taal en de waarheid. Wanneer u hier durft spreken over het pluralisme in de praktijk en over de derde mogelijkheid die de Cultuurpactwetgeving biedt om via deskundigen te werken alsof het u erom te doen zou zijn om beheersinstellingen van culturele centra, bibliotheken en dergelijke meer te depolitiseren, dan spreekt u de waarheid niet. Immers, in de praktijk laat u daar dezelfde mensen zetelen, met dat verschil dat ze nu plots het etiket van deskundigen opgekleefd krijgen. Een uitzondering vormen de mensen die er voor het Vlaams Blok zetelden, ook al zetelen zij er al vele jaren belangeloos en zetten zij zich al vele jaren gratis voor die instellingen in. U wipt ze gewoon buiten omdat ze u blijkbaar niet aanstaan.

U moet hier niet het verhaal komen ophangen alsof dit alles toeval zou zijn. U zult zich even goed als ik herinneren dat heel de heisa in Brussel ontstaan is bij de invulling van de beheersinstellingen van de gemeenschapscentra. Toen al zat de Cultuurpactwetgeving u in de weg. Toen al moest de Cultuurpactwetgeving wijken. Daarom hebt u in het decreet op het lokaal cultuurbeleid geopteerd voor die derde optie die de Cultuurpactwetgeving biedt. Dat is de enige reden. U hebt daar enkel voor gekozen om de Cultuurpactwetgeving uit te hollen en naast u te kunnen neerleggen.

Tot slot heb ik nog altijd niet begrepen of uw gesprek met premier Verhofstadt zich zal beperken tot het uiten van uw ongenoegen, dan wel of u daar andere eisen op tafel zult gooien.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Johan Malcorps tot mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, over het eventueel vergunningsplichtig maken van autorally's op de openbare weg

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Malcorps tot mevrouw Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, over het eventue-

Voorzitter

eel vergunningsplichtig maken van autorally's op de openbare weg.

De heer Malcorps heeft het woord.

De heer Johan Malcorps (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, er is alweer een dode gevallen tijdens een autorally in West-Vlaanderen. We vernamen ook dat de 24-urenrally van Ieper niet wordt uitgesteld of afgelast, maar gewoon doorgaat. De burgemeester heeft dit mede beslist en de organisatoren blijken ervan uit te gaan dat een dergelijk ongeval hen niet kan overkomen.

Hoe moet hierop worden gereageerd ? Voor onze fractie – zowel in het Vlaams Parlement als in de federale Kamer – is het antwoord duidelijk. Wij vinden dat dit soort autorally's op de openbare weg – en zeker in de bebouwde kom – niet langer kan en dat de risico's veel te groot zijn.

Op dit ogenblik wordt hierover ook een vraag gesteld in de Kamer. Daar wordt door een collega van mij gevraagd wat de federale ministers Durant en Duquesne van plan zijn te doen. Ik verwijs in dit verband naar een wet van gewezen staatssecretaris Peeters die bepaalt dat rally's in een bebouwde kom eigenlijk niet mogen. Die wet voorziet echter in een uitzondering, namelijk een achterpoort die erin bestaat dat burgemeesters uitzonderingen kunnen toestaan. De uitzondering is de regel geworden. Ik hoop dus dat men zijn verantwoordelijkheid zal nemen op het federaal niveau. Ik wacht bang af, maar vrees het ergste.

We kunnen de zaak ook op Vlaams niveau bekijken. Het lijkt een omweg, maar toch is het logischer dan we misschien denken. Moeten autorally's niet milieuvergunningplichtig worden gemaakt ? Moeten autorally's op de openbare weg niet in het Vlarem worden opgenomen ?

We hebben jaren geleden lang gediscussieerd met minister Kelchtermans over autoraces op het gesloten circuit van Terlamen in Zolder. Er zijn zware milieuvoorwaarden voor races op een gesloten circuit. Als er op de openbare weg in de bebouwde kom wordt geracet, dan zou het Vlaams Gewest geen enkele regel kunnen opleggen inzake verkeersveiligheid, druk op het milieu, of afstandsregels tot natuur of bewoning. Ik denk dat dat wel kan. We kunnen autoraces vergunningsplichtig maken.

Mevrouw de minister, wilt u dit in het Vlarem opnemen ? Wilt u die autoraces vergunningplichtig maken ?

De voorzitter : Minister Dua heeft het woord.

Minister Vera Dua (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, collega's, mijnheer Malcorps, u hebt terecht de aandacht gevestigd op de problematiek van de rally's, die opnieuw in de kijker staat naar aanleiding van het dodelijk ongeval in Ichtegem tijdens het voorbije weekend.

We zijn het er beiden over eens dat de veiligheid een prioritair thema is. De veiligheid werd hier onvoldoende gegarandeerd. De veiligheid en het gebruik van de weg zijn federale bevoegdheden, en zouden dus federaal moeten worden geregeld.

De vraag of we dergelijke rally's ook niet vergunningsplichtig kunnen maken, is mij allang bekend. Ook de milieubeweging heeft daar al om gevraagd. Naar aanleiding van het herzien van het Vlarem hebben we aan juristen gevraagd in hoeverre we een milieuvergunningplicht kunnen opleggen aan de organisatie van zulke rally's.

Er zijn aspecten van hinder verbonden aan dergelijke rally's : er is geluidsoverlast en eventuele verstoring van waardevolle natuurgebieden. Op het inhoudelijke vlak kan het Vlaams Gewest inderdaad een vergunningsplicht instellen. Er zijn echter juridisch-technische en juridische problemen. Een milieuvergunning heeft normaal betrekking op een inrichting die ergens, strikt gelokaliseerd, een activiteit uitoefent. Een rally is iets anders, dat is een eenmalige activiteit verspreid over een zeer groot circuit. Het zou geen gemakkelijke zaak zijn om de procedure van een milieuvergunning toe te passen op zulke activiteiten. Als we willen, kunnen we daarvoor wel een oplossing vinden.

Op het inhoudelijke juridische vlak spreken juristen elkaar jammer genoeg tegen. Kan het gebruik van een openbare weg worden geregeld door een bepaalde bevoegdheid, terwijl alle activiteiten verbonden aan een openbare weg, vallen onder de minister die bevoegd is voor die openbare weg ? We hebben dus tegenstrijdige adviezen. We zullen dit nog verder onderzoeken. In elk geval ben ik er zelf voorstander van om te onderzoeken of die milieuvergunningplicht kan worden opgelegd.

In de eerste plaats is het een kwestie van veiligheid en wil ik me dus vooreerst richten tot de federale minister met de vraag of dit nog kan op de openbare weg. Ik heb de beelden op de televisie gezien, en

Dua

vind dat het niet kan dat dergelijke rally's worden georganiseerd binnen bebouwde kernen en langs openbare wegen met bebouwing. Ik wil dus uw optie onderzoeken, mijnheer Malcorps, maar wil de eis over veiligheid heel nadrukkelijk tot de federale overheid richten.

De voorzitter : De heer Malcorps heeft het woord.

De heer Johan Malcorps : Mevrouw de minister, ik ben verheugd dat u actief wilt onderzoeken of rally's milieuvergunningsplichtig kunnen worden gemaakt, en in het Vlareem kunnen worden opgenomen. In de commissie voor Milieu en Gezondheid hebben we toch al voldoende argumenten gegeven om een beleid gericht op hinderlijke inrichtingen, te verlaten. We moeten een beleid voeren op basis van allerlei vormen van hinder, ook als die niet door een hinderlijke inrichting worden veroorzaakt.

Ik geef u een voorbeeld. U bent bezig met het beugelen van dioxinevervuiling door het stoken van vuurtjes. Een vuurtje is geen aparte hinderlijke inrichting. U pakt terecht ook al die aparte vuurtjes aan.

Het milieubeleid moet worden verruimd. Ik ben het ermee eens dat veiligheid een federale materie is en dat de federale ministers verantwoordelijk zijn voor de openbare weg. We zullen de zaak echter nauwlettend in het oog moeten houden, want er wordt al jaren zonder resultaat over gepalaverd op federaal niveau. Ik vertrouw erop dat er dit keer wel resultaat wordt geboekt, maar als dat niet zo blijkt te zijn, moeten we op gewestniveau reageren. Wij zijn immers bevoegd voor zowel de verkeersveiligheid, de milieuhinder als de gezondheid.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Jan Van Duppen tot de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Buitenlands Beleid, over de medewerking van gemeentebesturen aan preventiecampagnes van farmaceutische bedrijven

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Van Duppen tot de heer Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden,

Ambtenarenzaken en Buitenlands Beleid, over de medewerking van gemeentebesturen aan preventiecampagnes van farmaceutische bedrijven.

De heer Van Duppen heeft het woord.

De heer Jan Van Duppen (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, bezwijken de Vlaamse gemeentebesturen voor de trucs van de farmaceutische voor ? Een aantal Vlaamse gemeenten, met name Zelzate, Kapellen, Opglabbeek, Geraardsbergen en naar verluidt voorheen ook Dendermonde, Tielt, Oostende en Knokke, zijn bereid gevonden om mee te werken aan een promotiecampagne die onder de noemer angstmarketing valt, van de bekende farmaceutische firma Merck Sharp and Dohme, of MSD voor de kenners.

Wat is er nu gebeurd ? Veel gemeenten hebben van de genoemde firma het aanbod gekregen om volledig gratis en belangeloos een screeningsonderzoek uit te voeren bij de inwoners die risico lopen op botontkalking. Vooral dames die ouder zijn dan 50, hebben uit de damespers of zelfs van hun arts al vernomen dat botontkalking een grote dreiging is die boven hun hoofden hangt en dat de aandoeining het einde van hun leven zal bespoedigen in pijn en ellende door bot-, wervel- en heupfracturen. Welk gemeentebestuur kan weerstand bieden aan zo'n aanbod ?

De uitnodigingsbrief wordt dan ook verstuurd in naam van het stadsbestuur en is in een aantal gevallen mede ondertekend door de lokale huisartsenkring. Wie zou durven weerstaan aan een dergelijk genereus aanbod om de gezondheid van de inwoners te laten onderzoeken ? Het resultaat van het onderzoek zal worden meegedeeld aan de huisarts. In de meeste gevallen wordt er meteen een briefje aan toegevoegd dat in geval van osteopenie of osteoporose – het klinkt mooi, maar gaat gewoon over relatief minder kalk in de botten – het product Fosomax zou moeten worden voorgeschreven. Dat kost ongeveer 40 euro per maand en wordt niet terugbetaald door de federale ziekteverzekering. We zouden kunnen denken dat dit een poging is om aan het geld voor gezondheidszorg en ziekteverzekering van de federale overheid te zitten, maar ik vermoed dat er andere redenen zijn.

Die redenen zijn de marketingtechnieken die steeds meer opgang maken. U herinnert zich dat vroeger de artsen – de voorschrijvers – werden bewerkt om een bepaald product voor te schrijven. Sinds enkele jaren begeven een aantal firma's zich op het pad van de publiciteit. De aangepaste Euro-

Van Duppen

pese regelgeving gaat dat pad trouwens helemaal effenen. Ook in de noordelijke landen zullen toestanden ontstaan zoals sommigen onder u tijdens fijne vakanties in het zuiden al hebben meegeemaakt : feuilletons en ander programma's worden onderbroken door commercials waarin farmaceutische producten worden aangeprezen aan een bepaalde doelgroep of voor een bepaald probleem.

Wat kan er nu fijner zijn om in plaats van zich te moeten richten op elke lezer of kijker, zich te mogen richten op een goed geselecteerde doelgroep, in dit geval dames van middelbare leeftijd ? Die dames zijn sowieso al meer vatbaar voor dat soort boodschappen die ze trouwens zelf verder zullen verspreiden, want meestal zijn dergelijke kwalen familiaal. Welke betere publiciteit kan een firma zich wensen dan daarvoor ook nog eens het logo van het stadsbestuur te mogen gebruiken ?

Mijnheer de minister, de artsen waren nogal verbijsterd toen ze zich dit begonnen te realiseren. We krijgen patiënten over de vloer met een briefje waarop staat dat ze osteopenie hebben. Ze vragen ons dan wat dat is en denken dat ze er absoluut medicatie voor moeten krijgen. In ernstige wetenschappelijke literatuur staat nochtans dat dit absolute onzin is. Het Sahara-apparaat waarmee de zogenaamde prescreening gebeurt, is niet eens gekalibreerd. Er is geen correlatie met de ernstige onderzoeken van mogelijke botontkalking.

Dit veroorzaakt een belangrijk juridisch probleem. Er worden patiëntenbestanden aangelegd en linken gelegd tussen aandoeningen van mensen en de huisartsen naar wie ze worden doorverwezen. De gemeentebesturen tolereren dit. Meer nog, ze consacreran het. Mijn vraag is dan ook wat u zult doen om onze moedige vroede vaders te ondersteunen om daar weerstand tegen te bieden. Met dit probleem zullen we in de toekomst steeds meer worden geconfronteerd.

De voorzitter : Minister Van Grembergen heeft het woord.

Minister Paul Van Grembergen (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, dames en heren, mijnheer Van Duppen, ik onderschrijf uw basisstandpunt. Minister Vogels zal de komende weken een ontwerp van decreet voorleggen aan de Vlaamse regering inzake preventief bevolkingsonderzoek gedragen door de overheid. Het gaat daarbij om onderzoek dat onder de rechtstreekse verantwoordelijkheid valt van enerzijds de gewestelijke overheid die

in het kader van het gezondheidsbeleid het recht heeft om onderzoeken te doen naar de situatie van de bevolking of bepaalde bevolkingsgroepen en van anderzijds de gemeenten.

Het aangehaalde voorval valt daarbuiten. Het gaat om een privé-initiatief onder de auspiciën van de gemeenten. Daardoor krijgt de bevolking de indruk dat het initiatief van haar komt. Ik kan me voorstellen dat de doelgroep daardoor gemakkelijker ingaat op zulke verzoeken. Indien gemeenten de komende maanden nog zulke voorstellen krijgen, zouden ze daar best afstand van nemen om ethische en andere redenen. In het ontwerp van decreet van minister Vogels zullen duidelijke regels worden bepaald inzake de doelgroep, de wetenschappelijke basis en het doel van het onderzoek. Ik kan alleen maar hopen dat als de Vlaamse regering dit goedkeurt, het snel door het parlement wordt behandeld. Dergelijke zaken moeten loskomen van economische belangen en mogen geen misbruik maken van het vertrouwen van de bevolking.

De voorzitter : De heer Van Duppen heeft het woord.

De heer Jan Van Duppen : Mijnheer de minister, ik dank u voor uw steun en begrip. Ik had echter verwacht dat u in deze ernstige materie een omzendbrief aan de respectieve gemeenten en stadsbesturen zou sturen om hen te waarschuwen. Het probleem zal zich immers niet beperken tot de door mij opgesomde gemeenten. Reeds tal van andere gemeenten die hier niet van op de hoogte zijn, werden gesolliciteerd.

De commissie voor Welzijn en minister Vogels hebben reeds een aantal preventieve activiteiten ontplooid. Dit is gebeurd met de steun van de Vlaamse Gemeenschap. Vooraleer het voorgelegde decreet inzake preventie zal zijn goedgekeurd, zijn we echter meer dan enkele weken verder. Als we daarop moeten wachten, hangt mijn baard tot aan mijn tenen.

De voorzitter : Minister Van Grembergen heeft het woord.

Minister Paul Van Grembergen : Mijnheer Van Duppen, ik heb de gemeenten een brief gestuurd om hen te vragen naar hun motieven. Ik hoop de antwoorden hierop snel te krijgen. Het zou goed zijn een advies te geven waar ze al dan niet op kunnen ingaan. We wensen immers niet te raken aan de gemeentelijke autonomie.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van mevrouw Ann De Martelaer tot de heer Jaak Gabriels, Vlaams minister van Economie, Buitenlandse Handel en Huisvesting, over het mogelijk toekennen van huursubsidies aan Antwerpse socialehuisvestingsmaatschappijen

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van mevrouw De Martelaer to de heer Gabriels, Vlaams minister van Economie, Buitenlandse Handel en Huisvesting, over het mogelijk toekennen van huursubsidies aan Antwerpse socialehuisvestingsmaatschappijen.

Mevrouw De Martelaer heeft het woord.

Mevrouw Ann De Martelaer (Op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, vorige week heeft Agalev een voorstel gelanceerd om de financiële situatie van socialehuisvestingsmaatschappijen op te lossen. Mijnheer de minister, ik was verrast maar ook verheugd dat ik enkele dagen later in de krant kon lezen dat u vier Antwerpse maatschappijen zou helpen via een huursubsidie van 6,2 miljoen euro. Het verheugt me dat u bent ingegaan op het voorstel van mijn fractie.

Wel blijkt dat 37 percent van alle socialehuisvestingsmaatschappijen financiële problemen hebben. Ik denk daarbij aan maatschappijen in Gent en Leuven. In Leuven is er een socialehuisvestingsmaatschappij waarvan 72 percent van de huurders minder betalen dan de basishuur. In kleinere steden zoals Hasselt, Ronse en Dendermonde zijn er ook maatschappijen met financiële moeilijkheden.

Mijnheer de minister, is uw hulp aan de Antwerpse maatschappijen een begin ? Welke timing stelt u voor ? Hoe denkt u die huursubsidies uit te betalen ?

De voorzitter : Minister Gabriels heeft het woord.

Minister Jaak Gabriels (Op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, geachte leden, wat er in de pers is verschenen, kan een weerspiegeling zijn van wat in de werkgroep is besproken. We hebben in het parlement afgesproken om de problemen in de grootsteden Antwerpen en Gent te behandelen. De vraag naar sociale woningen is daar immers het hoogst. De werkgroep die zich met deze zaak bezig

houdt, ontwikkelt op dit moment een aantal oplossingen.

Tot mijn verbazing kon ik in de krant lezen dat één van de mogelijkheden die in de werkgroep werd besproken, reeds als een eventuele oplossing naar voren werd geschoven. Hierover is echter nog geen beslissing genomen. We zullen wel over een aantal weken de knoop doorhakken.

We willen de grootsteden extra helpen. Indien we een oplossing vinden die ook kan worden uitgebreid naar andere steden en gemeenten, dan zie ik niet in waarom we dat niet zouden doen.

Mevrouw De Martelaer, dit heeft niets te maken met uw stellingname van vorige week. Het bericht werd niet door mijn kabinet verstuurd, maar het kwam uit de werkgroep. Ik weet niet wie wat heeft gedaan. Dat is ook niet zo belangrijk. Wel moet er zeer vlug een definitieve oplossing worden gevonden om de problemen van de grootsteden inzake sociale huisvesting aan te pakken.

De voorzitter : Mevrouw De Martelaer heeft het woord.

Mevrouw Ann De Martelaer : Mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord dat me heel tevreden stemt. Ik hoop echter dat u nog voor het zomerreces met een voorstel naar het parlement komt, zoals in de commissie werd afgesproken.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Jos De Meyer tot mevrouw Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming, over de vrijstellingen in de hogescholen

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer De Meyer tot mevrouw Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming, over de vrijstellingen in de hogescholen.

De heer De Meyer heeft het woord.

De heer Jos De Meyer (Op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, enkele weken geleden heb ik minister Vanderpoorten in de commissie voor Onderwijs ondervraagd over de ordentelijke start van het volgende schooljaar. Vandaag moet ik de minister echter bij hoogdringend-

De Meyer

heid via een actuele vraag ondervragen over het ordentelijk verloop van de deliberaties in de hogescholen.

Mevrouw de minister, de voorbereidende teksten van onderwijsdecreet XIV die circuleren, hebben een heel sterk verwachtingspatroon gecreëerd : een 10 op 20 zou reeds voldoende zijn om een overdracht naar de tweede zitting te bekomen. Mevrouw de minister, uw verklaringen van vorige week in een gezaghebbende Vlaamse krant hebben dit verwachtingspatroon nog versterkt.

Vandaag hebben de 100.000 studenten van de hogescholen examens, en bij wijze van spreken hebben morgen of overmorgen de deliberaties reeds plaats. Het is volstrekt noodzakelijk dat over deze aangelegenheid de grootst mogelijke duidelijkheid bestaat, in de eerste plaats voor de studenten, maar ook voor de hogescholen, zodat die na de deliberaties niet worden teruggefloten.

Mevrouw de minister, kunt u uw verklaring van vorige week in de pers bevestigen, dat de overdraagbaarheid van een 10 op 20 nu reeds mogelijk is ?

De voorzitter : Minister Vanderpoorten heeft het woord.

Minister Marleen Vanderpoorten (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, collega's, ik denk dat in de pers een aantal zaken wat overroepen zijn of zelfs in een verkeerd daglicht werden geplaatst, want de situatie die wordt beschreven in het ontwerp van onderwijsdecreet XIV verandert eigenlijk weinig aan de bestaande situatie. Het maakt alleen duidelijk dat de regeling in de hogescholen een afspiegeling is of wordt van die van de universiteiten. Om die reden wordt in het decreet alles nog eens op een rijtje gezet.

Voor de universiteiten werd vorig jaar reeds een besluit goedgekeurd. Daarin zijn drie elementen opgenomen. Een 12 op 20 impliceert sowieso een overdracht naar het volgende academiejaar. Een 10 op 20 voor theorie kan een overdracht impliceren van juni naar september, dus binnen hetzelfde academiejaar van de eerste naar de tweede zitting. Een 10 op 20 voor practica kan ook een overdracht impliceren naar het volgende academiejaar.

Diezelfde regeling zal nu nogmaals worden bevestigd voor de hogescholen. Ik benadruk dat dit alles 'kan', maar het blijven de instellingen zelf die in deze kwestie hun verantwoordelijkheid moeten op-

nemen en de regeling moeten opnemen in hun examenreglement.

Deze hele kwestie is niets nieuws : voor de universiteiten staat dat in een besluit van vorig jaar, en voor de hogescholen zit dit reeds vervat in het hogescholendecreet. Het zijn dus geen nieuwe elementen. De instellingen moeten hun verantwoordelijkheid opnemen.

Eind vorige week is een omzendbrief vertrokken, om wat ik heb gezegd nogmaals schriftelijk te bevestigen.

De voorzitter : De heer De Meyer heeft het woord.

De heer Jos De Meyer : Mijnheer de voorzitter, zo'n antwoord ergert mij, en ik zal u zeggen waarom. Minister Vanderpoorten had aangekondigd dat de nieuwe maatregelen in voege zouden treden vanaf de huidige deliberaties. Ik citeer : 'Minister van Onderwijs Marleen Vanderpoorten kondigde gisteren aan dat ze een rondzendbrief zou opstellen om de 100.000 hogeschoolstudenten recht te geven op dezelfde beoordeling als hun collega's aan de universiteit. Die kunnen nu al, zonder bijkomende voorwaarden, een 10 op 20 meenemen naar de tweede zitting en een 12 op 20 naar een eventueel bisjaar. Het is voor de hogescholen en de studenten belangrijk dat ze zo snel mogelijk op de hoogte zijn. De nieuwe regeling gaat in met terugwerkende kracht en geldt vanaf dit academiejaar.'

Ik vestig op dat laatste de aandacht. Ik lees verder : 'Hogescholen zullen de regeling meteen invoeren, zodat de studenten die nu examens afleggen, ervan kunnen profiteren'.

Ik vind het bijzonder jammer dat dit vandaag wordt herroepen. Als de journalist uw woorden verkeerd heeft opgetekend, dan had u dat al de volgende dag moet rechtzetten. Op deze manier hebt u alleen maar onduidelijkheid gecreëerd.

De voorzitter : Minister Vanderpoorten heeft het woord.

Minister Marleen Vanderpoorten : Ik heb me misschien slecht uitgedrukt. Het is wel degelijk vanaf dit academiejaar dat dit kan. Daarom werd die omzendbrief opgesteld waarin alles gedetailleerd staat uitgelegd. Eigenlijk was dat ook al tijdens de vorige academiejaren mogelijk. U stelt een en ander voor alsof het over nieuwigheden gaat, maar dat is absoluut niet het geval. Men zegt me overigens dat de hogescholen dat alles goed hebben begrepen.

De voorzitter : De heer De Meyer heeft het woord.

De heer Jos De Meyer : Ik zal de vraag zeer duidelijk stellen : is de overdraagbaarheid van een 10 op 20 voor de studenten een recht, of is dat niet het geval ?

De voorzitter : Minister Vanderpoorten heeft het woord.

Minister Marleen Vanderpoorten : De instelling moet daarover beslissen.

De voorzitter : De heer De Meyer heeft het woord.

De heer Jos De Meyer : Dat hebt u vorige week niet gezegd.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Kris Van Dijck tot mevrouw Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming, over de omvorming van kandidaats- en licentiaatsdiploma's naar bachelor- en masterdiploma's

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Van Dijck tot mevrouw Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming, over de omvorming van kandidaats- en licentiaatsdiploma's naar bachelor- en masterdiploma's.

De heer Van Dijck heeft het woord.

De heer Kris Van Dijck (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, geachte collega's, onlangs heeft de ministerraad het structuurdecreet goedgekeurd. We krijgen nog de kans daarvoor uitgebreid te debatteren. In elk geval is het de bedoeling om in de titulatuur van de opleiding de termen 'bachelor' en 'master' in te voeren.

In het ontwerp van decreet staat geen woord over wat er gebeurt met de vroeger behaalde kandidaats- en licentiaatsdiploma's. Wat gebeurt er met die diploma's, eens de omschakeling naar bachelor- en masterdiploma's is doorgevoerd ? Zullen we, zoals in Nederland, ook die diploma's met terugwerkende kracht omschakelen ? Als we dat doen, ontstaat er een probleempje, want er is voorzien in een bacheloropleiding die een jaar langer duurt dan de oude kandidaatsopleiding. Is er in een accreditatie voorzien ?

Is het naar een bachelordiploma omgeschakelde kandidatuurdiploma wel gelijkwaardig ? Anders is er sprake van enige discriminatie tussen de studenten van nu en gisteren als we de omschakeling niet doorvoeren. Wat zijn de bedoelingen van de minister ?

De voorzitter : Minister Vanderpoorten heeft het woord.

Minister Marleen Vanderpoorten (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, geachte collega's, het is niet de bedoeling om de oude titels aan te passen aan de nieuwe. Dat is zelfs nooit in overweging genomen, omdat men met de omvorming ook de bedoeling heeft om de inhoud van de lesprogramma's zelf te wijzigen.

Tegen juni 2003 of 2004 zullen alle instellingen, meestal in overleg, voorstellen formuleren om de curricula te vernieuwen. Er komen dus nieuwe titels, maar ten dele ook nieuwe inhoud. In het verleden werd die aanpassing trouwens ook niet doorgevoerd. Zo zijn de nieuwe doctors in de rechten licentiaten in de rechten geworden, maar de 'oude' doctors zijn doctors gebleven.

De voorzitter : De heer Van Dijck heeft het woord.

De heer Kris Van Dijck : Ik dank de minister voor haar antwoord. Ik heb twee opmerkingen. Nederland zou de bachelor- en mastertitels wel met terugwerkende kracht invoeren. De reden tot kritiek blijft dus bestaan. Het is de aanleiding voor het structuurdecreet.

Zowel in de Bologna-verklaring als in de Sorbonne-verklaring wordt gesproken over het openstellen op Europees niveau. Als wij de titels invoeren en voor het verleden halsstarrig blijven spreken van kandidaat- en licentiaatsdiploma's, ontstaat er een discriminatie tussen de afgestudeerden van de Europese markt.

Minister Marleen Vanderpoorten : De gelijkstelling gebeurt op basis van het inhoudelijk aspect. De accreditering en de nieuwe inhoud zullen daarbij aan de orde komen. Als we nu de titels gelijkschakelen, kan men denken dat het inhoudelijk om hetzelfde gaat. Dat is nog niet het geval. In de loop van de behandeling van het ontwerp van decreet zal dit nog ter sprake komen.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van mevrouw Hilde Claes tot mevrouw Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming, over een mogelijke afwijking op de voorwaarden voor ondersteuning van de scholen in het kader van het gelijkekansen-decreet

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van mevrouw Claes tot mevrouw Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming, over een mogelijke afwijking op de voorwaarden voor ondersteuning van de scholen in het kader van het gelijkekansen-decreet.

Mevrouw Claes heeft het woord.

Mevrouw Hilde Claes (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, een week geleden stond ik op dit spreekgestoelte voor de bespreking van het ontwerp van decreet gelijke onderwijskansen-I. Ik legde toen de nadruk op het belang van dit ontwerp van decreet omdat de problematiek van de kansarmoede wordt herzien en effectief naar een oplossing wordt gezocht door een efficiënte besteding van de middelen.

Amper een week later sta ik hier opnieuw naar aanleiding van alarmerende berichten uit de pers die mij door mensen op het veld werden bevestigd. Ik denk hier aan de Ouders voor Zorgverbreding. Door middel van een uitvoeringsbesluit zouden de bepalingen van het ontwerp van decreet worden teruggeschoefd of minstens opzijgeschoven. Ik verwijs naar het ondersteuningsluik van het ontwerp van decreet. Het was de bedoeling om de middelen efficiënt te besteden. Hiervoor werden twee cumulatieve voorwaarden ingebouwd. Een school die in aanmerking wilde komen voor extra ondersteuning, moest minstens 10 percent doelgroepkinderen hebben die voldeden aan een of meerdere gelijkekansenindicatoren zoals in het ontwerp van decreet bepaald. De tweede voorwaarde was dat met deze 10 percent leerlingen 6 lestijden werden gegenereerd.

Mevrouw de minister, volgens de berichten die ik heb gelezen, zou u met het uitvoeringsbesluit die tweede voorwaarde opzijgeschuiven. Scholen die 10 percent doelgroepkinderen hebben, zouden nu automatisch die 6 lestijden krijgen. Dit betekent dat meer scholen voor ondersteuning in aanmerking komen. We kunnen dit op het eerste zicht toejuichen, maar het moet wel met dezelfde enveloppe worden bekostigd. In de praktijk betekent dit dus een versnippering van de middelen, waardoor we minder efficiënt kunnen ingrijpen bij kansarmoede. Nochtans is het precies daaraan dat het

ontwerp van decreet de middelen wilde besteden. Mijn bezorgdheid betreft dit aspect.

Mevrouw de minister, kloppen deze berichten ? Zult u het ontwerp van decreet zowel naar de geest als naar de letter uitvoeren ?

De voorzitter : Minister Vanderpoorten heeft het woord.

Minister Marleen Vanderpoorten (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, geachte leden, ik denk dat de bezorgdheid van mevrouw Claes niet terecht is. Er was inderdaad een interpretatieprobleem op een bepaald ogenblik : als ze minder dan 6 uur hebben, dan zouden ze geen middelen krijgen. Daardoor zouden 154 scholen geen middelen krijgen. Dat zijn er natuurlijk wel erg veel. In dat licht zouden deze ouders gelijk hebben als ze zeggen dat heel wat kinderen zo uit de boot vallen. We hebben dus gezorgd voor extra middelen, door een verschuiving binnen het onderwijsbudget, zodat de andere scholen daar niet het slachtoffer van worden.

De voorzitter : Mevrouw Claes heeft het woord.

Mevrouw Hilde Claes : Mevrouw de minister, ik dank u voor uw antwoord. Als ik u goed begrepen heb, zegt u hier nu dat aan het oorspronkelijk voorziene budget extra middelen worden toegevoegd, zodat de afspraak om minimaal 6 uur te garanderen blijft bestaan.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Erik Matthijs tot mevrouw Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming, over het toelatingsexamen arts-tandarts

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Matthijs tot mevrouw Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming, over het toelatingsexamen arts-tandarts.

De heer Erik Matthijs (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, geachte leden, bij het begin van het volgende parlementaire jaar zal in de commissie voor Onderwijs, Vorming en Wetenschapsbeleid het ontwerp van decreet betreffende de herstructurering van het hoger onderwijs, ook Bologna-decreet geheten, worden besproken. De Vlaamse Onderwijsraad heeft daarover

Matthijs

reeds een advies gegeven. In dit advies staat onder meer dat het aangewezen zou zijn om de toelatingsproef voor medische studierichtingen, namelijk arts en tandarts, te organiseren na het behalen van het bachelordiploma. Nu wordt deze proef georganiseerd op het einde van de humaniora, dus heel binnenkort, en voor de aanvang van de hogere studies. Mevrouw de minister, is de regering van plan om bepaalde wijzigingen aan te brengen met betrekking tot het tijdstip voor de toelatingsproef voor arts en tandarts ?

De voorzitter : Minister Vanderpoorten heeft het woord.

Minister Marleen Vanderpoorten (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, geachte leden, ik heb ook kennis genomen van het VLOR-advies en zijn voorstel inzake de toelatingsproef. Maar ik moet u zeggen dat het nog te vroeg is om daar uitspraken van mij over te verwachten. U weet dat er al heel veel is gediscussieerd over de wenselijkheid van toelatingsexamen in het algemeen, en de vraag wat het meest geschikte ogenblik daarvoor is. Neemt dit de vorm aan van een oriënteringsproef op het einde van de humaniora of is het een echt toelatingsexamen voor artsen en tandartsen, zoals dat nu het geval is ? In een aantal andere landen is men er voor gewonnen het te houden bij een toelatingsproef, maar dan later, bijvoorbeeld na het eerste of zelfs het derde jaar. Er zijn verschillende mogelijkheden wat dit betreft. Maar momenteel is daar geen beslissing over. Er is zelfs nog geen discussie over. Wel kan ik me voorstellen dat hierover naar aanleiding van het associatiedecreet, van het structuurdecreet, opnieuw van gedachten zal worden gewisseld. Maar dat zal dan ten vroegste in het najaar van 2002 gebeuren. Voorlopig kan ik daar geen uitspraken over doen.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

INTERPELLATIES (*Regl. art. 77*)

Interpellatie van de heer Carl Decaluwe tot de heer Steve Stevaert, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie, over de verbreking van de managementscontracten voor de regionale luchthavens van Deurne en Oostende

Interpellatie van de heer Jan Penris tot de heer Steve Stevaert, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie, over de verbreking van de managementscontracten en de toekomst van de regionale luchthavens van Deurne en Oostende

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde zijn de samengevoegde interpellaties van de heer Decaluwe tot de heer Stevaert, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie, over de verbreking van de managementscontracten voor de regionale luchthavens van Deurne en Oostende en van de heer Penris tot minister Stevaert, over de verbreking van de managementscontracten en de toekomst van de regionale luchthavens van Deurne en Oostende.

De heer Decaluwe heeft het woord.

De heer Carl Decaluwe (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, het beheer en de betrokkenheid van de privé-sector in de regionale luchthavens van Deurne en Oostende is een oud zeer. Reeds tijdens de vorige legislatuur besliste de Vlaamse regering de exploitatie van de luchthavens Deurne en Oostende in concessie te geven. Op 30 maart 1999 werd aan de PMV gevraagd een offerteaanvraag te organiseren. Toen bleken er onvoldoende inschrijvingen te zijn.

Er is dan een nieuwe poging geweest op 3 maart 2000, met een vernietigend rapport van het Rekenhof. Het ging om een rapport van 49 bladzijden. Mijnheer de minister, van de eerste tot de laatste bladzijde was dat rapport van het Rekenhof ronduit vernietigend voor uw aanpak van dit dossier. Het gaat vooral daarover in deze interpellatie. Mijnheer de voorzitter, het is natuurlijk moeilijk om in 15 minuten een dergelijk moeilijk en technisch dossier naar voren te brengen. Ik zal echter proberen om me aan de essentie van de zaak te houden.

Mijnheer de minister, u was pas enkele weken minister toen u hier in het parlement verklaarde dat minister zijn voor u een bijzonder gemakkelijke job was. Door de manier waarop u met dit dossier bent omgegaan, althans zeker naar buiten uit, zou men u nog gelijk kunnen geven. Schijn bedriegt echter. Alles wat fout kon lopen, is in dat dossier fout gelopen.

In de pers zegt u doodleuk dat u het Rekenhof volgt en dat u direct zult ingrijpen. U verwijst dan

Decaluwe

nog – men moet maar durven – naar de positieve houding van uw eigen administratie en van de Inspectie van Financiën. U hebt dat verklaard in een artikel in De Morgen. Mijnheer de minister, dat zijn 2 pertinente leugens. De administratie Overheidsopdrachten stelt immers dat dit dossier behept is met onwettelijkheden. In antwoord op mijn interpellatie beweerde u dat het betrokken stuk compleet achterhaald was – zie daarvoor de interpellatie van 29 januari 2001.

Mijnheer de minister, u stelde dat de Inspectie van Financiën geen opmerkingen heeft gemaakt. In werkelijkheid echter heeft de Inspectie van Financiën gesuggereerd en geadviseerd om niet toe te wijzen in Deurne.

U buigt voor de buitenwereld een zware nederlaag om in een overwinning, en u wilt zich het imago aanmeten van een bijzonder snelle beslisser. Mijnheer de minister, collega's, niets is minder waar. In dit dossier is er 'gesmost' met belastinggeld.

Wat ik u ook bijzonder kwalijk neem, is het tijdstip waarop u die beslissing hebt genomen. We zijn met de commissie voor Openbare Werken naar Singapore geweest. Dat was bijzonder interessant, maar op het ogenblik dat niemand bereikbaar was, hebt u een punt toegevoegd aan de agenda van de Vlaamse regering, goed wetende dat de betrokken parlementsleden Caluwé en Decaluwe onbereikbaar waren hoog in de lucht. Toen we landden, kwam er wel het ene berichtje na het andere om commentaar te geven, maar ondertussen had u op een schitterende manier gecommuniceerd. Dat is minister Stevaert op zijn best.

Mijnheer de minister, ik heb meermaals geïnterpeleerd over die zaak, maar mijn kritiek werd steeds weggelachen. Ik heb zelfs een motie voorgesteld voor een onderzoek door het Rekenhof, maar dat werd gewoon weggelachen door de meerderheid. Wel was er een onthouding van VLD-voorzitter De Gucht. Gelukkig hebben we vanuit onze eigen parlementaire mogelijkheden met succes een vraag gericht aan het Rekenhof.

Bovendien is het ook bijzonder storend dat tijdens diezelfde interpellaties de advocaat die in uw gezelschap was, ons constant kon weglachen alsof we er inderdaad niets van kenden, terwijl in datzelfde rapport van het Rekenhof kurkdroog wordt gesteld inzake de belangrijke overheidsopdrachten door de PMV begeleid, dat men de PMV niet be-

kwaam achtte en dat de taak gewoon werd doorverkocht – wat zelfs volgens de wet op de overheidsopdrachten volgens het Rekenhof gewoonweg niet kon – aan een Antwerps advocaat, die belangrijke juridische steken heeft laten vallen, dixit het Rekenhof.

Mijnheer de minister, het verslag van het Rekenhof is voor u vernietigend. Ik probeer de essentie ervan weer te geven. Ten eerste stelt het Rekenhof dat er sprake is van een gebrekkig dossierbeheer. Een deel van de briefwisseling met de inschrijver werd rechtstreeks door het kabinet gevoerd, door de kabinet-medewerkers, onder meer de heer Strubbe.

De ene schreef, de andere schreef, de PMV schreef, de advocaat schreef, iedereen schreef door elkaar. We konden lezen bij het Rekenhof dat het weken heeft geduurd om een deftig dossier samen te stellen. Probeer zo maar eens parlementaire controle uit toe oefenen.

Andere punten van kritiek waren het niet naleven van de voorgeschreven publicatieverplichtingen en de gebrekkige besluitvorming. Ik herhaal dat niet de CD&V-fractie dit stelt, maar het Rekenhof, dat 49 bladzijden commentaar geeft op het beleid van deze minister ten aanzien van de regionale luchthavens.

Een bijzonder zware kritiek is dat er inbreuk is gepleegd op de wet op de overheidsopdrachten. U zei nochtans, in antwoord op mijn interpellatie van 29 januari 2002, dat die wet niet werd overtreden. De opmerkingen van de Inspectie van Financiën hielden uitsluitend rekening met de doelmatigheid van de voorgestelde offertes.

Mijnheer de minister, het Rekenhof stelt vast dat u uw bevoegde, en goed onderlegde, administraties en adviserende instanties volledig buiten de zaak hebt gehouden. De opvolging en de begeleiding van de gunningsprocedures van zo'n complexe en delicate dossiers hebt u overgelaten aan de PMV die, zoals ze zelf toegeeft, niet beschikte over het nodige personeel, en de opdracht op haar beurt doorgaf aan een advocaat, zonder mededinging en zonder de procedure die voor overheidsopdrachten geëigend is. Bovendien, zo stelt het Rekenhof, kan de keuze van die advocaat niet gelukkig worden genoemd, gezien de gebreken van het door hem opgestelde bestek. Het is kritiek die kan tellen.

Er zijn ook te hoge schadevergoedingen, van 30 percent, uitbetaald aan Ernst & Young en aan BIAC. Dat is niet onwettelijk, maar het behoort niet tot de geploegenheden. Gewoonlijk wordt 10

Decaluwe

percent betaald, en geen 30. De paars-groene meerderheid heeft blijkbaar niet de minste scrupules bij het toekennen van riant vergoedingen aan vertrekkende of mislukte managers.

Er zijn verder ook verschillende onwettigheden vastgesteld, die bij een eenvoudig nazicht door uw diensten, die u echter zelf buitenspel hebt gezet, gemakkelijk konden worden gevonden. Als uw administratie en uw specialisten de offertes goed hadden nagekeken, dan waren er een aantal punten die aanleiding kunnen geven tot nietigverklaring, uit verwijderd, en zou op een correcte manier zijn omgesprongen met dit dossier.

Vervolgens is er sprake van belangenvermenging door iemand die concessiehouder was en terzelfder tijd werkte voor Ernst & Young. Mijnheer de minister, ik heb u daar meermaals over geïnterpeleerd. Het werd echter allemaal weggelachen als verzinsels van mij. Nu heeft het Rekenhof dit klaar en duidelijk aangewezen als een uitsluitingscriterium. Ernst & Young had nooit geselecteerd mogen worden, alleen al om deze reden. Als uw administratie dit grondig had kunnen onderzoeken, dan hadden ze dit gezien en had Ernst & Young nooit de gunning gekregen. Het zou ook BIAC niet geweest zijn, maar een derde die, zo blijkt uit de krant van vandaag, naar de rechtbank is gestapt met een schadeclaim van 30 miljoen frank.

De budgettaire aanrekening kon niet gebeuren. Het ging om verlengbare contracten van 5 jaar, en er waren geen gesplitste kredieten opgenomen. Het aangaan van zo'n verbintenis ten laste van deze basisallocatie was daarom niet toegestaan.

Mijnheer de minister, u stelde in uw antwoord op mijn interpellatie dat de offertes, na alle kritiek die ik heb gegeven en die nu is terug te vinden in het rapport van het Rekenhof, niet moeten worden aangepast. Het zou allemaal worden opgelost met een of ander protocol, dat er evenwel nooit is gekomen, en door de toekomstige wijzigingen van het DAB-besluit. Er werd intrinsiek wel toegegeven dat er een probleem was, maar dat zou worden opgelost met een protocol, en desnoods met wat aanpassingen aan het DAB-besluit, zodat alles toch in een zeker kader kon worden gewrongen.

Dit alles is zware kritiek. Ik durf te stellen dat er sprake is van wanbeheer, geldverspilling en vooral tijdverlies. Mijnheer de minister, onder uw bevoegdheid hebben we nu al 8 maanden kostbare tijd verloren. U hebt gezegd dat u de problemen

binnen de 30 dagen zult oplossen. U zult nieuwe structuren en een nieuw DAB-besluit in het leven roepen. U gaat ervan uit dat we wel zullen zien wat er gebeurt. Dit is evenwel het onderwerp van dit debat niet. Het gaat me hier niet om de toekomst van de regionale luchthavens. Ik zou willen weten wat er met de procedures is misgelopen.

Mijnheer de minister, zoals steeds zult u proberen om de schuld in andermans schoenen te schuiven. Aangezien ze niet aan een aantal voorwaarden hebben voldaan, zult u de schuld op Ernst & Young en op BIAC afwentelen. Het is mogelijk dat Ernst & Young en BIAC niet aan alle voorwaarden hebben voldaan. Er is evenwel slechts een persoon die de politieke eindverantwoordelijkheid in dit hele dossier draagt, namelijk de minister van Openbare Werken en Mobiliteit.

Ik heb over dit onderwerp al verschillende interpellaties gehouden. De minister heeft al mijn opmerkingen weggelachen. Hij heeft alle problemen onder de mat geveegd. Hij heeft verklaard dat hij eventuele problemen zou oplossen zodra ze zich zouden voordoen. De belastingbetalers zullen hiervan de gevolgen dragen. Aangezien de gerechtelijke molen traag maalt, zal Vlaanderen misschien pas binnen een tweetal jaar met enorme schadeclaims worden geconfronteerd. We mogen echter niet uit het oog verliezen dat de belastingbetaler en het personeel hier het slachtoffer van zullen worden.

De Vlaamse regering heeft de vaste benoeming van de brandweerlieden indertijd aan de goedkeuring van het nieuwe DAB-besluit gekoppeld. Ik vraag me af of de Vlaamse regering deze benoeming zal blijven blokkeren. De Vlaamse regering heeft een examen georganiseerd en vervolgens geweigerd om de geslaagden te benoemen.

Het lijkt een beetje op de situatie waarin de NMBS zich momenteel bevindt. Indien de eerste geselecteerde de minister niet aanstaat, start deze een nieuwe procedure op. Het is goed mogelijk dat dit hier ook is gebeurd. Een aantal geslaagde kandidaten konden worden aangeworven. Aangezien de minister deze aanwerving aan andere zaken had gekoppeld, is deze aanwerving uiteindelijk niet doorgedaan. Mijns inziens wijzen deze feiten niet op een behoorlijk bestuur. Ik daag de meerderheid uit om ons tegen te spreken. Dit hele dossier wijst op wanbeheer.

Wat de schadevergoedingen betreft, heb ik zelf een aantal berekeningen gemaakt. De minister kan hier straks nog wat gedetailleerder op ingaan. Met de

Decaluwe

opdracht betreffende de managementovereenkomst zijn bedragen van ongeveer 120 miljoen frank en ongeveer 150 miljoen frank gemoeid. Het is mogelijk dat de rechtbank een schadevergoeding van 30 procent zal toekennen. Ik weet niet hoe de rechtszaak zal aflopen. Zelfs als de rechtbank slechts 10 procent van deze bedragen toekent, zal het Vlaams Gewest ongeveer 30 miljoen frank aan schadevergoedingen moeten uitbetalen.

De minister kent de wet op de overheidsopdrachten. Indien de eerste en de tweede kandidaat omwille van hun betrokkenheid niet worden geselecteerd, moet de derde kandidaat in aanmerking komen. In dit geval heeft de derde kandidaat geen enkele kans gekregen. Het gevolg is dat de 3e kandidaat naar de rechtbank is gestapt en een schadeclaim van 30 miljoen frank heeft ingediend. Dit betekent dat de Vlaamse belastingbetaler binnen enkele jaren 30 miljoen frank zal moeten betalen. Het is uiteraard mogelijk dat de minister op dat ogenblik geen minister meer is.

Deze 8 maanden van slecht bestuur en van intransparant beleid kunnen ons vlotweg 60 tot 70 miljoen frank aan schadevergoedingen kosten. Als reactie hierop verklaart de minister dat hij zal ingrijpen. De minister had maanden geleden al een beslissing moeten nemen. De kritieken van het Rekenhof zijn toen al aan bod gekomen. De minister heeft onze opmerkingen indertijd onder de mat geveegd. In dit verband zou ik hem dan ook vier concrete vragen willen stellen.

Op basis van welke elementen heeft de Vlaamse regering de managementcontracten effectief verbroken? Aan welke schadeclaims kunnen we ons verwachten? Wat zeggen de contracten hier exact over? Hoeveel geld is in uitvoering van de managementcontracten reeds uitbetaald? Tenslotte hebben die mensen daar maandenlang gewerkt. Ik kan me inbeelden dat ze gedurende die periode zijn betaald. Ik heb ergens gelezen dat een aantal bedragen betreffende borgstellingen niet tijdig zijn betaald en dat hieraan boeteclausules zijn verbonden. Kunt u dit even toelichten?

Welke initiatieven kunt en zult u nemen ten aanzien van de toekomstige werking van de regionale luchthavens? Er zijn ondertussen al tien dagen voorbij, we hebben nog twintig dagen tijd om een efficiënte en transparante oplossing te horen.

Ik zal eindigen met de woorden van eerste minister Verhofstadt: 'Of zult u misschien na dertig dagen

zelf de regionale luchthavens besturen?' (*Applaus bij CD&V en VB*)

De voorzitter : De heer Penris heeft het woord.

De heer Jan Penris (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, ik zal niet herhalen wat de heer Decaluwe heeft gezegd. Het is niet onze bedoeling de verdiensten die hij heeft in dit dossier op onze hoed te steken. De heer Decaluwe heeft de kat de bel aangeboden, en hij heeft dat goed gedaan. Het resultaat was dat het Rekenhof zich heeft uitgesproken – en hoe.

Ik wil wel een vraag stellen die de heer Decaluwe niet stelt, en ik kan vermoeden waarom, namelijk hoe het nu verder moet met dit dossier. Hoe moet het verder met die schadeclaims? De heer Decaluwe heeft er al op gealludeerd: er is alvast één schadeclaim van een benadeelde concurrent, namelijk AAS, ten bedrage van 750.000 euro. Ik vermoed dat er ook schadeclaims zullen komen van firma's die als luchthavenbeheerder waren aangeduid, maar blijkbaar op een niet-correcte manier van die opdracht zijn ontslagen. Ook zij zullen schadeclaims indienen. We kunnen dus nog heel wat verwachten.

Mijnheer de minister, u hebt samen met de hele regering en de meerderheid een verpletterende verantwoordelijkheid. De heer Decaluwe heeft reeds gealludeerd op de financiële gevolgen van het hele debâcle, maar er is ook een politiek gevolg, want hoe moet het nu verder met het regionaal luchthavenbeleid in Vlaanderen? Deze vraag gaat de regering al drie jaar lang uit de weg. Herinner u de regeringsverklaring die over twee essentiële dossiers absoluut stilzwijgend of toch minstens onduidelijk was, namelijk omtrent het havenbeleid en omtrent het luchthavenbeleid. Vandaag weten we waarom.

Hoe moet het nu verder, mijnheer de minister? Dat is de vraag die na het rapport van het Rekenhof overeind blijft. Hoe zullen we het debat over de regionale luchthavens in Vlaanderen ten gronde voeren? Of om het met de woorden van Johan Van Baelen in *Gazet Van Antwerpen* te zeggen: 'Vandaag ligt het complete dossier luchthavens eindelijk op de regeringstafel.' Het is maar de vraag hoe we met dit debat zullen omgaan.

Mijnheer de minister, ik heb vanmorgen nog eens een poging ondernomen om na te gaan hoeveel initiatieven er omtrent het luchthavenbeleid in het Vlaams Parlement zijn genomen sinds het aantreden van deze regering. Ik heb het na verloop van

Penris

tijd opgegeven, want er zijn ontelbare interpellaties, actuele vragen, schriftelijke vragen of initiatieven van verschillende leden van zowel meerderheid als oppositie geweest die zeer vlug en sterk hebben duidelijk gemaakt dat omtrent uw luchthavenbeleid het een en het ander misloopt. U hebt beslissingen steeds vooruitgeschoven, u hebt ons steeds wijsgemaakt dat we moesten wachten tot de luchthavenbeheerders zouden zijn aangesteld en dan zouden we zien wat we zouden zien. En effectief, de luchthavenbeheerders zijn aangesteld, en minstens één van hen heeft een leefbaarheidsstudie omtrent de luchthavens ontwikkeld.

Vandaag ligt het luchthavendossier terug op uw bureau en moeten we opnieuw starten van het begin af aan. Hoe moet het nu verder? Wij vragen het ons af, ook de pers vraagt het zich af. De Morgen van 1 juni vraagt het zich af. De minister geeft een antwoord aan De Morgen, en ik hoop dat hij dat antwoord herhaalt maar dan nog iets duidelijker, want het is jammer genoeg iets te vaag. De minister antwoordde namelijk als volgt: 'Ik ga nu aan de regering binnen 30 dagen een oplossing voorstellen. Een mogelijkheid is dat we een zogenaamde dienst autonoom beheer oprichten. Concreet komt dat erop neer dat het een activiteit blijft van de Vlaamse overheid, maar dan wel met een met zeer grote zelfstandigheid voor het beleid. We hebben al een soortgelijke constructie gecreëerd voor de vloot van de administratie water- en zeewegen en die is succesvol'.

Vervolgens vroeg de journalist van De Morgen – een vraag die wij ons ook stellen – of Oostende en Antwerpen wel rendabel kunnen worden. Daarop antwoordde de minister het volgende: 'Volgens de rapporten die ik krijg, is de kans zeer klein'. Ikzelf heb evenwel andere geruchten opgevangen. En de minister gaat als volgt door: 'Enkel als er bijzonder veel geld door de overheid wordt gepompt in de infrastructuur zou de privé er misschien geld aan kunnen verdienen. Maar dat is zeker geen optie en prioriteit van de regering, want het risico dat het niet lukt, is te groot'. Dit is een verklaring die kan tellen.

Vervolgens vraagt de journalist: 'Moeten we dan het voortbestaan van luchthavens niet sowieso ter discussie stellen?' Die vraag stellen we ons hier ook. Daarop antwoordt de minister het volgende: 'Goede vraag. Er zijn voordelen en nadelen verbonden aan een sluiting'. Het is precies een jezuïet die hier aan het woord is. 'Enerzijds hebben de luchthavens een meerwaarde voor de Vlaamse eco-

nomie, anderzijds kosten ze de overheid geld. Maar het sluiten van de luchthavens – vergeet dat zeker niet in de discussie – is ook een dure aangelegenheid. Bovendien zijn de meningen politiek verdeeld'. Dat wisten we al. 'De argumenten van sommige buurtbewoners dat een sluiting de milieuvriendelijkste oplossing is, deel ik niet. De nieuwe bestemming van de luchthavendomeinen zou in dit geval wel eens meer overlast kunnen veroorzaken dan de huidige luchtvaartactiviteit. We moeten dus in de mate van het mogelijke de exploitatiekosten kunnen verlagen en de luchthavens in leven houden zonder dat de overlast voor de buurt en het milieu te groot is'.

Daarop krijgt de minister de volgende vraag voorgeschoteld: 'Uit het rapport van Ernst & Young blijkt dat Deurne alleen maar open kan blijven als de Krijgsbaan, die aan de korte piste grenst, ondertunneld wordt. Zal de regering dat advies volgen?' Die vraag hebben ook wij reeds tijdens een plenaire vergadering gesteld, maar een duidelijk antwoord bleef toen uit.

Die vraag beantwoordt de minister immers als volgt: 'Daarover wordt binnen enkele weken gediscussieerd binnen de regering'. Ik denk dat die enkele weken ondertussen al gepasseerd zijn. 'Ik merk dat coalitiepartners Agalev en VLD er andere meningen op nahouden. Mogelijk is mijn regeringspartij, sp.a, dus de maïzena of het bindmiddel in deze discussie, want onze mening situeert zich ergens halfweg tussen Agalev en VLD. Wat mij betreft, kan de ondertunneling er enkel en alleen komen als de privé bereid is om mee te investeren. Bovendien is duidelijk afgesproken binnen de regering dat er op het budget van mobiliteit geen geld zal worden vrijgemaakt voor dit project'.

Collega's, voor Deurne is het antwoord dus 'ja, maar', hoewel er geen geld is voor de ondertunneling van de Krijgsbaan. Voor Oostende is er nog de grootste onduidelijkheid, maar ik vermoed – uitgaande van andere verklaringen van de minister – dat daar het antwoord 'neen' is. Misschien zullen we zodadelijk uitsluitel van de minister krijgen.

Uitsluitel is iets dat wij vandaag nodig hebben. Er is in ieder geval al duidelijkheid vanwege Agalev. Die partij spreekt in dit dossier immers heel duidelijke taal: op Deurne moet niet meer gevlogen, maar gezwommen worden. Inderdaad! Agalev heeft een alternatief voor de luchthaven van Deurne dat geen 50 miljoen euro – het bedrag waarin voorzien moet worden voor de ondertunneling van de Krijgsbaan – hoeft te kosten. Agalev droomt daar reeds van een openluchtwembad, van sociale

Penris

woningen voor 300 gezinnen – waardoor minister Gabriëls waarschijnlijk een gat in de lucht zal springen -, van een KMO-zone – waardoor ook minister Van Mechelen een gat in de lucht zal springen -, van een universitair studiecentrum rond de waterhuishouding, van horeca, van een conferentiecentrum, ja zelfs van een grote speeltuin annex ligweide ! Dank u wel, Agalev, voor uw duidelijk, maar politiek weinig relevante standpunt.

Belangrijker nog is te weten wat het standpunt is van de VLD. Daar horen we met betrekking tot Deurne echter enkel een oorverdovende stilte. Wat een verschil met de duidelijke en harde VLD-taal met betrekking tot bijvoorbeeld Kyoto en woonuitbreidingsgebieden. Over Deurne horen we de VLD niet spreken. Dat doet ons vermoeden en vrezen dat Deurne, en de luchthavenpolitiek in het algemeen, politieke pasmunt aan het worden is.

Het standpunt van de CD&V is ons niet meer duidelijk. De heer Decaluwe heeft wel bedenkingen bij de gunningsproblemen, maar is een beetje dissident in zijn fractie als de fundamentele vraag moet worden beantwoord, namelijk hoe het verder moet met de luchthavens in Vlaanderen. Hij zegt dat we de luchthavens van Deurne kunnen sluiten. Dat doet aan de Antwerpse togen, mijnheer Caluwé, de nodige wenkbrauwen fronsen. Daar vraagt men zich af of 'de Ludwig' dat heeft gezegd. Maar neen, het is zijn bijna-naamgenoot Carl die dat heeft gezegd, en die daarvoor al is terechtgewezen, maar die onduidelijk blijft.

Daarom zal de Vlaams Blok-fractie een motie indienen die twee duidelijke punten bevat. We zullen pleiten voor het behoud van de luchthaven van Oostende en die van Deurne, en we zullen ervoor ijveren dat alle ontplooiingskansen van beide luchthavens worden gegarandeerd. We zullen die motie voor het zomerreces voorleggen en u in de gelegenheid stellen om terzake duidelijk kleur te bekennen. (*Applaus bij het VB*)

De voorzitter : Mevrouw Van Den Heuvel heeft het woord.

Mevrouw Ria Van Den Heuvel (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, diegenen die geïnteresseerd zijn in het plan dat wij inderdaad hebben voorgesteld, kunnen bij mij een exemplaar ophalen.

Mijnheer de minister, ik heb ook het rapport van het Rekenhof gezien. We kunnen er niet omheen

dat er in een tiental punten nogal fel wordt uitgehaald naar de manier waarop de managementcontracten voor de luchthavens van Deurne en Oostende zijn gegund. Voor ons zijn er een aantal belangrijke punten. Er is een gebrekkig dossierbeheer, en de besluitvorming is op een gebrekkige manier gebeurd. In zo'n complex en delicaat dossier moet dat op een ordentelijke manier gebeuren. Ook wij hebben daar vragen bij.

Er wordt gezegd dat zowel BIAC als Ernst & Young voorbehoud maken in hun offertes. Het Rekenhof stelt dat dit alleen al een reden is om de offertes nietig te verklaren. Voor ons is het heel belangrijk dat Ernst & Young voor de luchthaven van Deurne een niet helemaal volledige offerte hebben ingediend. Als het Rekenhof spreekt over belangvermenging, is dat voor ons een ernstige zaak. Achteraf bleek dat een van de mensen die mee als beheerder werd aangesteld, ook afgevaardigd bestuurder was van een firma die op de luchthaven van Deurne twee concessies heeft en daar ook vliegtuigen heeft staan.

Mijnheer de minister, u wist dat niet, u hebt dat op een bepaald moment gehoord van een kandidaat die niet werd geselecteerd. Dat lezen we in het rapport.

De heer Carl Decaluwe : Mevrouw Van Den Heuvel, u moet niet rond de pot draaien. De minister wist dat en heeft dat ook toegegeven in interpellaties. Hij heeft gewoon gezegd dat dat voor hem geen probleem is.

Mevrouw Ria Van Den Heuvel : Ik hou me bij het rapport. Ik ben niet altijd aanwezig geweest in de commissie. Ik hoor wat u zegt en noteer dat.

Voor ons is het duidelijk dat de rapporten die werden afgeleverd, niet meer kunnen dienen als basis voor verdere besprekingen omwille van die belangvermenging. Over de luchthaven van Oostende weten we nog niet veel, behalve dat die geen manager heeft. Mijnheer de minister, zijn daar al rapporten voor afgeleverd ? Inzake de luchthaven van Deurne hebben we een volgende stap gezet in de Deurne-saga. Of het een stap vooruit of achteruit was, laat ik in het midden.

We stellen ons daar een heel pak vragen bij. Een aantal zaken moet toch wel dringend worden aangepakt. In en rond de luchthaven van Deurne verandert er elke dag wel iets. Vandaag zijn er geen managers en geen plannen meer. Er worden ook lijnvluchten geschrappt. U zult ongetwijfeld weten dat KLM heeft ontdekt dat de klanten graag de

Van den Heuvel

Thalys gebruiken om in Schiphol te geraken. De trainingsvluchten van SN Brussels Airlines werden verplaatst van Deurne naar Charleroi. Elke dag zijn er nieuwe veranderingen die de luchthaven van Deurne belasten. De luchthavencommandant heeft zelf gezegd dat met het wegvallen van de lijnvluchten van KLM, een derde van het aantal passagiers verdwijnt. De reden daarvoor is niet het ontbreken van een lange startbaan, maar wel dat werd ontdekt dat de Thalys en de HST een zeer aanvaardbaar en economisch rendabel alternatief bieden voor het afleggen van korte afstanden.

We houden ons voorlopig aan het akkoord over Deurne. We doen er niet moeilijk over, maar stellen ons steeds meer vragen over de rentabiliteit van de luchthaven en we maken ons zorgen over wat allemaal in de rand moet gebeuren om de luchthaven open te houden. Het rapport van Ernst & Young hebben we zelf nog niet gezien. Het werd aan de commissieleden beloofd, maar ik weet niet wat er nu mee zal gebeuren. In de kranten staat dat de eventuele ondertunneling 50 miljoen euro zou kosten. Zelfs als die zou worden gefinancierd door de Vlaamse overheid en de privé-sector samen, dan gaat het nog over een enorm bedrag voor een leeglopende luchthaven.

Mijnheer de minister, we willen graag meedenken over oplossingen voor het luchthavenbeleid in het algemeen en voor het regionaal luchthavenbeleid in het bijzonder. We hebben gisteren al een aantal suggesties voor het luchthaventerrein gepresenteerd. Ik wil ze u graag overhandigen, maar ik zal er niet over uitweiden, want ze vormen niet het onderwerp van dit debat.

Ik sluit af met een paar vragen, die ten dele al werden gesteld door de collega's. Welke financiële gevolgen en beheersgevolgen zal het opzeggen van de contracten hebben? Zullen de managers nog worden vergoed voor het geleverde werk? Moet u een schadevergoeding betalen voor het vroegtijdig verbreken van de contracten? Kan worden gesteld dat de managers hun werk niet goed hebben gedaan? Ik wil daarover graag uw mening horen. Ik wil ook graag vernemen welke timing u nu voorstelt en welke werkwijze u zult volgen in het dossier over de regionale luchthavens.

In 2000 werd een Vlaams luchthavenforum opgericht. Een van de opdrachten ervan was het uitwerken van een geïntegreerd Vlaams luchthavenbeleid. Hoe ver is dat forum daarmee al geraakt? Zijn er linken met deze dossiers?

De voorzitter : De heer Caluwé heeft het woord.

De heer Ludwig Caluwé (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, ik hield me eraan een betoog te houden omwille van een deel van de interpellatie van de heer Penris en omdat ik bevreesd was dat mevrouw Van Den Heuvel het in de eerste plaats zou hebben over haar plan. Het gevaar bestond dat in dit debat zou worden afgeweken van de essentie. We moeten het nu niet hebben over de toekomst van de luchthavens van Deurne en Oostende. Laten we volgende week opnieuw samenkomen om het daarover te hebben.

Dit debat moet gaan over hoe het dossier van de aanstelling van de managers door de minister is behandeld. Ik ben over dergelijke aangelegenheden meestal nogal coulant omdat ik vind dat een minister niet elk dossier tot in de puntjes kan volgen. Hij moet in belangrijke mate vertrouwen hebben in zijn administratie. Hij kan zijn tijd niet besteden aan het nauwgezet volgen van alle dossiers. Als de minister echter bijzondere procedures gaat volgen, als hij op bepaalde momenten signalen krijgt of als blijkt dat hem dingen zijn voorgelogen, dan moet hij wel reageren.

De minister heeft dit dossier niet toevertrouwd aan zijn normale administratie Personenvervoer en Luchthavens. Neen, hij heeft voor de aanstelling van de managers en de behandeling van de offertes de PMV aangesteld. Als de PMV daar bijzonder onderlegd in zou zijn, dan zou men daarvoor kunnen pleiten. Het blijkt echter dat de PMV niet beschikt over mensen om dit dossier te behandelen. Ze moet er een advocaat voor inhuren. Het zou dan nog kunnen dat die advocaat bijzonder onderlegd is in overheidsopdrachten, maar niets is minder waar. Uit het verslag van het Rekenhof blijkt dat hij niet minder dan 6 grove juridische fouten heeft begaan. Dat geeft geen blijk van grote deskundigheid in deze aangelegenheid. Hij zet de borgtocht te laag. Hij zorgt ervoor dat de verlening na 5 jaar kan gebeuren in plaats van de wettelijke 3 jaar. Hij maakt schadevergoedingen van 30 percent in plaats van 10 percent. Hij doet de volledige beheersoverdracht. Hij geeft de bevoegdheid inzake personeelsbeleid aan deze managers en staat toe dat er voorbehouden worden geformuleerd door BIAC en Ernst & Young. Dat zijn grove fouten.

De minister krijgt tijdens de behandeling van het dossier nochtans een ernstige waarschuwing. De Inspectie van Financiën zegt nog vooraleer de managers worden aangesteld dat Deurne niet mag

Caluwé

worden gegund. De minister legt dit echter naast zich neer en gaat toch over tot de gunning van de offerte.

Ander probleem is dat in de offerte van E&Y de heer Cloetens wordt aangesteld als luchthavenmanager. Bij de offerte was een uitgebreid curriculum vitae van de man gevoegd, waar echter niet in stond dat hij bestuurder is van een maatschappij die concessies heeft op de luchthaven van Deurne. Als dat was geweten, zou E&Y automatisch uit de offertes worden geschrapt omdat dit in strijd is met de voorschriften. De betrokkene is dan namelijk rechter en partij. De administratie heeft daar weet van en brengt het aan op de interkabinettenwerkgroep van 10 juli 2001. Het kabinet van de minister reageert daar niet op. Als de offerte is toegewezen, komt dit ter ore van een andere kandidaat. Die protesteert daartegen per brief van 6 december 2001. Daarop antwoordt de minister dat de betrokkene ontslag heeft genomen als bestuurder van de maatschappij en dat het probleem zich dus niet langer stelt. De afdeling Overheidsopdrachten reageert daarop en zegt dat het probleem nog steeds bestaat omdat de betrokkene nog altijd meerderheidsaandeelhouder is van deze maatschappij. Opnieuw zorgt minister Stevaert ervoor dat men zich in regel kan stellen. Ik vraag me af of minister Stevaert niet moest reageren toen hij het signaal kreeg. Ernst & Young had bij de offerte immers manifest valsheid in geschrifte gepleegd door geen melding te maken van het feit dat de betrokkene een concessie had op de luchthaven.

Op het ogenblik dat minister Stevaert dit onder ogen kreeg, had hij eigenlijk al moeten reageren. Ik begrijp niet dat hij het contract niet ongedaan heeft gemaakt omdat hij werd voorgelogen en er valsheid in geschrifte was gepleegd. Gelet op de wet op de overheidsopdrachten kan hij in dit geval contracten ongedaan maken zonder een schadevergoeding van 30 percent te moeten betalen. Hij zet integendeel toch door en geeft opnieuw de mogelijkheid om een oplossing te zoeken.

Nu de kritiek van het Rekenhof te groot is, heb ik de indruk dat minister Stevaert wel de contracten wil opzeggen. Hij kan zich echter niet meer beroepen op deze manifeste valsheid in geschrifte omdat hij de betrokkenen de mogelijkheid heeft geboden zich in regel te stellen. Hierdoor moet er zowel een verschrikkelijk hoge schadevergoeding als een remuneratie worden betaald. Daardoor krijgt Ernst & Young meer dan de helft van het gehele contract toegewezen.

Mijnheer de minister, ik heb maar één vraag : hoe evalueert u zelf uw optreden in dit dossier ? (*Applaus bij CD&V*)

De voorzitter : Minister Stevaert heeft het woord.

Minister Steve Stevaert (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, geachte leden, ik zal eerst een aantal algemene bedenkingen formuleren en daarna ingaan op de specifieke punten.

De stelling van de Vlaamse regering over de Vlaamse luchthavens, en over het dossier-Deurne in het bijzonder, is genoegzaam bekend. Uit de werkstukken die werden afgeleverd door Ernst & Young enerzijds en BIAC anderzijds blijkt dat de Vlaamse luchthavens nooit rendabel zullen zijn. De overheid zal steeds een inbreng moeten doen, zowel voor de exploitatie als voor de investeringen.

Als we vinden dat we die luchthavens nodig hebben, moeten we zoeken naar de beste beheersvorm voor de uitbating ervan. Een eerste poging hield het toekennen van een concessieovereenkomst in. Daar was echter geen interesse voor. Daarna werd geopteerd voor een managementovereenkomst. De volgende stap was die van een DAB. Voor het einde van deze maand wens ik de procedure daartoe aan de Vlaamse regering voor te leggen. Het gaat hierbij om een gelijkaardige dienst als die voor de loodsen. In dat geval wordt er een directeur aangesteld.

De visies over de luchthaven liggen nogal ver uit elkaar. Mijnheer Penris, ik ben ervan overtuigd dat er een luchthaven in Antwerpen nodig is. Ik ben er ook van overtuigd dat de startbaan niet kan worden verlengd. Wegens economische en – vooral – veiligheidsredenen moet de Krijgsbaan ondertunneld worden. De beslissing van de Vlaamse regering hierover is zeer duidelijk. De ondertunneling moet deels worden gefinancierd door de Vlaamse overheid, deels via een PPS. Dat is een taak van de minister van Financiën.

Ik ga nu concreter in op het dossier en op de eerste vraag van de heer Caluwé. Waarom werd de PMV aangesteld om dit dossier te beheren ? Dat was een beslissing van de vorige regering, dat kunt u nagaan. Die opdracht is gegeven in de IKW's. Ik denk dat het een vraag was van zowel SP als CVP om dat dossier te laten beheren door de PMV. (*Opmerkingen van de heer Carl Decaluwe*)

Mijnheer Decaluwe, mij als leugenaar bestempelen is geen manier om met een minister om te gaan. U weet dat ik zeer goede intenties heb in dit dossier.

Stevaert

Wat ik hier zeg, is perfect na te gaan. Ik heb steeds gezegd dat ik bereid was om dat contract te verbreken indien er iets fout zou gaan in dat dossier. U hebt herhaaldelijk gezegd dat er iets fout is, en dat is uw goed recht als parlementslid, maar het is niet uw goed recht om iedereen van leugens of slechte intenties te beschuldigen. Het is niet mijn taak als minister om voortdurend mijn administratie in twijfel te trekken. Dat wens ik in deze aangelegenheid dan ook niet te doen.

Ik wil eens dieper ingaan op de opmerkingen van het Rekenhof. Er is bijvoorbeeld de beroemde borgstelling, of de inbreuk op de verplichting inzake borgstelling. BIAC en Ernst & Young hebben de borgtochten niet tijdig betaald. De voorziene boeteclausules blijken wel te zijn toegepast zoals door het Rekenhof werd gevraagd.

Er was de aanstelling van een advocaat door de PMV via een onderhandse opdracht : de PMV heeft die opdracht niet zelf uitgevoerd. Dit was punt 5 van het Rekenhof.

De PMV heeft ons toegelicht dat de markt wel degelijk werd geraadpleegd voor de opdracht. Het aantal kandidaten is in uitvoering van de wet op de overheidsopdrachten echter beperkt. De consultatie is dus niet schriftelijk gebeurd, wat toegelaten is. De vorige regering heeft beslist dat de PMV de opdracht moest uitvoeren. Het is logisch dat, indien de PMV daarvoor het geschikte personeel niet heeft, zij de nodige maatregelen neemt om personeel in te huren.

Dan zijn er de beroemde schadevergoedingen : een schadevergoeding van 30 percent. Dat is punt 6.2 van het Rekenhof. De commentaar in het lastenboek was : 'een dergelijke clause voorzien op aangeven van de PMV, omdat de kans op het vinden van een kandidaat per definitie moeilijk zou zijn'. De wetgeving op de overheidsopdrachten laat dit toe.

Punt 8 van het Rekenhof ging over de te vergaande beheersovereenkomst. De opdracht mocht alleen betrekking hebben op consulting, en niet op de overdracht van bevoegdheden. De commentaar luidt als volgt : het was de bedoeling om dit te regelen via het DAB-besluit omtrent het materiële en het financiële beheer van de luchthavens, zoals werd voorzien in het lastenboek. BIAC kon hier uiteindelijk niet mee akkoord gaan.

Ik ga hier even opnieuw op in. Er zijn twee dossiers : het dossier-Oostende en het dossier-Deurne. Over het dossier-Oostende, waarover het zeer zelden gaat in de discussie, zegt BIAC zelf : 'stelt een aantal voorwaarden die we niet kunnen en willen vervullen, dus kan er in het dossier-Oostende geen sprake zijn van schadevergoeding'.

Dan is er het dossier-Deurne, waarbij jullie het altijd hebben over die schadevergoeding. Ook daar is er absoluut geen zekerheid dat de schadevergoeding moet worden betaald aan Ernst & Young. De heer Caluwé spreekt wel over schriftvervalsing en dergelijke meer, ik doe dat niet. Ik heb alleen de verslagen gevolgd van de PMV en op basis daarvan een beslissing genomen. Er bestaat ook discussie over onverenigbaarheden bij de aanduiding van Ernst & Young. In de commissie heb ik daarover niet het woord gevoerd, we hebben daarvoor een juridisch expert aan het woord gelaten. Volgens de juridische expert was er op dat punt geen onverenigbaarheid, maar was er een visieverschil met wat achteraf door het Rekenhof is beweerd. Ik zit op dezelfde lijn als het Rekenhof.

Dan is er het verhaal dat de derde kandidaat misschien een schadevergoeding zou kunnen krijgen omdat Ernst & Young op onregelmatige wijze zou zijn aangesteld. Dan zou de tweede in rangorde aangesteld zijn, en dat zou dan BIAC zijn geweest. Vermits BIAC echter de exploitatie heeft gekregen van Oostende, voldeed BIAC op haar beurt niet meer aan de voorwaarden om Deurne te beheren. Zo zou de 3e in rang in aanmerking komen. Op basis daarvan zou men dan proberen om rechten te verwerven en een schadevergoeding te eisen. De adviseurs zeggen dat dit niet logisch is, want men was niet zeker dat de 3e partner zou worden aangesteld. Integendeel : met die 3e partner waren er problemen, en hij zou niet in aanmerking komen. De verhalen over de schadevergoedingen worden niet bevestigd in de adviezen die men me geeft.

Een tweede punt is het feit dat Ernst & Young en BIAC goed werk hebben verricht. We zullen hen daarvoor vergoeden. We zullen echter geen schadevergoeding betalen. Op basis van het geleverde werk zal de regering dan een beslissing nemen. Het is dus manifest onjuist dat we sowieso een schadevergoeding moeten betalen.

Ging de beheersovereenkomst te ver ? De opdracht mocht enkel betrekking hebben op consultancy, en niet op een overdracht van bevoegdheden. Ik heb al gezegd dat het de bedoeling was om dat in een DAB vorm te geven. De inschrijvers mochten in de offerte geen voorwaarden opnemen.

Stevaert

Als dat toch zou gebeuren, moet de overheid deze als nietig beschouwen. Hoe zit de vork in de steel? Volgens de PMV was het opgenomen voorbehoud niet fundamenteel. De wet op de overheidsopdrachten stipuleert dat de overheid de offerte als nietig kan beschouwen: het kan, maar moet dus niet. De toepassing van deze strengere regel zou tot gevolg hebben dat er geen toewijzing zou kunnen gebeuren, want er zouden geen kandidaten meer overblijven.

Hoe zit het met het voorbehoud inzake verplaatsingskosten? Ernst & Young stelt dat enkel de woon-werkverplaatsingen in de offerte waren geïntegreerd, en niet de dienstreizen. De Vlaamse administratie past dezelfde regels toe voor de verplaatsingen van haar personeel. Het was onmogelijk om in de offerte alle verplaatsingen in binnen- en buitenland op te nemen. De aard van de opdracht had immers precies tot doel commerciële contacten met luchtvaartmaatschappijen te leggen, en de kosten daarvan kan men onmogelijk bij voorbaat ramen.

BIAC wou een deel van de winst ontvangen als de luchthaven van Oostende winst zou maken, met een maximum van 5 miljoen. Moet het Rekenhof deze offerte nietig verklaren? Het kan dat, maar moet dat niet.

Ik kan op elk punt ingaan. Nemen we het voorbeeld van de onvolledige en laattijdige vastleggingen. Volgens het Rekenhof had men in de begroting 2002 in een vastlegging voor de volledige duur van het contract moeten voorzien. Dat is een courante opmerking van het Rekenhof. Gezien de jaarlijkse opzegbaarheid van het contract is dat echter niet nodig.

Op dit ogenblik hebben de managementkantoren nog geen vordering tot schadevergoeding ingediend. Als dat zou gebeuren, zal worden onderzocht of ze daar recht op hebben. In het bestek van de managementovereenkomst kan men lezen dat het Vlaams Gewest aan de dienstverlener 'vanaf de 2e evaluatie een schadevergoeding gelijk aan 30 percent van de vergoeding die de dienstverlener nog zou verdienen tot het einde van de eerstvolgende vervalddag van de 5-jarige periode moet betalen.' En wat volgt is belangrijk: 'Gezien de eerste evaluatie volgens de overeenkomst pas een jaar na de aanvang van de managementovereenkomsten moest plaatsvinden, op 22 november 2002, en de managementovereenkomsten reeds voor de eerste evaluatie zijn opgezegd, moet de contractuele be-

paling met betrekking tot de forfaitaire bepalingen van de schadevergoeding bij een voortijdige opzegging niet worden toegepast.'

Ik probeer het samen te vatten. BIAC is aangesteld. BIAC heeft geen recht op schadevergoeding omdat BIAC zelf bijkomende eisen stelt die niet conform zijn. Ernst & Young is aangesteld op basis van de verslagen van de PMV en op basis van de juridische adviezen die wij hebben gekregen.

Nu blijkt dat een aantal gegevens, die zij kenbaar hadden moeten maken, niet kenbaar zijn gemaakt. Dat is de stelling van het Rekenhof. Dat is een verbrekingsgrond, maar daarvoor kan geen schadevergoeding worden gevraagd. Verder doet het verhaal de ronde dat de derde in de rangschikking schadevergoeding kan vragen. Ik heb duidelijk gezegd dat er geen schadevergoeding kan worden gevraagd, omdat helemaal niet duidelijk is dat de Vlaamse overheid iets zou toewijzen omdat de derde kandidaat niet aan een aantal vormvereisten voldeed.

De grond van de zaak heb ik al duidelijk gemaakt. Ik ben ervan overtuigd dat er in Deurne en Oostende een luchthaven nodig is, maar ik ben niet bereid om in een Waals verhaal te stappen en dit met ontzettend veel overheidsmiddelen op een onverantwoorde manier te ondersteunen. Er zijn grote maatschappijen die naar Deurne of Oostende willen komen, op voorwaarde dat ze worden platgesubsidieerd. Wij willen niet aan zo'n scenario meewerken. (*Applaus bij sp.a*)

De voorzitter : De heer Decaluwe heeft het woord.

De heer Carl Decaluwe (*Op de tribune*) : Mijnheer de minister, u bewijst dat u het dossier niet beheerst. Het valt op dat de meerderheidsfracties, buiten Agalev, niets zeggen. In de commissies was dat nochtans niet het geval.

U durft het blijkbaar aan om de schuld in de schoenen van CD&V te schuiven. De PMV was inderdaad via een bijakte in 1999 aangesteld. Op 3 maart hebt u een nieuwe ronde gelanceerd. Toen had u perfect kunnen zeggen dat het zonder de PMV zou zijn.

CD&V mee verantwoordelijk stellen in dit dossier tart iedere verbeelding. Het raakt kant noch wal. U zegt dat u uw administratie in bescherming wilt nemen, maar u hebt ze juist buitenspel gezet. Het Rekenhof schrijft hieromtrent dat u de gespecialiseerde administratie volledig buitenspel hebt gezet.

Decaluwe

U zegt over het probleem inzake de borgstelling dat dit kon worden opgelost. Over de kilometervergoedingen van het dienstrijden gaat het hier niet. Ik heb niets horen zeggen over de kritiek van het Rekenhof, de inbreuken op de wet van de overheidsopdrachten, de gebrekkige besluitvorming, de te hoge schadevergoedingen of de verschillende onwettigheden die het Rekenhof aanhaalt. U zegt bovendien droogweg dat de PMV meegedongen heeft en verschillende advocaten heeft geraadpleegd.

Ik wil met plezier uit het verslag van het Rekenhof citeren : 'Daar de PMV niet over het personeel beschikt, heeft ze de haar toevertrouwde opdracht op haar beurt onderhands uitbesteed aan een advocaat. Juridische dienstenopdrachten die niet kaderen in een dreigend of een materieel geschil zijn, net als elke andere overheidsopdracht, onderworpen aan het principe van de mededinging, zelfs als een beroep wordt gedaan op de onderhandelingsprocedure zonder bekendmaking.'

Dit zijn de woorden van het Rekenhof, maar precies dit is niet gebeurd. De PMV heeft in 2000, buiten elke mededinging om, de opdracht aan voor-noemde advocaat toegekend. Ik geloof het Rekenhof, maar twijfel aan uw woorden.

Minister Van Grembergen staat ook niet volledig buiten verdenking. Hij heeft het spelletje meege-speeld. Ik heb ook hem over de problematiek met het personeel geïnterpelleerd. Hij zei toen dat er niets aan de hand was. Hij zou de situatie recht-trekken met een protocol, een nieuw DAB-besluit. Hij zei dat minister Stevaert het dossier in goede handen zou geven. U zit er stil bij, maar u weet ook dat men zware fouten heeft gemaakt in dit dossier.

Dit kan een welles-nietsspelletje worden, maar ik raad de leden aan dit rapport eens grondig te lezen. Mijnheer Voorhamme, u moet knikken. U bent beschaamd omdat men iets heeft durven zeg-gen over uw minister. Uw minister heeft zwaar ge-faald, want dit is wanbeheer en inefficiënt bestuur. We moeten echter de moed hebben om het rapport van het Rekenhof te belichten.

Natuurlijk is er sprake van een schadevergoeding. De minister voelt de bui al hangen en probeert nu al over te gaan tot een minnelijke schikking. Dat betekent toch dat er zware fouten werden begaan. Als u echt zo sterk staat als u beweert, mijnheer de minister, dan gaat u toch niet tot een minnelijke schikking proberen te komen ? U beweert dat er

niets aan de hand is en dat u alles onder controle hebt, waarbij u verwijst naar wat uw adviseurs zeg-gen. Diezelfde adviseurs hebben ons maandenlang belachelijk gemaakt : onze beweringen waren vol-gens hen allemaal fout. Of kennen de mensen van het Rekenhof er ook niets van ?

Als men pleit voor een minnelijke schikking, dan betekent dit dat er iets aan de hand is en dat men zal betalen. Er wordt gezegd dat BIAC en Ernst & Young zullen worden vergoed voor het geleverde werk. Het Rekenhof zegt echter in het rapport dat het de toestemming om uit te betalen terzake wei-gert. De vraag rijst hoe er zal worden uitbetaald. Zal er opnieuw druk worden uitgeoefend ? Dit dossier is immers tot stand gekomen onder zware druk. Dat weet u net zo goed als ik. Wie de versla-gen van het Rekenhof aandachtig analyseert, ziet welke raadsheren zoal zijn opgetreden en merkt duidelijk dat het tot stand komen van dat rapport van 49 bladzijden niet eenvoudig is geweest. Van de eerste bladzijde tot de laatste staat dit rapport vol zware kritiek.

In normale omstandigheden moeten uit dit rapport en deze slechte aanpak duidelijke politieke conclu-sies worden getrokken. Sinds paars-groen aan de macht is zijn er echter geen normale omstandighe-den meer. Meer kan ik daar niet over zeggen. (*Ap-plaus bij CD&V*)

De voorzitter : De heer Penris heeft het woord.

De heer Jan Penris : Mijnheer de voorzitter, ik wil nog enkele punten belichten. Om te beginnen wil ik antwoorden op de heer Caluwé, die ons verwijt dat we het debat van de essentie afleiden. We had-den een interpellatie aangekondigd, niet alleen over de verbreking van de managementscon-tracten, maar ook over de toekomst van de regionale luchthavens Deurne en Oostende. Ik begrijp dat de heer Caluwé het moeilijk heeft met dat debat, omdat zijn eigen fractie wat dat betreft verdeeld is.

Ik herinner me de tijd, mijnheer Caluwé, dat u in uw handen wreef omdat u vermoedde dat er twee-dracht bestond in mijn fractie, tussen mezelf en me-vrouw Van den Eynde. Welnu, mevrouw Van den Eynde en ikzelf zullen samen de door mij aange-kondigde motie ondertekenen. Ik zie u en uw colle-ga Decaluwe nog niet meteen moties samen onder-tekenen met betrekking tot de luchthaven van Deurne.

Als u dan toch vraagt om iets te zeggen over de managementscontracten op zich, dan wil ik dat ook doen. Ik wil de minister tegenspreken. Hij maakt er

Penris

zich iets te gemakkelijk vanaf door te stellen dat de momenteel afgewezen luchthavenbeheerders geen recht op schadevergoeding kunnen doen gelden. Mijnheer de minister, er is het algemeen contractrecht dat u kent en dat bepaalt dat, zelfs als het een overheidsinstantie is die fouten maakt die aanleiding geven tot de verbreking van het contract, degene die door die fout wordt getroffen, het recht heeft om schadevergoeding te eisen. Dat lijkt me maar normaal. Dat dit tot op heden nog niet is gebeurd, is misschien een goed teken, dat ons iets hoopvoller mag stemmen. Maar ik vrees dat, als ze een schade-eis indienen, u weinig rechters zult vinden die niet op die eis zullen ingaan.

Ik heb u gehoord over de luchthaven van Deurne. De geluiden die ik terzake opving, stemmen me tevreden. U zegt dat de luchthaven van Deurne nodig is. U zegt dat u de startbaan op zich niet gaat verlengen, maar ik meen te mogen opmaken uit uw woorden dat u er geen bezwaar tegen hebt dat de nuttige lengte van die startbaan wordt geoptimaliseerd, wat de luchthavengemeenschap vraagt. U bent bereid om de Krijgsbaan desgevallend te laten ondertunnelen. U hebt wel nog het probleem dat u niet weet waar u de middelen daartoe vandaan moet halen. Een deel zal volgens u voortkomen uit PPS, maar in tegenstelling tot uw eerdere verklaringen in De Morgen van 1 juni zegt u vandaag dat ook een deel van de overheid zal komen. U zegt dat het de minister van Financiën is die terzake zijn verantwoordelijkheid zal opnemen. Welnu, mijnheer de minister, dat is een belangrijke verklaring, die me enigszins tevreden stemt.

Over Oostende bent u tot op heden niet erg expliciet geweest. Ik hoor u echter ook niet meer zeggen dat die luchthaven geen kansen moet krijgen. Ik hoor u niet zeggen dat Oostende moet verdwijnen. Laten we dus samen zoeken naar oplossingen voor Oostende, die ook voor die luchthaven de meeste kansen bieden.

Ik ben trouwens niet de enige die in de luchthaven van Oostende gelooft. Ook de GOM West-Vlaanderen gelooft dat er nog heel wat positiefs kan worden geregeld voor de luchthaven van Oostende, zij het dat die maatschappij vraagt om de dossiers Oostende en Deurne vanaf nu definitief te ontkoppelen. Ik denk dat daar ook een aantal argumenten voor zijn.

Ik zal proberen om die fout in de toekomst ook zelf niet meer te maken. Wanneer we over luchthavens in Vlaanderen spreken, mogen we aan het dossier van Oostende dus niet langer ook het dossier van Deurne koppelen. In het verleden hebben

we immers moeten vaststellen dat die koppeling vaak nadelig voor Oostende is uitgevallen. Laten we in de toekomst dus twee luchthavendebatten voeren.

Mijnheer de minister, tot slot is er nog een vraag van de heer Decaluwe waarop u nog geen antwoord hebt gegeven. Hoe zit het nu zeer concreet met de personeelsdossiers, en meer bepaald met het brandweerdossier ?

De voorzitter : Mevrouw Van Den Heuvel heeft het woord.

Mevrouw Ria Van Den Heuvel : Mijnheer de minister, de managers zijn opgezegd. Dat is al een gevolg van het rapport dat het Rekenhof heeft afgeleverd. Dat kon niet anders en dat is dus ook gebeurd. Nu moet dat goed worden afgehandeld. Ik heb u horen zeggen dat u dat zou doen.

Wat ik voorts belangrijk vind in uw uitspraken, is dat u zegt dat u de luchthaven van Deurne niet plat zult subsidiëren. Dat vind ik een bijzonder belangrijke uitspraak. Ik vermoed immers dat daar het schoentje zal wringen. In het luchthavenakkoord staat trouwens ook dat een eventuele ondertunneling – waar de collega's het over hebben – zal moeten geschieden buiten de budgettaire middelen van de minister bevoegd voor Openbare Werken en Vervoer. Daarover zal natuurlijk nog een hartig woordje gesproken moeten worden.

Ten slotte vrees ik dat we op het volgende punt toch wel van mening verschillen. U zegt dat de rapporten die door Ernst & Young zijn opgemaakt en afgeleverd, kunnen worden gebruikt als basis voor de verdere toekomstplannen voor de luchthaven van Deurne. Ik deel die mening niet. Omwille van de belangenvermenging die ik daarnet heb aangehaald, lijkt het me een onmogelijke zaak dat die kunnen worden ingezet om een verdere visie te vormen. Daarover zou dus mogelijk een probleem kunnen ontstaan.

De voorzitter : De heer Caluwé heeft het woord.

De heer Ludwig Caluwé : Mijnheer de minister, u verwijst naar 1999. Toen ging het over het in concessie geven van heel de luchthaven. Dat is uiteraard iets totaal anders dan een managementovereenkomst. Die hebt u via bijakte ingeschoven in die oude opdracht aan de PMV. Er was geen enkele reden waarom u dat niet gewoon aan uw administratie kon overlaten. De PMV heeft daar immers de mensen niet voor. Dat hebben we kunnen merken. Ze hebben daar iemand anders voor moeten aanstellen.

Caluwé

Voorts blijft ook het volgende me verbazen. Het Rekenhof zegt dat u eigenlijk de huidige contracten niet mag uitvoeren en dat u dus niet mag overgaan tot betaling, ook niet van de eerste euro. Uit het feit dat u een minnelijke schikking met deze maatschappijen wilt afsluiten, leid ik af dat u inderdaad veel schrik hebt dat u anders met schadevergoedingen zult worden geconfronteerd en dat u die schadevergoedingen dus niet meer kunt vermijden.

Ik heb vervolgens ook geen antwoord gekregen op de enige vraag die ik gesteld heb. Hoe evalueert u zelf uw optreden als minister in dit dossier? Er is het toevertrouwen van het dossier naar diegenen die het niet kenden. Er is het naast u neerleggen van de adviezen en van de bezwaren die u vanuit uw eigen administratie kreeg. Er is het feit dat u ook het advies van de Inspectie van Financiën, die u vroeg om niet te gunnen, naast u hebt neergelegd.

Ten slotte bent u pas een half jaar nadat al was gebleken dat bepaalde dingen die in de offerte hadden moeten staan, er niet in stonden, en na een heel omstandig verslag van het Rekenhof, overgegaan tot de verbreking. (*Applaus bij CD&V*)

De voorzitter : Minister Stevaert heeft het woord.

Minister Steve Stevaert : Mijnheer Caluwé, u maakt een eigenaardige redenering. U zegt dat de PMV was aangeduid voor de overdracht van de concessie door de vorige regering. De PMV was ongeschikt voor het zoeken van een managementteam, maar voor de totale overdracht van de concessie was ze wel geschikt. In de vorige regering heb ik dat samen met de CVP beslist. (*Opmerkingen bij CD&V*)

Ik wil daarmee niet de zwarte piet doorschuiven, maar de waarheid heeft haar rechten. U zegt dat ik een leugenaar ben. Welnu, de vorige regering heeft beslist dat de begeleiding van de concessieovereenkomst door de PMV moest gebeuren. De managementovereenkomst mocht echter niet door de PMV worden begeleid. Wie moest het dan wel doen, de administratie Luchtvaart, of de afdeling PVL? De opmerking van het Rekenhof zou dan geweest zijn dat er iemand rechter en partij tegelijk was. Het was dus wel goed om het door de PMV te laten doen.

De PMV heeft dan externe expertise ingehuurd. Daarvan werd duidelijk gezegd dat het op die manier kon. De zaken werden echter omgedraaid. De heer Caluwé heeft het over valsheid in geschrifte. Ik heb gezegd dat bepaalde informatie niet wordt

verstrekt. Dat kan moeilijk de Vlaamse overheid worden verweten.

De heer Ludwig Caluwé : Aan u of aan uw kabinetmedewerkers is door de administratie op 10 juli 2001 gezegd dat er belangenvermenging was in hoofde van de betrokkene.

Minister Steve Stevaert : Goed geprobeerd, mijnheer Caluwé, maar daar is ook een antwoord op. Ik zal het u voorlezen. Er was discussie over of er een onverenigbaarheid was of niet. Ik heb de indruk dat ik in een andere commissie zit dan de heer Decaluwe. Iedereen die daar aanwezig was, weet dat ik zijn interpellatie niet heb weggelachen. Ik heb integendeel altijd uitvoerig geantwoord, en ik heb gezegd dat ik altijd op discussiepunten wilde ingaan.

Ik citeer met betrekking tot het punt van belangenvermenging en onverenigbaarheden : 'In de selectievoorwaarden was gesteld dat de kandidaten geen concessionaris mochten zijn op de luchthaven. Bij de kandidaatstelling van Ernst & Young werd de heer Luc Cloetens als een van de 4 medewerkers voorgesteld, die uiteindelijk verantwoordelijk werd gesteld als algemeen beheerder van de luchthaven. De heer Luc Cloetens was op het moment van de kandidatuurstelling van Ernst & Young op 1 september 2000 afgevaardigd beheerder van de firma ALC, dewelke 2 concessies heeft op de luchthaven, 2 garages voor vliegtuigen. Er is dus belangenvermenging volgens het Rekenhof en de inschrijving had moeten worden geweerd, zo stelde het Rekenhof. Volgens de commentaar en juridische advies van de PMV daarop, slaan de onverenigbaarheden van het lastenboek enkel op de inschrijvers en niet op de personeelsleden van de inschrijvers. Dat is de stelling.'

Al die argumenten moeten worden gezien in de context van het hele dossier. Als we Ernst & Young hadden verwijderd op een te vroeg moment, dan had dat weer aanleiding kunnen geven tot dezelfde discussie. Het is mijn overtuiging dat dit zonder schadevergoeding kan worden afgehandeld. Dat belet echter niet dat sommigen schadevergoeding kunnen vragen, zoals de als derde gerangschikte.

Er werd ook gevraagd wat er verder zal gebeuren met het personeel. We passen het oude systeem toe. Er verandert voor het personeel niets.

De heer Penris ging in op de grond van de zaak.

Ik wil hier nogmaals herhalen dat we voor de investeringen en voor de exploitatie in en van de luchthavens van Deurne en Oostende een royale enveloppe ter beschikking willen stellen. Wat we

Stevaert

echter niet willen doen, is luchtvaartmaatschappijen en subsidiëren om klant van die luchthavens te worden.

Het spreekt vanzelf dat de Vlaamse regering in de nodige middelen moet voorzien. De minister van Mobiliteit is bevoegd om voor de enveloppen voor de investeringen en voor de exploitatie in en van de luchthavens te zorgen. De afspraak is evenwel dat de minister van Openbare Werken en van Mobiliteit niet voor de ondertunneling van de Krijgsbaan moet zorgen. De Vlaamse regering heeft afgesproken dat dit geld elders moet worden gevonden.

Die andere budgetten van de Vlaamse overheid zullen gedeeltelijk met PPS-middelen worden aangevuld. Deze aanvulling zal het onderwerp van een voortgezet debat in de Vlaamse regering vormen.

De voorzitter : De heer Decaluwe heeft het woord.

De heer Carl Decaluwe : Ik wil hier niet meer omstandig op reageren. Mijns inziens is het dossier van het Rekenhof duidelijk. Het dossier is niet goed behandeld. Er zijn grove fouten begaan.

De voorzitter : De heer Penris heeft het woord.

De heer Jan Penris : Ik had van de minister nog een antwoord verwacht op mijn vragen over het personeelsdossier, vooral met betrekking tot de luchthaven van Deurne. Mevrouw Van den Eynde zal de minister van Ambtenarenzaken hierover in de toekomst nog ondervragen.

De voorzitter : Vraagt nog iemand het woord ?
(*Neen*)

Met redenen omklede moties

De voorzitter : Door de heren Decaluwe en Van Rompuy en door de heer Penris werden tot besluit van deze interpellaties met redenen omklede moties aangekondigd. Ze moeten uiterlijk vrijdag 21 juni 2002 om 17 uur zijn ingediend.

Het parlement zal zich daarover tijdens een volgende plenaire vergadering moeten uitspreken.

Het incident is gesloten.

ONTWERP VAN DECREET betreffende gelijke onderwijskansen-I

– 1143 (2001-2002) – Nrs. 1 tot 12

Tweede lezing

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de tweede lezing van het ontwerp van decreet betreffende gelijke onderwijskansen-I.

Bij tweede lezing wordt alleen artikelsgewijs beaardslaagd en gestemd over de verworpen artikelen of aangenomen amendementen en de uit die verwerping of aanneming voortvloeiende nieuwe amendementen die tot doel hebben de tekst naar de vorm en de onderlinge samenhang van de artikelen te verbeteren, met uitsluiting van alle andere nieuwe amendementen.

De tweede lezing is geopend.

ONDERAFDELING 5

Overgangsmaatregel

Artikel III.7

§ 1. Het in artikel III.1 bedoelde recht op inschrijving geldt onverkort voor leerlingen die blijkens een inschrijvingsverslag georiënteerd worden naar een type van het buitengewoon onderwijs.

Tot de inwerkingtreding van door het Vlaams Parlement vastgestelde aangepaste maatregelen inzake de samenwerking tussen gewoon en buitengewoon onderwijs wordt dit recht evenwel uitgeoefend rekening houdend met de in § 2 bedoelde modaliteiten.

§ 2. Een inrichtende macht van een school voor gewoon onderwijs kan na overleg binnen de participatieraad of de schoolraad en met inachtneming van de beschikbare ondersteunende maatregelen op algemene wijze afwijken van het recht op inschrijving ten aanzien van leerlingen die blijkens een inschrijvingsverslag georiënteerd worden naar de types 1, 2, 3, 4, 6 of 7. De inrichtende macht kan voorafgaand aan de inschrijving het opstellen van een inschrijvingsverslag vragen.

De Vlaamse regering kan met inachtneming van de beschikbare ondersteunende maatregelen de types bepalen die niet meer onder de toepassing van het eerste lid vallen.

Voorzitter

De bepalingen van artikel III.6, V.3, V.4 en V.5 zijn van overeenkomstige toepassing.

Op dit artikel is er een amendement dat luidt als volgt :

Amendement Nr. 86

voorgesteld door de heren Gilbert Vanleenhove, Gilbert Van Baelen, mevrouw Hilde Claes, de heren Frans Ramon en Dirk De Cock

Artikel III.7

§ 2 vervangen door wat volgt :

“§ 2. Een inrichtende macht van een school voor gewoon onderwijs kan overeenkomstig de bepalingen van dit decreet een in § 1, eerste lid bedoelde leerling doorverwijzen wanneer de draagkracht van de school onvoldoende is om tegemoet te komen aan de specifieke noden van de leerling inzake onderwijs, therapie en verzorging.

De inrichtende macht beslist in overleg met de ouders en met inachtneming van :

- 1° de beschikbare ondersteunende maatregelen ;
- 2° een overleg binnen de participatieraad of de schoolraad ;
- 3° een advies van het centrum voor leerlingenbegeleiding waardoor de school begeleid wordt.

Deze doorverwijzingsgrond geldt niet ten aanzien van leerlingen die blijkens een inschrijvingsverslag georiënteerd worden naar het type 8 van het buitengewoon onderwijs.”.

De stemmingen over het amendement en het artikel worden aangehouden.

Vraagt nog iemand het woord ? (*Neen*)

De tweede lezing is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het voorstel van decreet houden.

ONTWERP VAN DECREET houdende instemming met het verdrag van Nice houdende wijziging van het verdrag betreffende de Europese Unie, de verdragen tot oprichting van de Europese Gemeenschappen en sommige bijbehorende akten, met de protocollen en de slotakte, ondertekend in Nice op 26 februari 2001

– 1142 (2001-2002) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is het ontwerp van decreet houdende instemming met het verdrag van Nice houdende wijziging van het verdrag betreffende de Europese Unie, de verdragen tot oprichting van de Europese Gemeenschappen en sommige bijbehorende akten, met de protocollen en de slotakte, ondertekend in Nice op 26 februari 2001.

De algemene bespreking is geopend.

De heer Platteau, verslaggever, heeft het woord.

De heer Stefaan Platteau, verslaggever (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, ik zou hier gewoon naar het schriftelijk verslag kunnen verwijzen. (*Applaus*)

Het verdrag van Nice is evenwel zo belangrijk dat ik dit niet wil doen. Bovendien hebben we in de commissie een zeer diepgaand gesprek over deze materie gevoerd. Tijdens deze discussie heeft minister Van Grembergen een diepgaande, heldere en zeer concrete uiteenzetting gehouden. Zijn duidelijke woorden hebben heel wat mensen overtuigd.

Minister Van Grembergen is zijn uiteenzetting begonnen met het situeren van het doel van het verdrag van Nice. We mogen niet vergeten dat het hier reeds de vierde wijziging van de oorspronkelijke Europese basisverdragen betreft.

Ik wil benadrukken dat het verdrag van Nice erin bestaat de unie institutioneel voor te bereiden op de nakende oostwaartse uitbreiding.

– *De heer Johan De Roo, eerste ondervoorzitter, treedt als voorzitter op.*

De minister heeft de Vlaamse bijdrage aan de onderhandelingen over het Verdrag van Nice uiteengezet. De Vlaamse regering vroeg een versterking van het subsidiariteitsbeginsel en een uitbreiding ervan tot de regio's met wetgevende bevoegdheid. Tevens moest het binnen de Europese instellingen

Platteau

bestaande taalregime worden behouden. De minister zegt dat men hier met alle mogelijke middelen op is ingegaan en dat is gedeeltelijk gelukt.

De belangrijkste elementen van het Verdrag van Nice werden door de minister uiteengezet, namelijk de stemmenweging in de raad van ministers met het oog op het aannemen van beslissingen bij gekwalificeerde meerderheid en de samenstelling en het voorzitterschap van de Europese Commissie. Er werd bijvoorbeeld verwezen naar het feit dat vanaf 2005 de grote lidstaten, met name Duitsland, Frankrijk, Italië, Spanje en het Verenigd Koninkrijk, afstand zullen doen van een tweede commissaris zodat vanaf dan de Europese Commissie één commissaris per lidstaat zal tellen.

De minister heeft gesproken over de uitbreiding van de besluitvorming bij gekwalificeerde meerderheid. In Nice werd beslist dat reeds bij een dertigtal aangelegenheden waarvoor tot op heden de bestaande unanimiteitsregel gold, deze vervangen zal worden door besluitvorming bij gekwalificeerde meerderheid, hetgeen een serieuze aanzet is.

De minister heeft gesproken over de uitbreiding van de medebeslissingsprocedure over de samenstelling van het Europees Parlement, het Comité van de Regio's, het economisch en sociaal comité en de hervorming van het justitieel apparaat, dat misschien onopgemerkt is voorbijgegaan. Hij heeft erop gewezen dat deze hervorming moet toelaten dat het Hof van Justitie de te verwachten toename van dossiers ten gevolge van de uitbreiding, vlot en effectief kan afhandelen.

De minister heeft vervolgens een serie specifieke Vlaamse aandachtspunten aangaande het Verdrag van Nice uit de doeken gedaan : handel en diensten, het taalregime, het feit dat het Nederlands als officiële taal uiteraard moet blijven bestaan en de culturele diversiteit. Hij is lang blijven stilstaan bij het Comité van de Regio's, dat men zou willen institutionaliseren. Dat is niet gelukt, maar de zaak is toch aan de orde gekomen. Verder kwamen de plaats van de regio's en de regio's in het post-Nicetijdperk aan de orde. Daarop werden door de commissieleden vragen gesteld.

Zelf hechtte ik veel belang aan de versterking van het subsidiariteitsprincipe om precies de burger dichter bij de Europese instellingen te brengen.

Er is een lang en goed gefundeerd betoog geweest van de heer Van Overmeire. Hij heeft onder meer gezegd dat er in de vijftien lidstaten maar één bevolking de kans heeft gekregen om zich uit te spreken over het Verdrag van Nice, met name de Ierse. Hij is ook van oordeel dat het idee van de constitutionele regio's een doodlopend spoor is.

De heer Van Vaerenbergh heeft gezegd dat men zich vooral moet concentreren op datgene wat voor Vlaanderen van tel is en dat men andere zaken wat minder in de verf moet zetten. Hij ergert zich aan de regeldrift van Europa om uiteindelijk toch met een positieve noot af te sluiten door te zeggen dat VU&ID het verdrag zal goedkeuren.

De heer Frans Ramon betreurt dat er veel zaken niet naar voren zijn gebracht. Men heeft bijvoorbeeld onvoldoende gesproken over het asiel- en immigratiebeleid, dat op dit ogenblik zeer belangrijk is.

Er was vervolgens een lange interventie van de heer Van den Brande die het adagium 'als niet kan wat moet, dan moet wat kan' liet gelden. Hij heeft ook Europees Commissaris Barnier aangehaald door te verklaren dat het Verdrag van Nice wel om goed te keuren, maar ook om snel te vergeten is. Daarop volgde toen een diepgaande analyse van het Verdrag van Nice en van alle voor- en nadelen. De heer Van den Brande verklaarde dat het totaal misplaatst is om denigrerend te doen over Brussel en de Europese Commissie. Wat het Comité van de Regio's betreft, verklaarde hij bijvoorbeeld 'baat het niet, dan schaadt het niet'. Het is niet de eerste maal dat hij dat zei. Daarmee bedoelde hij dat CD&V wel zijn goedkeuring zou geven, maar met heel weinig enthousiasme.

Vervolgens gaf de minister een antwoord op de verschillende interventies. Nadien volgde de stemming waarbij het akkoord werd aangenomen met 8 stemmen voor en 2 tegen. Ik dank u. (*Applaus*)

De voorzitter : De heer Van den Brande heeft het woord.

De heer Luc Van den Brande (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, collega's, ik zal hier niet het woord voeren in mijn hoedanigheid van commissievoorzitter, maar wens wel enkele beschouwingen te verwoorden in naam van mijn fractie. Toch wil ik eerst de heer Platteau danken voor zijn uitstekend synthetisch verslag waaruit blijkt dat we in onze commissie een heel goede en boeiende discussie gevoerd hebben. In onze commissie wordt duidelijk de stijl gehanteerd om meerderheid en

Van den Brande

oppositie te overstijgen en zo op een constructieve manier de belangen van Vlaanderen in Europa en in de rest van de wereld te behartigen.

Op dit ogenblik zijn de voorstellen van de federale meerderheid aan de orde die de gemengde en een aantal multilaterale verdragen aan de paritaire Senaat zouden toevertrouwen. Het is mijns inziens echter noodzakelijk deze aangelegenheden eigenstandig te bekijken, beoordelen en bespreken. Het zou immers al te kortzichtig zijn om te denken dat we op die manier de klok als het ware zouden terugdraaien.

Onlangs hebben we naar aanleiding van onze officiële zending naar Catalonië een bijzondere vaststelling gemaakt. Ik weet dat niet iedereen deze opvatting deelt in onze commissie, maar het Sint-Michielsakkoord heeft iets heel bijzonders voortgebracht. We kunnen namelijk onze interne bevoegdheden ook extern uitoefenen, zij het vanzelfsprekend binnen de vier afgesproken krijtlijnen die in het samenwerkingsakkoord tussen gewesten en gemeenschappen enerzijds en de federale overheid anderzijds werden gestipuleerd. Er moet mijns inziens voldoende aandacht worden besteed aan deze aangelegenheid. Dit gebeurt trouwens ook bij zaken die minder voor de hand liggen. Ik denk aan associatieverdragen met een aantal Oost-Europese landen.

Dan kom ik nu tot het Verdrag van Nice. Het Verdrag van Nice is een minimumplatform dat enkel juist benaderd kan worden binnen 'de verschillende fases van de Europese constructie'. Er zijn wel vergoeljkende of verzachtende omstandigheden.

Er is een storende verdeeldheid geweest toen het ging over bepaalde afspraken die moesten worden gemaakt, om iedere lidstaat zijn plek te geven. Laten we eerlijk zijn, er is meer dan wat gekeuvel geweest tussen de Benelux-landen. Gelukkig ligt dat achter ons. Het Benelux-verband is, precies in het licht van de toekomstige uitgebreide Unie, een heel nuttig verband om een samenwerking op te zetten, als het kan meer versneld en verdiept dan met andere lidstaten.

Het zou een fundamentele fout zijn dat het verdrag van Nice, dat de uitbreiding mogelijk heeft gemaakt, ons leidt naar een nieuwe tweedeling in Europa tussen de uitgebreide Unie en de ongeveer twintig landen die geen lid zullen uitmaken van de Unie, ook niet na uitbreiding. Het zou een grote vergissing zijn om een institutioneel ijzeren gordijn

neer te laten. Ik pleit voor een versterkte samenwerking met de staten die de nieuwe buitengrens van Europa vormen, en die niet toetreden tot de Unie. Ik heb dat gisteren ook bepleit in het federaal adviescomité.

Als we de 39 hoofdstukken bekijken van de kandidaat-landen, gaan we met het vingertje in de hoogte, net alsof er geen democratisch deficit zou zijn in de huidige lidstaten van de Unie. Op dit punt moet de Europese besluitvorming, als het kan via de Europese Conventie, tot meer doorzichtigheid en, zoals het Witboek heeft gedaan, tot een nieuw en beter bestuur in en voor Europa leiden.

Als we het verdrag van Nice vrij kritisch en wat afstandelijk bekijken, kan niet worden ontkend dat er wel degelijk vooruitgang is geboekt. De grote verdienste is dat het een tussenstap is geweest, die verdieping en verbreding mogelijk heeft gemaakt. Bepaalde zaken die erin vermeld staan, geven geen voldoening. Men had veel verder moeten kunnen gaan in het inbreken op de consensusregel, zeker in de uitgebreide Unie. Als we alles onder consensus houden, is er een probleem. Het is te simpel om te zeggen dat de zaak is opgelost, als we van de drie pijlers die de Unie schragen, de tweede en de derde onder het communautaire luik brengen. Als het terug onder unanimité is, dan is er een probleem van besluitvorming.

Mijn voorstel om te komen tot een Vlaamse Conventie past in het kader van de Europese Conventie. Het zou onwezenlijk zijn dat de vele mensen die zich bezighouden met de nieuwe architectuur van Europa, niet tegelijk nadenken over de nieuwe architectuur van Vlaanderen in Europa. Het verdrag van Nice moet ons toelaten een aantal initiatieven te nemen. In de eerstkomende tijd zullen we daarop terugkomen.

De vrij grondige hervorming van de rechtsprekende organen is positief. Dat is natuurlijk veraf, maar als het gaat om het waarborgen van de basisrechten en om het toetsen van de subsidiariteit aan de staten en deelstaten, dan is dit erg belangrijk.

Het Comité van de Regio's, dat nog steeds een orgaan blijft van de Unie en geen instelling, is een compromis tussen regionale en lokale besturen. In die regionale besturen zijn er vijf types van regio's, gaande van de meest autonome tot gedecentraliseerde regio's.

De tweede weg, die van de constitutionele regio's, is een nuttig bijkomend denkspoor. Ik vrees echter dat die weg evenmin zal volstaan om in het Europa

Van den Brande

van morgen een besluitvorming te realiseren onder deelstaten of naties in statelijk verband, waar Vlaanderen zeker bij mag worden gerekend. Er moeten drie wegen worden benut. Ze vormen een waarborg voor de culturele diversiteit en veelvormigheid van Europa.

Straks zullen we het ontwerp van decreet goedkeuren, niet con amore, maar alleen in het licht van de verschillende stappen waarmee we een unie van eenheid in verscheidenheid kunnen bereiken. Ik hoop dat we na de verdragen van Amsterdam en Nice de technische verdragen achter ons kunnen laten om opnieuw aan te knopen bij de gedrevenheid en het geloof in een groter geheel dat het verdrag van Maastricht onbetwistbaar heeft gekenmerkt. Dit verdrag moet worden beschouwd als een noodzakelijke en technische tussenstap. Het is niet meer, maar ook niet minder dan dat. Enkel in het oog van het beschreven proces, zullen we voor dit ontwerp van decreet stemmen. (*Applaus bij CD&V*)

De voorzitter : De heer Van Overmeire heeft het woord.

De heer Karim Van Overmeire (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, ook ik dank de verslaggever voor zijn bondige, maar correcte samenvatting van wat in de commissie werd verteld.

Met enige schroom neem ik het woord op dit voor het parlement relatief gevorderde uur. Het verdrag gaat in essentie over een heel technische aangelegenheid, maar is toch van belang. Straks zullen we immers stemmen over het aantal Europese parlementsleden – wat niet onbelangrijk is voor de persoonlijke carrièreplanning -, over de samenstelling van de Europese Commissie en over de besluitvorming van de Raad. Het gaat met andere woorden over de instellingen die in de toekomst de krijtlijnen zullen uittekenen waarbinnen dit Vlaams Parlement nog zal kunnen functioneren.

De verslaggever heeft er al op gewezen dat het verdrag van Nice past in een reeks wijzigingen van de oorspronkelijke verdragen van de Europese Unie of beter gezegd van de EGKS, de EEG en Euratom. Na de Europese akte en de verdragen van Maastricht en Amsterdam is er nu het verdrag van Nice. Sommigen betreuren dat de veranderingen steeds met kleine stapjes gebeuren. Toch moeten we overwegen of het wel anders kan in Europa. Het gaat immers over de Europese integratie, over

het samenbrengen van verschillende naties, elk met een eigen historische achtergrond en met eigen instellingen die ze belangrijk achten. Elk verdrag is een permanente evenwichtsoefening tussen enerzijds de nood aan welvaart, veiligheid, stabiliteit, vrijheid en aan de uitbouw van structuren die ons toelaten een aantal zaken gemeenschappelijk te doen, en anderzijds de diepe wens van de componenten van de unie – lidstaten of naties zonder eigen staat – om hun identiteit te behouden, ook in de 21ste eeuw.

Nice heeft vooral tot doel om de uitbreiding van de EU institutioneel mogelijk te maken. Het is immers evident dat instellingen die geconcipeerd waren voor een vrijhandelszone met 6 lidstaten, niet geschikt zijn voor een economische, maar ook politieke unie met 15 of 25 of nog meer lidstaten. Over de uitbreiding met de landen van Midden- en Oost-Europa, maar ook met landen uit Zuid-Europa, met name Malta en Cyprus mag er geen misverstand bestaan : onze fractie is principieel voorstander. De landen die willen toetreden, maken immers deel uit van de Europese waarden- en cultuurgemeenschap. Na een decennialange communistische dictatuur moet het voor die naties mogelijk zijn om aansluiting te vinden bij de Europese Unie.

De uitbreiding is niet alleen een zaak van het economische voordeel dat West-Europa ongetwijfeld zal doen. Het is niet alleen een kwestie van stabiliteit in de landen van Midden- en Oost-Europa, het is ook een soort invulling van 'ereschuld' die we hebben ten opzichte van 'the other Europe', de landen die tot voor kort aan de andere zijde van het IJzeren Gordijn lagen en die al te vaak na de Tweede Wereldoorlog in de steek zijn gelaten door het westen.

We mogen de problemen inzake de uitbreiding niet overroepen. Behalve Polen gaat het in de eerste golf over relatief kleine landen. Meer nog, 7 van de 10 kandidaat-lidstaten die in 2004 wellicht zullen toetreden, tellen minder inwoners dan Vlaanderen. Bovendien is in de meeste van die staten de demografische structuur ronduit catastrofaal, zowat de slechtste van de hele wereld. Er worden minder kinderen geboren dan hier. Er kan dus in de gegeven omstandigheden nooit sprake zijn van een permanente emigratiestroom, wat bijvoorbeeld wel het geval zou zijn indien Turkije zou toetreden.

Bovendien is de economie van de kandidaat-lidstaten niet overal even zwak, in tegenstelling tot wat algemeen wordt aangenomen. Een land als Hongarije heeft te kampen met delokalisatie van bedrij-

Van Overmeire

ven in de richting van de Oekraïne en China, omdat de loonkosten in Hongarije zo snel stijgen. Een land als Slovenië zou wel eens op zeer korte termijn een netto-betaler kunnen worden in plaats van een netto-ontvanger.

Het is interessant te berekenen wat die uitbreiding ons zal kosten. Vlaanderen is een netto-betaler aan de Europese Unie. Na de toetreding van de eerste 10 nieuwe lidstaten zal dat natuurlijk zo blijven. Op dit ogenblik kost de EU ons op jaarbasis ongeveer 42 euro per Vlaming. Na de uitbreiding zal dit verhoogd worden tot ongeveer 70 euro per Vlaming. Ter vergelijking : de transfers van Vlaanderen naar het zuiden van dit land kosten elke Vlaming per jaar – afhankelijk van de gevolgde berekening – tussen de 800 en 1.600 euro. Wallonië kost Vlaanderen dus 12 tot 25 keer meer dan de Europese Unie.

Anderzijds mogen de problemen in verband met de toetreding van de landen van Midden- en Oost-Europa ook niet worden onderschat. We denken aan de braindrain van de beste krachten richting West-Europa. Die zal ongetwijfeld nog toenemen. Problemen inzake immigratie, criminele bendes, een West-Europees landbouwbeleid dat onbetaalbaar wordt als we het zonder meer naar Oost-Europa overhevelen, zullen veeleer groter dan kleiner worden. Hoe zit het bijvoorbeeld ook met de bewaking van de oostgrens van Polen met Wit-Rusland en de Oekraïne ? Het inkomensverschil verhoudt zich van 1 tot 4. Dat zal een emigratiedruk meebrengen van die streken naar Polen en de rest van de EU.

De vraag is niet zozeer of de kandidaat-lidstaten zullen toetreden, maar wel of het niet roekeloos is om de hele operatie overhaast door te voeren. Formeel werd besloten dat de nieuwe lidstaten pas mogen toetreden als ze aan strenge, politieke, economische, wetgevende en bestuurlijke eisen van het verdrag van Kopenhagen voldoen. In werkelijkheid lijkt de uitbreiding een prestigezaak te worden. Het tijdspad gaat een eigen leven leiden, en de vooruitgangsrapporten van de Commissie worden opgesmukt. Er wordt op aangestuurd om de toetredingsbesprekingen volgend jaar af te ronden, hoewel aan de voorwaarden lang niet is voldaan.

Dit staat haaks op wat er bij de bevolking in de huidige lidstaten leeft. Verschillende peilingen tonen aan dat een groot deel van die bevolking zich onvoldoende geïnformeerd acht en zich weinig betrokken voelt bij het uitbreidingsdebat. Bij dege-

nen die wel betrokken zijn, zijn de tegenstanders van een snelle of grote uitbreiding in veel landen talrijker dan de voorstanders.

We moeten dan ook tot de conclusie komen dat we geen contractbreuk plegen als we pleiten om strikt vast te houden aan de criteria van Kopenhagen, dat het uiteindelijk geen drama zou zijn wanneer die 10 kandidaat-lidstaten niet tegelijk kunnen toetreden in 2004, integendeel. Het zou wel eens in het voordeel kunnen zijn van die toekomstige lidstaten wanneer ze even in de wachtkamer blijven zitten als ze nog niet klaar zijn om toe te treden. Het zou in elk geval getuigen van een zekere voorzichtigheid en ernst als de criteria strikt worden gerespecteerd.

Mijnheer de minister, welk signaal geeft men eigenlijk aan een kandidaat-lidstaat indien er zelfs bij de toetreding wordt gezegd dat er niet zo nauw moet worden gekeken naar de criteria en dat er wel een politieke regeling zal worden gevonden ? Kan men dan van een dergelijke lidstaat verwachten dat hij later wel aan de verplichtingen zal voldoen ? Of evolueren we naar een Europese Unie waar de grote lidstaten, zoals Frankrijk en Duitsland, onaantastbaar zijn, waar voor landen zoals Griekenland altijd wel iets kan worden geregeld, waar de landen van Oost-Europa geen sanctie kunnen oplopen ? Het is zeer gevaarlijk de vooraf afgesproken criteria achteraf niet strikt toe te passen.

Een volgend punt is in welke mate de Vlaamse prioriteiten tot Nice zijn doorgedrongen. Met de prioriteiten bedoel ik de punten die de regeringsmeerderheid op 10 november 1999 heeft vastgelegd. Op het lijstje stond onder meer een versterking van het subsidiariteitsbeginsel, het behoud van het talenregime, de vraag meer rekening te houden met de culturele diversiteit, de rechtstreekse toegang van de constitutionele regio's tot het Hof van Justitie, een significante versterking van het Comité van de Regio's. In tegenstelling tot de numeriek minder talrijke Ieren, Denen en Finnen – die wel over een eigen delegatie beschikten – konden de Vlamingen hun prioriteiten slechts door de tussenstap en filter van de Belgische delegatie laten vertolken, waardoor uiteindelijk slechts een deel ervan werd besproken. Eens te meer wordt aangetoond dat het voor Vlaanderen een handicap is niet als volwaardige lidstaat maar wel als regio, en dus via de Belgische omweg, in Europa aanwezig te zijn.

Inzake het talenregime kunnen we spreken over een status-quo. Het huidige talenregime blijft volledig overeind. Alle 11 talen van de lidstaten blijven dus op gelijke voet erkend als officiële talen. Om

Van Overmeire

dit te wijzigen, geldt de unanimiteitsregel. Ook in de toekomst zal iedere burger de instellingen of de organen van de unie kunnen aanschrijven in een van deze officiële talen en in zijn taal antwoord krijgen. We zetten dus geen stap terug. Dit is een kleine overwinning. Het spreekt voor zich dat we onze principiële houding ten volle moeten handhaven, ook wanneer de unie wordt uitgebreid en wanneer het Nederlands als een van de zoveel talen in een unie van 27 lidstaten steeds meer onder druk zal staan.

Met het Verdrag van Nice wordt een nieuwe stemmenverdeling ingevoerd. Ik laat hier buiten beschouwing in welke mate het nieuwe stelsel van dubbele meerderheid – van het aantal uitgebrachte stemmen en van de lidstaten plus de eventuele demografische verificatie – tot een betere besluitvorming, meer slagkracht en meer transparantie zal leiden. Er is bij het uittekenen van de 19 verschillende types van besluitvorming bij volstreekte of gekwalificeerde meerderheid en de daarbij horende blokkeringsminderheden met heel veel factoren rekening gehouden, behalve met de mogelijkheid dat sommige lidstaten hun gewogen stemmenpakket zouden kunnen opdelen over pro, contra en onthouding.

België krijgt na een beschamend robbertje vechten met Nederland nu 12 stemmen. Het is echter op geen enkele manier mogelijk dat die 12 stemmen wordt opgesplitst, ook niet voor gemeenschapsaangelegenheden of gewestmateries, tussen Vlaanderen en Wallonië. Alhoewel minister Van Grembergen nog eens heeft herhaald dat dit punt integraal deel uitmaakt van het Vlaams regeerakkoord, blijkt de kwestie in Nice niet eens door de Belgische delegatie op de agenda te zijn geplaatst. De zaak is dus naar de Griekse kalender verwezen.

Collega's, ik wil uw aandacht vragen voor een interessante oefening die werd gemaakt door de heer Naets, die bij velen onder u ongetwijfeld bekend is. Hij is nagegaan hoeveel een Vlaamse stem in de raad van ministers waard zou zijn indien Vlaanderen geen Belgische regio zou zijn maar een volwaardige lidstaat. Volgens de rekenkunde van Nice komt Vlaanderen dan weliswaar achter Oostenrijk, maar voor Slovaakse, Denemarken, Finland, Ierland, Litouwen, Letland, Slovenië, Estland, Cyprus, Luxemburg en Malta. De Vlaamse stem zou een waarde van 8 of 9 krijgen, maar dan wel 8 of 9 stemmen die het gevolg zijn van een beslissing van de Vlaamse regering, tegenover de 12 Belgische

stemmen nu, die steeds opnieuw bijna per definitie het gevolg zijn van een Vlaams-Waals compromis.

Een analoge redenering kan worden gevolgd voor de zetels in het Europees Parlement. Vanaf 1 januari 2004, dus met ingang van de nieuwe Europese legislatuur, daalt het aantal Belgische zetels in dat Europees Parlement van 25 naar 22. De vraag is hoeveel van die 22 zetels de Vlamingen uiteindelijk zullen krijgen. Daarover blijft het tot nog toe oorverdovend stil. Er zal hiervoor een speciale wet moeten worden goedgekeurd zoals bij elke Europese verkiezing, maar hoewel we minder dan 1,5 jaar verwijderd zijn van de beslissing ter zake, blijft het oorverdovend stil. Het valt te verwachten dat dit opnieuw stof oplevert voor een rondje communautair gekrakeel.

In elk geval kunnen we op basis van die 22 Belgische zetels voor Vlaanderen 11, 12 of 13 zetels verwachten. Op basis van de berekeningen van de heer Naets komen we voor Vlaanderen als lidstaat van de Europese Unie op 15 tot 16 zetels. Opnieuw stelt zich dus de vraag naar de Belgische meerwaarde in deze context.

Wat het Comité van de Regio's betreft, behoudt België zijn 12 zetels. Er wordt ook een stapje vooruit gezet in die zin dat het comité voortaan enkel mag worden samengesteld uit regionale of lokale vertegenwoordigers die verkozen zijn, ofwel verantwoording verschuldigd zijn aan een gekozen vergadering. Maar dat is dan ook de enige stap vooruit die dat Comité van de Regio's zet, voor het overige is het comité in Nice niet als een volwaardige instelling van de unie erkend en moeten de raad en de commissie zich niet motiveren wanneer ze adviezen van het comité naast zich neerleggen. Ook krijgen de constitutionele regio's geen afzonderlijk statuut en krijgen noch het comité, noch de constitutionele regio's toegang tot het Europees Hof van Justitie.

Het maakt dan ook niets uit wat u allemaal zegt in de commissie, mijnheer de minister. Ik citeer u even : 'Niettegenstaande de Europese geesten in Nice dus nog niet rijp waren voor de evolutie die Vlaanderen voorstaat en nastreeft, weten de verschillende Europese regio's zelf elkaar dus steeds meer en beter te vinden'. Dat mag misschien wel waar zijn, maar daar kopen we uiteindelijk weinig voor.

Ik denk dat Nice ten overvloede illustreert dat het spoor van de regio's een doodlopend spoor is, omdat de lidstaten nooit zullen toelaten dat de regio's zullen uitgroeien tot een volwaardig niveau

Van Overmeire

binnen de Europese Unie. Dat heeft een simpele reden : de meeste lidstaten kennen geen regio's of zien regio's louter als elementen van decentralisatie.

Ons model – waarbij een nationaliteitenconflict aan de basis ligt en de regio een soort ersatzvaderland is – vinden we misschien nog terug in Schotland, Catalonië, Baskenland en Wales, maar dan zijn we ongeveer rond. Dit concept vinden we absoluut niet terug in Frankrijk, Nederland, Denemarken, Finland, Zweden of Griekenland. Geen enkele van de 10 kandidaat-lidstaten heeft een regionaal concept zoals wij dit hebben. Dan moeten we daaruit toch eens conclusies trekken.

De collega's die vorige week zijn mee geweest naar Barcelona, kwamen tot dezelfde conclusie : de autonomie voor Catalonië is fijn, maar niemand staat uiteindelijk zo ver als wij. Dat is een mooie vaststelling, maar welk gevolg koppelen we daaraan ? Moet Vlaanderen de locomotief blijven van een lange trein met de meest diverse wagonnetjes die zich regio noemen, waarvan er een groot aantal rijdt met de remmen dicht ?

'Baat het niet, dan schaadt het niet', herhaalde de commissievoorzitter zonet nog. Maar hoe meer ik daarover nadenk, hoe meer ik moet besluiten dat de frontvorming van de regio's niet baat, maar schaadt. Dat geldt zelfs ook voor de frontvorming van de constitutionele regio's. Kan de opsplitsing van de Belgische stemmen – de zogenaamde split vote – in de raad gemakkelijker worden gerealiseerd door steun te zoeken bij de andere regio's ? Het tegendeel is waar. Men moet geen geniale strategie zijn om te beseffen dat de andere EU-lidstaten zich eventueel kunnen neerleggen bij een uitzondering voor België. Een veralgemening van de split vote is echter ondenkbaar. Dat zou immers betekenen dat de Bondsrepubliek, het Verenigd Koninkrijk en Spanje ophouden met grote landen te zijn. Dat zou immers gebeuren als de stemmen van de Bondsrepubliek worden verdeeld over de deelstaten, terwijl die van Frankrijk 1 homogeen pakket blijven. Ik ben er dus van overtuigd dat een frontvorming van Vlaanderen, Catalonië en Schotland in de hoofdsteden van Europa eerder met argwaan dan met sympathie wordt bekeken. Voor elke zwakke bondgenoot die we in een front bijwinnen, krijgen we er onmiddellijk een nieuwe machtige tegenstander bij.

Straks moeten we hier over Nice stemmen. De Ieren moeten er nog een tweede referendum aan wijden. Volgens veel Europese leiders is Nice echter voorbijgestreefd door wat er in de Conventie

wordt voorbereid. Het valt nog te bezien hoe aanstekelijk de Verklaring van Laken en de Conventie wel zijn. Het Belgisch voorzitterschap is dikwijls voorgesteld als het begin van een nieuw tijdperk voor Europa. Het zou wel eens kunnen dat het om het einde van een tijdperk gaat. Want na het Belgisch voorzitterschap kwam er het Spaanse. Spanje heeft heel andere prioriteiten dan de verdieping van de Europese Unie en meer rechten voor de regio's in de EU. Na Spanje komt Denemarken, dat ook niet echt een eurofiel land is. Nadien komt Griekenland, dat niet echt bekend staat als een pro-Europees land. Nadien komt het voorzitterschap in handen van achtereenvolgens Italië en Ierland, dat in een eerste referendum Nice heeft afgekeurd.

Het probleem zal nog groter worden als de landen van Midden- en Oost-Europa zullen toetreden. Ze hebben zich nog niet lang geleden van de sovjetoverheersing bevrijd. Ze willen Moskou niet inruilen voor Brussel. Ze houden vast aan hun nationale identiteit, hoewel hun bevolking hoopt uit het lidmaatschap enig materieel gewin te puren. Dat laatste is echter nog iets anders dan het afstaan van soevereiniteit aan Brussel.

De toekomst van Europa ligt niet bij de Europese Conventie. De sleutel ligt bij de lidstaten, waar de stem van de bevolking en de kiezer zwaarder weegt dan de opvattingen van de politieke elite die in de Conventie zetelt. Gelukkig is dat zo. De Ierse oud-commissaris Ray MacSharry geeft een goede samenvatting van wat er leeft in zeer brede lagen van de Europese bevolking, als hij zegt : 'De verdeling van de bevoegdheden binnen de Europese Unie is nu goed geregeld. De burgers willen niet dat de EU nieuwe bevoegdheden krijgt, de EU moet alleen efficiënter.'

Tot slot wil ik nog iets zeggen over het zogenaamd 'democratisch deficit'. Maarten Brands schrijft in Internationale Spectator van maart 2001 hierover het volgende : 'Het wordt vaak vergeten, maar meer democratische besluitvorming in de lidstaten of in Brussel en Straatsburg zal – om het voorzichtig te zeggen – de integratie niet bevorderen. De tweedeling parlementaire democratie en het nationale kader laat zich niet zo gemakkelijk scheiden ten behoeve van een versterking van de EU. Iemand die tegelijk de opheffing van het zogenaamd democratisch deficit van de EU vraagt én de voortgaande integratie eist, is nog niet toegekomen aan het bepalen van zijn prioriteiten.'

Meestal is het zo dat, als men het 'democratisch deficit' betreurt, niet betreurt dat de bevolking zich

Van Overmeire

niet kan uitspreken, maar wel dat de bevolking onvoldoende de Europese integratie steunt. Dat is natuurlijk iets helemaal anders. Maar telkens er een referendum wordt georganiseerd, zoals in Denemarken of Zwitserland, Ierland en zelfs in Frankrijk, waar men de Europese Unie soms afwees of maar heel nipt voor stemde, is men plots minder in de mening van de bevolking geïnteresseerd.

Degenen die het democratisch deficit betreuren, kunnen overigens onmogelijk instemmen met een paritaire Belgische Senaat, die de goedkeuring van verdragen als een van haar bevoegdheden in het vaandel zou dragen. Dat zou betekenen dat de bevoegdheden die wij hieromtrent hebben, opnieuw aan het Vlaams Parlement worden onttrokken en naar een federaal niveau worden opgetild. Dat is in strijd met de door u beleden subsidiariteitsgedachte en de belofte om het democratisch deficit op te heffen.

Onze fractie zal dit verdrag niet goedkeuren, ondanks het feit dat Nice een stapje wil zijn in de richting van een efficiënter Europa. Als we de effectieve resultaten van Nice vergelijken met de Vlaamse prioriteiten die enige jaren geleden zijn vastgelegd, dan is het resultaat onvoldoende. De positie van de regio's is niet verbeterd, wat wel het voordeel van de duidelijkheid heeft. Vanuit democratisch oogpunt is het goed dat minstens één fractie voldoende kritisch blijft staan ten opzichte van de huidige Europese constructie. Ik dank u voor de volgehouden aandacht. (*Applaus bij het VB*)

De voorzitter : Minister Van Grembergen heeft het woord.

Minister Paul Van Grembergen (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, in de eerste plaats dank ik de heer Platteau. Hij is erin geslaagd om op een krachtige en bondige wijze een volledige weergave te geven van de commissiebesprekingen die aan het verdrag van Nice waren gewijd.

De besprekingen in verband met het buitenlands beleid worden in de commissie voor Buitenlands Beleid onder leiding van de voorzitter vrij uitvoerig en diepgaand gevoerd. Ik apprecieer dit. De uiteenzettingen in de plenaire vergadering bewijzen met welke grondige voorbereiding er aan deze debatten wordt deelgenomen.

Ik begrijp gedeeltelijk de bedenkingen van de heer Van Overmeire. Het is een zaak van prioriteiten.

Omwille van mijn leeftijd kan ik hier stellen dat het verlangen om Europa op te bouwen vanuit zes landen is gegroeid. Het waren de Benelux-landen, Duitsland, Italië en Frankrijk. De uitbreiding nadien naar Groot-Brittannië en de andere landen en de idee om te werken aan een groot Europees geheel moeten de vele conflicten die zich de voorbije tien eeuwen hebben voorgedaan, voorgoed naar het verleden verwijzen. Dat is een bewuste keuze.

Als het verdrag van Nice erin slaagt om gedeeltelijk hiervoor een voorbereiding te zijn en gedeeltelijk een stap naar de 10 of de 12 nieuwe lidstaten om tot dat grotere Europese geheel te komen, dan is dat het verdedigen waard, ondanks de kritiek erop, die ik trouwens bijtreed. Maar als ik moet kiezen qua waarde tussen afwijzen of toch een stap zetten om dat grotere Europese geheel uit te bouwen, dan vind ik dat we elke stap moeten zetten die deze grote en politiek ongelooflijk belangrijke beweging totstandbrengt die Europa nodig heeft tegenover de grote blokken die zullen ontstaan in de 21ste eeuw. Dan heb ik het over het Indiase blok, Pakistan, China, de Afrikaanse Unie. Ik zeg niet dat dit snel zal gaan : dat zullen allemaal trage bewegingen zijn, maar het is nodig dat ook Europa bouwt aan zijn politieke eenheid en opbouw.

Ik sta dus achter deze stap. Dit is inderdaad een Lilliput-stap, om een term te gebruiken die sinds het boek van professor Huyse opnieuw in omloop is, maar het is in elk geval een stap. Ik vraag dan ook met overtuiging aan het Vlaams Parlement om deze stap te zetten. Dat is mijn hoofdbenadering. Dat wil ik politiek zeer duidelijk maken.

Er is iets onlogisch aan de redenering van de heer Van Overmeire dat het regiogegeven fataal is en aan zijn oproep om daar niet aan mee te doen. Hij vindt dat het geen oplossing brengt en dat we voor de onafhankelijkheid moeten gaan. Maar hoe doet men dat ? Als ik logisch doordenk, dan betekent dit dat we ons terugtrekken en niet meer meedoen aan dat regioverhaal. Aan het Comité van de Regio's doen we dan niet meer mee. We laten dat aan ons voorbijgaan en trachten de discussie via de Belgische politiek te voeren, in het federale parlement, tot we uiteindelijk als een onafhankelijke soevereine staat in de EU kunnen treden. (*Opmerking van de heer Joris Van Houthem*)

Als dat uw bedoeling is – wat ik meen -, dan zie ik geen snelle verandering gebeuren. Het verhaal van de constitutionele regio's is niet tegenstrijdig met het versterken van de rol van de regio's in Europa en het zoeken van bondgenoten in Europa om de politieke invloed van die regio's en dus ook die van

Van Grembergen

Vlaanderen te vergroten. Ik zeg niet dat uw eindpunt het mijne is, maar als u uw eindpunt rationeel, doelbewust en methodisch nastreeft, dan zijn de regio's een middel om dat te bekomen. Ik zeg niet dat dit mijn einddoel is : ik deel het verhaal van de soevereine staten niet. Mijn verhaal is dat van een ander Europa, maar dan niet op basis van de soevereine staten.

De voorzitter : De heer Van Overmeire heeft het woord.

De heer Karim Van Overmeire : Ik wil een heel praktische vraag stellen. Een van onze doelstellingen, die trouwens in het regeerakkoord staat, is dat in bepaalde omstandigheden de Belgische stemmen in de Raad moeten kunnen worden gesplitst. Dit zal verdragrechtelijk moeten worden vastgelegd, en dus hebben we de toestemming nodig van alle andere Europese lidstaten, dus ook van de heren Aznar en Blair.

De vraag is of we dichterbij die beslissing komen door te praten met Schotland, Catalonië en Baskenland. Dan heb ik het louter over tactiek. Ik hoop immers ook dat Schotland en Baskenland in de toekomst ooit onafhankelijk zullen zijn, maar daarover gaat het vandaag niet. Als we een brede coalitie sluiten met allerhande regio's, dan wekt men, tactisch bekeken, de argwaan in alle Europese hoofdsteden. De vraag is : na jarenlang de strategie van de constitutionele regio's te hebben gevolgd, en nu met de tripartite Vlaanderen-Schotland-Catalonië, waar staan we momenteel ? Het is misschien het ogenblik om eens een andere strategie te hanteren.

Minister Paul Van Grembergen : We zullen deze discussie nog voeren. U hebt een verhaal van argwaan dat ik echter niet deel. Ik zeg dat er in Europa twee essentiële tendensen zijn. Die tendensen hebben het weliswaar moeilijk en vragen tijd. Hoe dan ook, er is een essentiële tendens naar boven toe : vanuit de soevereine staten naar de Europese Commissie en het Europees Parlement, kortom naar de Europese verantwoordelijkheden. Dat is de eerste lijn. Die lijn stokt soms, maar het is in elk geval een lijn.

Dan is er een tweede lijn, die even essentieel is, en die iedereen in Europa ook ontwaart : de lijn naar beneden toe, weg van de soevereine staten. Dat doet zich voor in Groot-Brittannië, in Duitsland, in Oostenrijk en in Italië. Het is juist dat op dit ogenblik de eerste minister in Spanje dat verhaal niet

deelt, en integendeel zelfs een tegenwicht is : conservatief en unitair. Indien hij de structuur kon herstellen, dan zou hij het doen. De contrareformatie zou morgen een feit zijn.

Ik heb die argwaan echter niet. Volgens mij zijn de twee sporen – naar boven en naar beneden – duidelijke sporen, die in de komende generaties hun volledige invulling zullen krijgen. Wat dat betreft, ben ik dus hoopvol. Ik denk dat dit de keuze is die Vlaanderen in het zoeken naar partners onbetwistbaar moet maken.

Ik kom dan bij het derde punt van mijn betoog. Hier werd twee keer verwezen naar wat op het federale niveau is gezegd in verband met de paritaire Senaat en de verdragen. U kent mijn houding daarin. Die is niet veranderd. Ik vind dat alle verdragen die onze bevoegdheden raken, of ze nu gemengd zijn of bilateraal of multilateraal of wat dan ook, eerst naar het Vlaams Parlement moeten komen.

Het Vlaams Parlement kan eventueel oordelen dat bepaalde zaken geen diepgaande bespreking vergen, zodat de bespreking dan naar de Senaat kan gaan, als dat een Senaat zou zijn waar op dat vlak een bepaalde situatie kan worden besproken. Het kan echter niet dat ons ontnomen wordt wat eigenlijk ons bezit is. Wij moeten zelf oordelen op welke wijze onze verantwoordelijkheden en bevoegdheden worden uitgeoefend. Als we een overdracht willen doen, zal het Vlaams Parlement dat zelf moeten beslissen.

Tot slot wens ik te zeggen dat de paritaire Senaat niet tot mijn politiek geloof behoort en ook niet tot iets wat ik in de komende maanden of jaren zal nastreven.

De voorzitter : De heer Van den Brande heeft het woord.

De heer Luc Van den Brande : Mijnheer de minister, in de commissie hebben we al de kans gehad om daarover van gedachten te wisselen. Uw houding is zeer duidelijk. U zegt echter dat het uw persoonlijke houding is. Kan ik daaruit afleiden dat de houding van uw collega's in de Vlaamse regering daarover verschillend is ?

Ik verklaar me nader. Vorige week heb ik de voorzitter van de VLD horen zeggen dat de minister-president bij die gesprekken aanwezig was namens de VLD. Daaruit leid ik af dat uitgerekend de minister-president daarover dus een andere mening heeft dan de minister van Buitenlandse Aangelegenheden in Vlaanderen.

Minister Paul Van Grembergen : Neen, u mag daar uiteraard over discussiëren en u mag daar uiteraard uw politiek oordeel over geven. Dat recht zal ik u zeker niet ontzeggen. Hoe dan ook, de minister-president was daar aanwezig in het kader van de partij-inzichten en niet in het kader van een afgesproken strategie of een afgesproken politieke keuze binnen de Vlaamse regering.

Wat ik vertolk, is op dit ogenblik mijn persoonlijk standpunt, maar ook het standpunt dat het normale gevolg is van wat in dit Vlaams Parlement altijd over buitenlands beleid en buitenlandse akkoorden is gezegd. Dat is mijn vaste overtuiging. (*Applaus bij de meerderheid*)

De voorzitter : Vraagt nog iemand het woord ? (*Neen*)

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet houdende instemming met het verdrag van Nice houdende wijziging van het verdrag betreffende de Europese Unie, de verdragen tot oprichting van de Europese Gemeenschappen en sommige bijbehorende akten, met de protocollen en de slotakte, ondertekend in Nice op 26 februari 2001.

Artikel 1

Dit decreet regelt gemeenschaps- en gewestaangelegenheden.

– *Aangenomen.*

Artikel 2

Het verdrag van Nice houdende wijziging van het verdrag betreffende de Europese Unie, de verdragen tot oprichting van de Europese Gemeenschappen en sommige bijbehorende akten, de protocollen en de slot-akte, ondertekend in Nice op 26 februari 2001, zullen volkomen gevolg hebben.

– *Aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het

ontwerp van decreet houden.

ONTWERP VAN DECREET betreffende de oprichting van de vennootschappen T-Groep en Werkholding – 1159 (2001-2002) – Nrs. 1 tot 3

Algemene bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is het ontwerp van decreet betreffende de oprichting van de vennootschappen T-Groep en Werkholding.

De algemene bespreking is geopend.

De heer Laverge, verslaggever, heeft het woord.

De heer Jacques Laverge, verslaggever (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, ik zal het u niet moeilijk maken met het verslag over dit ontwerp van decreet, dat door de minister tegen hoge snelheid door de commissie werd geloodst. Hoewel we er toch nog twee zittingen aan hebben gewijd, en heel wat collega's het woord hebben genomen, was het de bedoeling het ontwerp van decreet vandaag ter stemming voor te leggen zodat de oprichting van de T-Groep en de Werkholding in het najaar zou kunnen doorgaan.

Dit ontwerp van decreet is een van de mijlpalen in het aanpassingsproces van de VDAB. We lichten er een aantal activiteiten uit die we zullen verzelfstandigen, en we creëren een soort controleorgaan, de Werkholding.

In de commissie werden er, na een groot aantal vruchtbare uiteenzettingen, amendementen ingediend. Een deel daarvan werd ook aangenomen, een ander deel niet. Uiteindelijk werd het ontwerp van decreet goedgekeurd met 11 stemmen voor en 3 tegen. Tot daar het verslag. (*Applaus*)

Ik vervolg meteen met mijn persoonlijke bijdrage aan het debat. De VLD zal dit ontwerp van decreet goedkeuren omdat het beantwoordt aan de verzuchting die al jaren heerst, niet alleen bij onze politieke fractie, maar ook bij de vereniging van interimbureaus, dat T-Interim zich als zelfstandig bureau zou waarmaken op de markt.

Er is nu al sprake van een vrij vergaande mate van zelfstandigheid omdat T-Interim al vrijwel onaf-

Laverge

hankelijk functioneert in de structuur van de VDAB, met eigen kantoren en een eigen netwerk, weliswaar zonder echte operationele zelfstandigheid. Belangrijk is dat die zelfstandigheid er nu komt, en dat T-Interim de kans krijgt zich verder uit te bouwen.

Uit de technische toelichting van de administrateur-generaal van de VDAB, de heer Bostyn, herinner ik me dat de VDAB met T-Interim de eerste activiteit als interimkantoor op de markt ontwikkelde. Jammer genoeg zijn er daarna talrijke concurrenten op de markt gekomen, die het marktaandeel van T-Interim hebben afgekalfd. De reden daarvan was eenvoudig. T-Interim kreeg onvoldoende zuurstof om zich uit te bouwen en te groeien. Ik hoop dat deze structuur de dienst kansen zal bieden om als volwaardig interimbureau te opereren, en naast interimdiensten ook consultaties te verzorgen. Immers, ook VDAB Consult wordt erin opgenomen, en ze kunnen ook aan outplacement doen. Alle zogenaamde merit-diensten worden overgenomen door de onafhankelijke structuur.

Ik wens T-Groep veel succes bij haar herpositionering op de reeds zeer gevulde markt. We voeren deze operatie misschien wat laat uit, maar ik blijf erbij dat we dit beter laat dan nooit doen. Ik hoop dat de personeelsleden, die zich reeds jarenlang voor deze activiteit inzetten, zich ook voor het uitbouwen van T-Groep zullen inzetten.

Dit ontwerp van decreet geniet het volste vertrouwen van mijn fractie. *(Applaus bij de meerderheid)*

De voorzitter : De heer Van Goethem heeft het woord.

De heer Roland Van Goethem : Mijnheer de voorzitter, in tegenstelling tot de vorige spreker zou ik dit ontwerp van decreet als volstrekt nutteloos durven omschrijven. Het is nutteloos omdat de Vlaamse regering een als NV gecamoufleerd overheidsbedrijf wil oprichten in een sector met een voldoende groot privé-aanbod.

Vlaanderen, de Vlaamse werkgevers en de Vlaamse werkzoekenden staan echt niet te wachten op de oprichting van een 'staatsinterimbedrijf'. Een blik op de reeds bestaande privé-bedrijven in de arbeidsbemiddeling volstaat om iemand duidelijk te maken dat het hier een overbodig initiatief betreft.

Het echte probleem is uiteraard de concurrentievervalsing waarvan de bedrijfswereld T-interim en,

bijgevolg, de VDAB terecht beschuldigt. Een overheidsdienst die commerciële activiteiten uitoefent, is, op zijn minst gezegd, omstreden. Om hier iets aan te doen, heeft de Vlaamse regering voor een halfslachtige oplossing gekozen. De Vlaamse regering wil namelijk met overheidsgeld een naamloze vennootschap van privaatrecht oprichten. Om ervoor te zorgen dat dit geld op een min of meer betamelijke manier naar deze NV kan worden versluisd, wil de Vlaamse regering tegelijkertijd de Werkholding oprichten. De Werkholding is een vennootschap met sociaal oogmerk, een formule die doorgaans door ziekenhuizen wordt gebruikt.

Het feit dat deze formule nu ook door een holding zou worden gebruikt, roept enkele vragen op. Een vennootschap met sociaal oogmerk hoeft en zal aan een maatschappij waarvan ze de enige aandeelhouder is niet dezelfde eisen stellen als een normale houdstermaatschappij. Dit is mijn eerste bedenking bij deze werkwijze.

Bovendien roepen de doelstellingen van de Werkholding enkele vragen op. De Toelichting stelt dat de Werkholding twee activiteiten kan ontwikkelen. De eerste activiteit is het participeren in T-Groep en in soortgelijke privaatrechtelijke entiteiten. De tweede activiteit is het ontwikkelen van een eigen sociaal investeringsbeleid door op een duurzame wijze te participeren aan sociale projecten die door de holding op eigen initiatief worden ingericht.

Dit ontwerp van decreet is in de commissie voor Economie, Landbouw, Werkgelegenheid en Toerisme besproken. Eén zin uit de Toelichting lijkt me in dit verband niet onbelangrijk. Ik citeer : 'De opbrengsten en dividenden van de NV T-Groep gaan naar de Werkholding, die deze inkomsten aanwendt voor herinvestering in de sociale werkgelegenheid.'

Ik hoop dat ik hier niet verkeerd word begrepen. Ik heb absoluut niets tegen sociale werkgelegenheid. Sociale werkgelegenheid mag echter geen doel op zichzelf worden. Sociale werkgelegenheid moet een oplossing voor de sociale zwakkeren blijven. Dit mag geen nepoplossing worden, waarbij het enige doel het creëren van overheidsbanen onder het mom van sociale tewerkstelling blijkt te zijn. Dit zou immers tot een nutteloze vorm van arbeid of tot een concurrentievervalsing voor bonafide ondernemingen leiden.

Zowel het ene deel van dit ontwerp van decreet, namelijk de oprichting van een zuiver commerciële onderneming door de Vlaamse overheid op een markt waar absoluut geen behoefte is aan een

Van Goethem

overheidsinitiatief, als het andere, namelijk de oprichting en de vragen die de doelstellingen van de Werkholding oproepen, noopt ons ertoe dit ontwerp van decreet met de grootste terughoudendheid te benaderen. Onze fractie zal dit ontwerp van decreet dan ook niet goedkeuren. (*Applaus bij het VB*)

De voorzitter : De heer Voorhamme heeft het woord.

De heer Robert Voorhamme (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, collega's, als de minister hier aanwezig zou zijn, zou ik hem feliciteren met zijn innovatieve vorm van herstructurering die hij met dit ontwerp van decreet zal verwezenlijken. Dit ontwerp van decreet is de eerste stap in de hervorming van de VDAB zoals afgesproken was in het regeerakkoord. Het heeft misschien lang geduurd voor die eerste stap was gezet, maar desalniettemin is het bij mijn weten de eerste concretisering van de administratieve hervorming in Vlaanderen in deze regeerperiode.

– *De heer André Denys, ondervoorzitter, treedt als voorzitter op.*

Waarom is het innovatief ? Omdat aan de ene kant een NV wordt gecreëerd, de T-Groep, die volledig marktconform zal zijn. Een van de belangrijkste bekommernissen, die al langer dan deze regeerperiode opgang maakt, is dat de zogenaamde meritdiensten van de VDAB niet ondergebracht waren in een marktconforme vennootschap en er op die manier voortdurend een zweem van concurrentievervalsing over hing, tot grote ergernis van de talrijke concurrenten die zich in deze sector bevinden. Alle partners, ook de sociale, wilden deze hervorming doorvoeren. Het gaat om een marktconforme NV, maar omdat het een NV is van de overheid, moet men dit niet als een soort 'rest-NV' beschouwen. In de toekomst zal het een uitdaging zijn om er een 'voorbeeld-NV' van te maken. Dat betekent dat we in de toekomst, zonder de concurrentie te verstoren, zullen kunnen aantonen dat in deze sector verantwoord ondernemen bij uitstek mogelijk en gewenst is. Daarin kan de nieuwe NV een belangrijke rol spelen.

Het innovatieve is dat aan de bekommernis, die bij een aantal sociale partners leefde, waarbij men ervan uit ging dat de zogenaamde commercialisering van de T-Groep alle sociale bekommernissen aan de kant zou schuiven, wordt verholpen doordat de maatschappij die de aandelen van de T-Groep

zal houden, de Werkholding, een vennootschap is met sociaal oogmerk.

Mijnheer Van Goethem, dit is niet om nepoplossingen te bieden door middel van nepwerkgelegenheid, maar wel om op een inventieve manier de opbrengsten uit de marktconforme commerciële activiteiten toch op een sociale manier aan te wenden. Iedereen die de problematiek van de arbeidsmarkt kent, weet dat er een sociale aanwending van middelen nodig zal blijven. De Vlaamse arbeidsmarkt kent gelukkig slechts een lage graad van werkloosheid, maar desalniettemin blijven een aantal mensen niet op de marktconforme manier inschakelbaar. Hiervoor zal men steeds initiatieven moeten nemen indien we een minimum aan sociaal beleid willen voeren. Dat dit kan gebeuren met de opbrengst uit commerciële activiteiten, lijkt me een innovatie, en ik wil de minister hiervoor feliciteren. Onze fractie zal dit ontwerp van decreet goedkeuren.

De voorzitter : De heer Bogaert heeft het woord.

De heer André-Emiel Bogaert : Mijnheer de voorzitter, om tijd te winnen zal ik de tribune niet betreden.

Wat hier zonet besproken werd, gebeurt in uitvoering van het regeerakkoord. Het komt er inderdaad vrij laat en ik wil er ook op wijzen dat het gaat om het eerste deel van een serie.

De minister heeft er in onze commissie op aangedrongen snel te werk te gaan, een verzoek waaraan we gevolg hebben gegeven. We hebben daar 2 dagen aan gewijd. U mag in dit verband ook niet uit het oog verliezen dat kwartaalsgewijs moet worden gewerkt. Ofwel was het voor 30 juni, ofwel voor 30 september, ofwel op 31 december. Er werd uiteindelijk voor geopteerd om medio 2002 te starten. Dat is de reden waarom het nog voor vandaag kon worden geagendeerd.

Er was de volgende keuze : de VDAB terugdringen op een eiland van regulator, dan wel de VDAB als actor aanduiden. Uiteindelijk werd gekozen voor een mijns inziens bijzonder aanvaardbare oplossing, namelijk het marktconform laten optreden van de VDAB daar waar deze als actor wil optreden, en dit op dezelfde lijn als de concurrentie.

De heer Bostyn heeft ons in de commissie meegedeeld dat de privé-actoren op de interimmarkt zich zeker en vast kunnen vinden in het huidige voorstel. Dit komt erop neer dat, indien de VDAB op de markt wil inspelen, dit moet gebeuren via een

Bogaert

eigen NV, met name de T-Groep. Ik denk dan ook dat we vandaag een uitzonderlijk goede beslissing genomen hebben.

Tot slot wil er nog op wijzen dat er geen enkel probleem is met het personeel. Voor het personeel dat van de VDAB naar de NV's zal overgaan, is in een perfect sociaal platform voorzien.

De voorzitter : Vraagt nog iemand het woord ?
(*Neen*)

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet betreffende de oprichting van de vennootschappen T-Groep en Werkholding.

De door de commissie aangenomen tekst wordt als basis voor de bespreking genomen.

HOOFDSTUK I

Algemene bepalingen

Artikel 1

Dit decreet regelt een gemeenschaps- en gewest-aangelegenheid.

– *Aangenomen.*

Artikel 2

In dit decreet wordt verstaan onder :

1° *VDAB* : Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding, zoals bedoeld in artikel 2 van het decreet van 20 maart 1984 houdende de oprichting van de Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en artikel 2 van het decreet van 20 maart 1984 houdende uitbreiding van bevoegdheden van de Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling ;

2° *T-Groep* : de naamloze vennootschap die overeenkomstig artikel 3 van dit decreet kan worden opgericht ;

3° *Werkholding* : de naamloze vennootschap met sociaal oogmerk die overeenkomstig artikel 7 van dit decreet kan worden opgericht ;

4° *Minister* : de Vlaamse minister die de tewerkstelling onder zijn bevoegdheid heeft ;

5° *het Wetboek van vennootschappen* : de wet van 7 mei 1999 houdende het Wetboek van vennootschappen.

– *Aangenomen.*

HOOFDSTUK II

T-Groep

AFDELING I

Machtiging tot oprichting van een naamloze vennootschap, genaamd T-Groep

Artikel 3

De Vlaamse regering wordt gemachtigd om, overeenkomstig het Wetboek van vennootschappen en onverminderd de afwijkende bepalingen in dit decreet, namens de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest en samen met de VDAB, een vennootschap op te richten die de rechtsvorm aanneemt van een naamloze vennootschap, genaamd T-Groep, waaraan de uitvoering van de in artikel 4 bepaalde taken wordt toevertrouwd.

VDAB neemt deel aan de oprichting van T-Groep overeenkomstig de in artikel 5 bepaalde voorwaarden en nadere regels.

– *Aangenomen.*

AFDELING II

Taken en opdrachten van T-Groep

Voorzitter

Artikel 4

De naamloze vennootschap T-Groep heeft tot doel het organiseren, ontwikkelen en aanbieden van commerciële marktactiviteiten inzake personeelsbeleid en personeelsbeheer, waaronder, onder andere :

- 1° het organiseren, ontwikkelen en aanbieden van uitzendarbeid ;
- 2° het organiseren, ontwikkelen en aanbieden van *outplacement* ;
- 3° het organiseren, ontwikkelen en aanbieden van wervings- en selectieactiviteiten ;
- 4° het organiseren, ontwikkelen en aanbieden van betalende beroepsopleiding, hetzij op vraag van een werkgever, hetzij op vraag van een particulier voor eigen behoeften ;
- 5° het aanbieden van alle andere producten en diensten inzake personeelsbeleid en personeelsbeheer.

In de oprichtingsakte van T-Groep zal worden bepaald dat, met het oog op de uitoefening van haar maatschappelijk doel en opdrachten, T-Groep gerechtigd is om op enig later tijdstip toe te treden tot enige vennootschap, vereniging, samenwerkingsverband of andere entiteit, al dan niet bekleed met rechtspersoonlijkheid, van Belgische, zowel als van vreemde nationaliteit.

In de oprichtingsakte van T-Groep zal tevens worden bepaald dat zij alle activiteiten kan verrichten die rechtstreeks of onrechtstreeks bijdragen tot de realisatie van haar maatschappelijk doel.

– *Aangenomen.*

AFDELING III

In T-Groep in te brengen vermogensbestanddelen

Artikel 5

§ 1. De financiële tegemoetkomingen van de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest met het oog op de financiering van T-Groep,

nemen op het ogenblik van de oprichting van T-Groep de vorm aan van een inbreng in speciën ten belope van éénendertig duizend (31.000,-) EUR voor de Vlaamse Gemeenschap en ten belope van éénendertig duizend (31.000,-) EUR voor het Vlaamse Gewest.

§ 2. VDAB is ertoe gehouden om ter gelegenheid van de oprichting van de naamloze vennootschap T-Groep alle activa en goederen die thans, in de schoot van VDAB, bestemd zijn voor de uitoefening van de activiteiten bedoeld in artikel 4, evenals de aan die activiteiten, activa en goederen verbonden passiva en verplichtingen, met uitzondering van het personeel, in deze naamloze vennootschap in te brengen.

§ 3. Met het oog op de te verrichten inbreng bedoeld in paragraaf 2, wordt de leidend ambtenaar van VDAB gemachtigd en de opdracht gegeven om een gedetailleerde inventaris op te stellen van de in paragraaf 2 vermelde activa en goederen en passiva en verplichtingen van VDAB die thans zijn bestemd voor de uitoefening van de activiteiten vermeld in artikel 4 en zulks tegen 30 juni 2002.

Met betrekking tot de in de inventaris, bedoeld in het eerste lid, vermelde activa en goederen en passiva en verplichtingen, stelt een erkend revisor, natuurlijke persoon of rechtspersoon, lid van het Instituut der Bedrijfsrevisoren, ten laatste op 15 juli 2002 een verslag op overeenkomstig artikel 444 van het Wetboek van vennootschappen dat inzonderheid betrekking heeft op de beschrijving van elke inbreng in natura en de toegepaste methoden van waardering.

De inventaris bedoeld in het eerste lid en het verslag bedoeld in het tweede lid worden tenminste één week voor datum van oprichting van T-Groep voorgelegd aan de regering. Uiterlijk de dag voorafgaand aan de datum van oprichting van T-Groep moet de regering zijn goedkeuring aan deze inventaris en aan het verslag hebben gehecht.

Op voorwaarde dat de inventaris bedoeld in het eerste lid en het verslag bedoeld in het tweede lid ten laatste op de in het derde lid vermelde datum door de regering zijn goedgekeurd, maken de in het eerste lid vermelde inventaris opgenomen vermogensbestanddelen, activa en goederen, zowel als passiva en verplichtingen, ter gelegenheid van de oprichting van de naamloze vennootschap T-Groep het voorwerp van een inbreng in deze vennootschap uit.

Voorzitter

De inbreng van de in het eerste lid vermelde inventaris opgenomen vermogensbestanddelen, activa en goederen, zowel als passiva en verplichtingen, in T-Groep, leiden tot een van rechtswege en aan derden tegenwerpbaar overdracht van alle in deze inventaris opgenomen vermogensbestanddelen.

§ 4. Met naleving van de regels van het Wetboek van vennootschappen zullen de oprichters van de naamloze vennootschap T-Groep, ter gelegenheid van de oprichting, het bedrag van het kapitaal, alsmede de waarde en het aantal van de door de naamloze vennootschap uit te geven aandelen, vaststellen.

§ 5. In het kader van de inbreng in natura die VDAB zal verrichten, zullen de oprichters van T-Groep overeenkomen dat de inbreng in natura bedoeld in § 2 die de huidige VDAB zal verrichten, in aandelen vergoed wordt.

De leidend ambtenaar van VDAB zal ten laatste op de in § 3, derde lid, vermelde datum een voorstel hebben uitgewerkt waarin het aantal aandelen dat de VDAB zal ontvangen wordt verantwoord. Op voormelde datum zal dit voorstel, samen met de inventaris bedoeld in § 3, eerste lid en het verslag bedoeld in § 3, tweede lid, met het oog op de goedkeuring ervan, aan de regering worden voorgelegd. Het voorstel moet door de regering zijn goedgekeurd vooraleer wordt overgegaan tot de inbrengverrichting.

§ 6. De in paragraaf 4, vermelde aandelen van T-Groep die VDAB verkrijgt in ruil voor de in de inventaris vermelde activa en goederen en passiva en verplichtingen, gaan op datum van de oprichting van T-Groep, op grond van een overeenkomst om niet die daartoe tussen, enerzijds VDAB en, anderzijds, de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest zal worden gesloten, over in handen van de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest en zulks a rato van 50 % voor de Vlaamse Gemeenschap en van 50 % voor het Vlaamse Gewest.

§ 7. In de oprichtingsakte van T-Groep zullen de oprichters de eerste bestuurders benoemen.

§ 8. De in dit artikel vermelde data en termijnen kunnen door de regering worden opgeschoven met telkens een termijn van drie maanden.

– *Aangenomen.*

AFDELING IV

Erkenning van T-Groep

Artikel 6

Voor de activiteiten bedoeld in artikel 4 wordt aan T-Groep de erkenning voor onbepaalde duur toegekend zoals bedoeld in artikel 7 van het decreet van 13 april 1999 met betrekking tot de private arbeidsbemiddeling in het Vlaamse Gewest.

– *Aangenomen.*

HOOFDSTUK III

Vennootschap met sociaal oogmerk,
genaamd Werkholding

AFDELING I

Machtiging tot oprichting van een vennootschap
met sociaal oogmerk, genaamd Werkholding

Artikel 7

De Vlaamse regering wordt gemachtigd om, overeenkomstig het Wetboek van vennootschappen, onverminderd de afwijkende bepalingen in dit decreet, en nadat T-Groep is opgericht, namens de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest, een vennootschap op te richten die de rechtsvorm aanneemt van een naamloze vennootschap met sociaal oogmerk in de zin van artikel 661 van het Wetboek van vennootschappen, waaraan de uitvoering wordt toevertrouwd van de in artikel 8 vermelde taken.

De oprichting van Werkholding zal plaatsvinden uiterlijk op 30 september 2002, maar na datum van oprichting van T-Groep. Deze datum kan door de Vlaamse regering worden opgeschoven met telkens een termijn van drie maanden.

– *Aangenomen.*

Voorzitter

AFDELING II

Maatschappelijk doel en opdrachten
van Werkholding

Artikel 8

§ 1. Het maatschappelijk doel van Werkholding zal als volgt worden bepaald : het, zelf of samen met anderen, oprichten en deelnemen aan, alsmede het houden en/of verwerven van een participatie in vennootschappen, verenigingen, samenwerkingsverbanden en/of andere juridische entiteiten, al dan niet bekleed met rechtspersoonlijkheid. Daaraan zal als voorwaarde worden gekoppeld dat deze andere vennootschappen, verenigingen, samenwerkingsverbanden en/of andere juridische entiteiten, één of meerdere van de doelstellingen vermeld in artikel 4, eerste lid, 1° tot en met 5°, tot doel of tot werkelijke activiteiten moeten hebben, dan wel een soortgelijke doelstelling, of soortgelijke activiteiten, inzake het organiseren, ontwikkelen en aanbieden van commerciële activiteiten inzake personeelsbeleid en personeelsbeheer.

In de oprichtingsakte van Werkholding zal worden bepaald dat, met het oog op de uitoefening van haar taken en opdrachten, Werkholding gerechtigd is om deel te nemen aan de oprichting van, dan wel om op enig later tijdstip toe te treden tot enige vennootschap, vereniging, samenwerkingsverband of andere entiteit, al dan niet bekleed met rechtspersoonlijkheid, van Belgische, zowel als van vreemde nationaliteit.

In de oprichtingsakte van Werkholding zal tevens worden bepaald dat zij alle activiteiten kan verrichten die rechtstreeks of onrechtstreeks bijdragen tot de realisatie van haar maatschappelijk doel. In de schoot van de vennootschap met sociaal oogmerk kunnen echter geen marktgerichte commerciële activiteiten georganiseerd worden. Daartoe dienen telkens andere rechtspersonen opgericht te worden of participaties in bedoelde rechtspersonen genomen te worden.

Overeenkomstig het bepaalde in artikel 661 van het Wetboek van vennootschappen zal in de oprichtingsakte van Werkholding ook worden bepaald op welke wijze Werkholding de winst die zij maakt, zal besteden ter realisatie van het voormelde sociaal oogmerk.

§ 2. Het sociaal oogmerk van Werkholding zal als volgt worden bepaald : de financiering van en/of de deelname aan activiteiten en/of projecten met het oog op het scheppen van nieuwe arbeidsplaatsen, de tewerkstelling van moeilijk tewerk te stellen bevolkingsgroepen ; de promotie van beroepen en opleidingen ; alsmede soortgelijke activiteiten en/of projecten met als doel de tewerkstelling en de beroepsopleiding te bevorderen.

– *Aangenomen.*

AFDELING III

Aandelen

Artikel 9

Het Vlaamse Gewest en de Vlaamse Gemeenschap moeten samen steeds houder zijn van alle stemgerechtigde aandelen in het kapitaal van Werkholding, de aandelen die overeenkomstig het bepaalde in artikel 661 van het Wetboek van vennootschappen zullen worden toegekend aan de personeelsleden van Werkholding uitgezonderd.

– *Aangenomen.*

AFDELING IV

Financiële middelen

Artikel 10

De financiële tegemoetkoming van de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest met het oog op de financiering van Werkholding neemt de vorm aan van een inbreng van, naar keuze van de Vlaamse regering, de gehele aandelenparticipatie, dan wel een deel ervan, die het Vlaamse Gewest en de Vlaamse Gemeenschap, na uitvoering van het bepaalde in artikel 5, § 6, aanhouden in T-Groep.

De financiële tegemoetkoming van de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest met het oog op de financiering van Werkholding, neemt, op het ogenblik van de oprichting van Werkholding, daarnaast de vorm aan van een inbreng in speciën ten belope van tweehonderd vijftigduizend (250.000,-) EUR voor de Vlaamse Gemeenschap en ten belo-

Voorzitter

pe van tweehonderd vijftigduizend (250.000,-) EUR voor het Vlaamse Gewest.

Voormelde inbrengen zullen geschieden overeenkomstig de bepalingen van het Wetboek van vennootschappen.

– *Aangenomen.*

HOOFDSTUK IV**Personeel van T-Groep en van Werkholding****Artikel 11**

§ 1. De Vlaamse regering neemt alle noodzakelijke maatregelen met het oog op de overgang op vrijwillige basis van het personeel dat thans bij VDAB is belast met de uitoefening van de activiteiten bedoeld in artikel 4 en 8.

Statutaire personeelsleden binnen VDAB bedoeld in het eerste lid kunnen, met het oog op hun tewerkstelling in T-Groep, dan wel in Werkholding, verlof om persoonlijke redenen bekomen voor een periode van ten hoogste 5 jaar met behoud van hun administratieve en geldelijke anciënniteit.

Bij het heropnemen van hun functie binnen VDAB, worden de diensten van de in het tweede lid vermelde personeelsleden die werden gepresteerd bij de T-Groep en de Werkholding gelijkgesteld met bij VDAB werkelijk gepresteerde diensten.

§ 2. Vóór de overgang van de personeelsleden van de VDAB naar de T-Groep of de Werkholding wordt er tussen de VDAB en de representatieve werknemersorganisaties een protocol gesloten met betrekking tot het personeelsbeleid en de arbeidsvoorwaarden.

Het in het eerste lid bedoelde protocol wordt bekrachtigd door de Vlaamse regering.

– *Aangenomen.*

HOOFDSTUK V**Slotbepalingen****Artikel 12**

§ 1. De Vlaamse regering gaat binnen drie maanden na de bekendmaking van dit decreet in het Belgisch Staatsblad over tot de oprichting van een onafhankelijke beoordelingscommissie waarvan zij de samenstelling, het statuut en de organisatie bepaalt en die zal worden belast met het uitbrengen van een advies omtrent de benoeming van de leden van de raad van bestuur en van de dagelijkse bestuurders van Werkholding.

De leden van de beoordelingscommissie bedoeld in het eerste lid zullen worden aangesteld in functie van hun specifieke juridische deskundigheid of van hun specifieke deskundigheid inzake het management van private en / of overheidsondernemingen.

De in het eerste lid vermelde beoordelingscommissie brengt op verzoek van de raad van bestuur van Werkholding advies uit omtrent volgende aangelegenheden :

- 1° de deskundigheid en objectiviteit van alle personen die worden voorgesteld om een mandaat van lid van de raad van bestuur van Werkholding te bekleden ;
- 2° de onafhankelijkheid van de personen die worden voorgedragen als onafhankelijke bestuurder van Werkholding ;
- 3° de benoeming en het ontslag van de bestuurders van Werkholding ;
- 4° de benoeming en het ontslag van één of meerdere dagelijkse bestuurders van Werkholding.

Bij de beoordeling van de onafhankelijkheid van een persoon die wordt voorgedragen als bestuurder van Werkholding, zal de beoordelingscommissie in het bijzonder nagaan dat de betreffende persoon geen taken van dagelijks bestuur, dan wel management-taken in Werkholding of T-Groep vervult, en tevens onafhankelijk is ten aanzien van de aandeelhouders van Werkholding.

Voorzitter

Een advies, bedoeld in het derde lid, van de beoordeelingscommissie, bedoeld in het eerste lid, verbindt de algemene vergadering van aandeelhouders van Werkholding niet, met dien verstande dat in geval deze algemene vergadering van aandeelhouders anders beslist dan in dit advies wordt voorgesteld, de motivering hiertoe uitdrukkelijk in de notulen van de betreffende algemene vergadering van aandeelhouders moet worden aangegeven.

§ 2. De Vlaamse regering wordt gemachtigd om de bepalingen in het decreet van 20 maart 1984 houdende de oprichting van de Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en van het decreet van 20 maart 1984 houdende de uitbreiding van bevoegdheden van de Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling die moeten worden opgeheven teneinde de tekst van voormelde decreten in overeenstemming te brengen met het bepaalde in dit decreet, op te heffen.

– *Aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen zo dadelijk de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

ONTWERP VAN DECREET houdende instemming met het verdrag van Nice houdende wijziging van het verdrag betreffende de Europese Unie, de verdragen tot oprichting van de Europese Gemeenschappen en sommige bijbehorende akten, met de protocollen en de slotakte, ondertekend in Nice op 26 februari 2001

– 1142 (2001-2002) – Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houdende instemming met het verdrag van Nice houdende wijziging van het verdrag betreffende de Europese Unie, de verdragen tot oprichting van de Europese Gemeenschappen en sommige bijbehorende akten, met de protocollen en de slotakte, ondertekend in Nice op 26 februari 2001.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat voor wat betreft de aangelegenheden bedoeld in artikel 39 van de Grondwet :

99 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
82 leden hebben ja geantwoord ;
17 leden hebben neen geantwoord.

Ziehier het resultaat voor wat betreft de aangelegenheden bedoeld in de artikelen 127 tot 129 van de Grondwet :

102 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
84 leden hebben ja geantwoord ;
18 leden hebben neen geantwoord.

JA hebben geantwoord :

Baeke Anne-Marie
Becq Sonja
Bex Jos
Bogaert André-Emiel
Bossuyt Gilbert
Browaeyts Jozef
Caluwé Ludwig
Claes Hilde
Cordeel Marc
De Cock Dirk
De Gucht Karel
De Loor Herman
De Martelaer Ann
De Meyer Jos
De Ridder Peter
De Schepper Claudine
De Smet Bart
Decaluwe Carl
Demeester-De Meyer Wivina
Demeulenaere Julien
Denys André
Devolder Jacques
Gardeyn-Debever Gisèle
Gatz Sven
Glorieux Eloi
Grouwels Brigitte
Guns Dominique
Gysbrechts Peter
Heeren Veerle
Helsen Koen
Hermans Margriet
Holemans Dirk
Hostekint Patrick
Keulen Marino

Voorzitter

Kindermans Gerald
 Lachaert Patrick
 Laloo Boudewijn
 Lauwers Herman
 Laverge Jacques
 Logist Marcel
 Mahassine Chokri
 Malcorps Johan
 Martens Luc
 Matthijs Erik
 Merckx-Van Goey Trees
 Moreau André
 Peeters Leo
 Platteau Stefaan
 Ramon Frans
 Roegiers Jan
 Sannen Ludo
 Sarens Freddy
 Sauwens Johan
 Schepens Cis
 Sols Guy
 Stassen Jos
 Suykens Lucien
 Swennen Guy
 Timmermans Jacques
 Tobback Bruno
 Van Aperen Jul
 Van Baelen Gilbert
 Van Cleuvenbergen Riet
 van den Abeelen Marc
 Van den Brande Luc
 Van Den Heuvel Ria
 Van Dijck Kris
 Van Duppen Jan
 Van Eyken Christian
 Van Hecke Mieke
 van Kessel Ingrid
 Van Looy Jef
 Van Malderen Paul
 Van Nieuwerkerke André
 Van Rompuy Eric
 Van Vaerenbergh Etienne
 Vandenbossche Dany
 Vanleenhove Gilbert
 Verfaillie Jan
 Vermeiren Francis
 Vermeulen Jo
 Vertriest Isabel
 Voorhamme Robert
 Weyts Johan

NEEN hebben geantwoord :

Aers Wilfried
 De Gryze Niki

De Lobel Hilde
 Dewinter Filip
 Dillen Marijke
 Geraerts Jean
 Librecht Julien
 Lootens-Stael Dominiek
 Penris Jan
 Strackx Felix
 Van den Eynde Marleen
 Van Goethem Roland
 Van Hauthem Joris
 Van Nieuwenhuysen Luk
 Van Overmeire Karim
 Verougstraete Christian
 Verrijken Miel
 Wymeersch Frans

Dientengevolge neemt het parlement het ontwerp van decreet aan. Het zal aan de Vlaamse regering ter bekrachtiging worden overgezonden.

ONTWERP VAN DECREET betreffende gelijke onderwijskansen-I
– 1143 (2001-2002) – Nrs. 1 tot 12

Aangehouden stemmingen

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde zijn de aangehouden stemmingen over het amendement op artikel III.7 en over artikel III.7 van het ontwerp van decreet betreffende gelijke onderwijskansen-I.

Mevrouw Claes heeft het woord.

Mevrouw Hilde Claes : Mijnheer de voorzitter, ik wil nog even terugkomen op mijn actuele vraag van deze namiddag over de uitvoeringsbesluiten die minister Vanderpoorten wil nemen in uitvoering van dit ontwerp van decreet. In mijn repliek heb ik uitdrukkelijk de vraag gesteld of ik haar juist begrepen had dat ze in extra uren zal voorzien binnen haar eigen budget, en dat de minimumgrens van 6 uur ondersteuning te allen tijde, ook tijdens het overgangsjaar, zal worden gegarandeerd in het kader van de minimale pedagogische ondersteuning. Vooraleer over te gaan tot de stemming, vraag ik hierover verduidelijking.

Minister Marleen Vanderpoorten : Ik wil nogmaals benadrukken dat in de organieke regeling elke school met 10 percent doelgroepkinderen, min-

Vanderpoorten

stens 6 uur ondersteuning zal krijgen. Die organieke regeling gaat in in het jaar 2 en 3 van de driejaarlijkse termijn. Voor het jaar 1, de zogenaamde overgangsregeling, geldt voor alle scholen die stijgen in aantal uren, dat ze slechts 50 percent van de stijging krijgen.

Een school die nu nul uren heeft, en die op 6 uur komt in de organieke regeling, krijgt in de overgangsfase uiteraard slechts 3 uur. Dat is de 50-percentregeling die voor iedereen geldt. Laat dat duidelijk zijn. Voor de scholen die al uren hadden, en die 18 uur of minder hadden, blijft het aantal uren behouden, ook in de overgangsregeling.

Mevrouw Hilde Claes : De onduidelijkheid blijft over de halvering van het aantal uren in het overgangsjaar, maar met behoud van de minimumgrens van 6 uur. Dat is uitdrukkelijk gestipuleerd in het ondersteuningsluit van het ontwerp van decreet.

De voorzitter : De heer Martens heeft het woord.

De heer Luc Martens : Mijnheer de voorzitter, onze fractie heeft ervoor geopteerd om zich te onthouden. In de uitzending van Villa Politica van vorige week heeft minister Vanderpoorten gereageerd tegen mijn herhaald benadrukken dat we als christen-democraten geen problemen hebben met het inschrijvingsrecht en de aanvaardingsplicht. Ook de heer Denys suggereerde dat.

We benadrukken dat we de leerlingen die het pedagogisch project onderschrijven en het schoolreglement aanvaarden, een plek moeten geven. Als we pleiten om het verder in de tijd te plaatsen, heeft dat te maken met een andere benadering van het inbrengen van het ontwerp van decreet op het terrein. We vinden dat we dat beter van onderuit laten groeien. Een groeodynamiek leidt tot betere resultaten dan het van bovenaf te decreteren. We hebben dus geen probleem met de optie, wel met de manier waarop het wordt ingevoerd.

Onze onthouding wordt ook ingegeven door de grote waakzaamheid ten aanzien van de zorgverbreding in de toekomst. De discussie met mevrouw Claes duidt aan dat er een grote alertheid is op het terrein.

Mevrouw de minister, we zullen u na de begrotingsbesprekingen in september kunnen beoordelen op uw inspanningen en die van de regering. Ik hoop dat alle partijen in de meerderheid u daarin steunen, en naar buiten toe geen ei leggen in de

pers om u binnenskamers aan uw lot over te laten, zoals we al vaak hebben gezien. Ik hoop dat iedereen u helpt, zodat de zorgverbreding op een substantiële manier voor alle scholen en voor alle kinderen kan worden georganiseerd.

De voorzitter : De heer de Roo heeft het woord.

De heer Johan De Roo : Mijnheer de voorzitter, ik heb een stemafpraak met de heer De Batselier.

De voorzitter : Mevrouw De Maght heeft het woord.

Mevrouw Anny De Maght-Aelbrecht : Mijnheer de voorzitter, ik heb een stemafpraak met de heer Van der Poorten.

De voorzitter : Vraagt nog iemand het woord ?
(*Neen*)

De hoofdelijke stemming wordt gevraagd.

Aan de orde is de hoofdelijke stemming over amendement 86 van de heren Vanleenhove en Van Baelen, mevrouw Claes en de heren Ramon en Dirk De Cock op artikel III.7.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

104 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
86 leden hebben ja geantwoord ;
18 leden hebben zich onthouden.

JA hebben geantwoord :

Baeke Anne-Marie
Becq Sonja
Bex Jos
Bogaert André-Emiel
Bossuyt Gilbert
Browaey Jozef
Caluwé Ludwig
Claes Hilde
Cordeel Marc
De Cock Dirk
De Gucht Karel
De Loor Herman
De Maght-Aelbrecht Anny
De Martelaer Ann
De Meyer Jos
De Ridder Peter
De Roo Johan

Voorzitter

De Schepper Claudine
 De Smet Bart
 Decaluwe Carl
 Demeester-De Meyer Wivina
 Demeulenaere Julien
 Denys André
 Devolder Jacques
 Gardeyn-Debever Gisèle
 Gatz Sven
 Geysels Jos
 Glorieux Eloi
 Grouwels Brigitte
 Guns Dominique
 Gysbrechts Peter
 Heeren Veerle
 Helsen Koen
 Hermans Margriet
 Hostekint Patrick
 Keulen Marino
 Kindermans Gerald
 Lachaert Patrick
 Laloo Boudewijn
 Lauwers Herman
 Laverge Jacques
 Logist Marcel
 Mahassine Chokri
 Malcorps Johan
 Martens Luc
 Matthijs Erik
 Merckx-Van Goey Trees
 Moreau André
 Peeters Leo
 Platteau Stefaan
 Ramon Frans
 Roegiers Jan
 Sannen Ludo
 Sarens Freddy
 Sauwens Johan
 Schepens Cis
 Sols Guy
 Stassen Jos
 Suykens Lucien
 Swennen Guy
 Timmermans Jacques
 Tobback Bruno
 Van Aperen Jul
 Van Baelen Gilbert
 Van Cleuvenbergen Riet
 van den Abeelen Marc
 Van den Brande Luc
 Van Den Heuvel Ria
 Van Dijck Kris
 Van Duppen Jan
 Van Eyken Christian
 Van Hecke Mieke

van Kessel Ingrid
 Van Looy Jef
 Van Malderen Paul
 Van Nieuwkerke André
 Van Rompuy Eric
 Van Vaerenbergh Etienne
 Vandenbossche Dany
 Vanleenhove Gilbert
 Verfaillie Jan
 Vermeiren Francis
 Vermeulen Jo
 Vertriest Isabel
 Voorhamme Robert
 Weyts Johan

Zich ONTHOUDEN hebben :

Aers Wilfried
 De Gryze Niki
 De Lobel Hilde
 Dewinter Filip
 Dillen Marijke
 Geraerts Jean
 Librecht Julien
 Lootens-Stael Dominiek
 Penris Jan
 Strackx Felix
 Van den Eynde Marleen
 Van Goethem Roland
 Van Hauthem Joris
 Van Nieuwenhuysen Luk
 Van Overmeire Karim
 Verougstraete Christian
 Verrijken Miel
 Wymeersch Frans

Het amendement is aangenomen.

Aan de orde is de hoofdelijke stemming over het aldus geamendeerde artikel III.7.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

105 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
 87 leden hebben ja geantwoord ;
 18 leden hebben zich onthouden.

JA hebben geantwoord :

Baeke Anne-Marie
 Becq Sonja

Voorzitter

Bex Jos
 Bogaert André-Emiel
 Bossuyt Gilbert
 Browaeyts Jozef
 Caluwé Ludwig
 Claes Hilde
 Cordeel Marc
 De Cock Dirk
 De Gucht Karel
 De Loor Herman
 De Maght-Aelbrecht Anny
 De Martelaer Ann
 De Meyer Jos
 De Ridder Peter
 De Roo Johan
 De Schepper Claudine
 De Smet Bart
 Decaluwe Carl
 Demeester-De Meyer Wivina
 Demeulenaere Julien
 Denys André
 Devolder Jacques
 Gardeyn-Debever Gisèle
 Gatz Sven
 Geysels Jos
 Glorieux Eloi
 Grouwels Brigitte
 Guns Dominique
 Gysbrechts Peter
 Heeren Veerle
 Helsen Koen
 Hermans Margriet
 Holemans Dirk
 Hostekint Patrick
 Keulen Marino
 Kindermans Gerald
 Lachaert Patrick
 Laloo Boudewijn
 Lauwers Herman
 Laverge Jacques
 Logist Marcel
 Mahassine Chokri
 Malcorps Johan
 Martens Luc
 Matthijs Erik
 Merckx-Van Goey Trees
 Moreau André
 Peeters Leo
 Platteau Stefaan
 Ramon Frans
 Roegiers Jan
 Sannen Ludo
 Sarens Freddy
 Sauwens Johan

Schepens Cis
 Sols Guy
 Stassen Jos
 Suykens Lucien
 Swennen Guy
 Timmermans Jacques
 Tobback Bruno
 Van Aperen Jul
 Van Baelen Gilbert
 Van Cleuvenbergen Riet
 van den Abeelen Marc
 Van den Brande Luc
 Van Den Heuvel Ria
 Van Dijck Kris
 Van Duppen Jan
 Van Eyken Christian
 Van Hecke Mieke
 van Kessel Ingrid
 Van Looy Jef
 Van Malderen Paul
 Van Nieuwerkerke André
 Van Rompuy Eric
 Van Vaerenbergh Etienne
 Vandebossche Dany
 Vanleenhove Gilbert
 Verfaillie Jan
 Vermeiren Francis
 Vermeulen Jo
 Vertriest Isabel
 Voorhamme Robert
 Weyts Johan

Zich ONTHOUDEN hebben :

Aers Wilfried
 De Gryze Niki
 De Lobel Hilde
 Dewinter Filip
 Dillen Marijke
 Geraerts Jean
 Librecht Julien
 Lootens-Stael Dominiek
 Penris Jan
 Strackx Felix
 Van den Eynde Marleen
 Van Goethem Roland
 Van Hauthem Joris
 Van Nieuwenhuysen Luk
 Van Overmeire Karim
 Verougstraete Christian
 Verrijken Miel
 Wymeersch Frans

Dan is het aldus geamendeerde artikel III.7 aangenomen.

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het aldus geamendeerde ontwerp van decreet betreffende gelijke onderwijskansen-I.

Mevrouw Claes heeft het woord.

Mevrouw Hilde Claes : Mijnheer de voorzitter, dames en heren, ik ben het niet eens met de interpretatie van de minister. Ik betreur dat ten zeerste. Als parlamentslid en als decreetgever denk ik dat in de uitvoeringsbesluiten zowel de letter als de geest van het ontwerp van decreet moeten worden teruggevonden. Mijn fractie beschouwt het ontwerp van decreet als positief, maar omwille van het antwoord van de minister zie ik geen andere mogelijkheid dan me te onthouden. Het is een signaal vanuit de sp-a-fractie in de hoop dat de minister alsnog het uitvoeringsbesluit zou aanpassen.

De voorzitter : De heer Van Dijk heeft het woord.

De heer Kris Van Dijk : Mijnheer de voorzitter, ook ik zal me onthouden. Het ontwerp van decreet bevat heel veel waardevolle punten, maar tijdens de besprekingen vorige week heb ik heel duidelijk onderlijnd dat de N-VA-leden het betreuren dat de huistaal van de kinderen wordt losgekoppeld van de economische achtergrond. We merken dat dat repercussies heeft voor heel wat jongeren die niet langer worden meegeteld in dit gelijkerekensdecreet. Het is nochtans al duidelijk gebleken dat de huistaal een heel belangrijke factor is in de schoolloopbaan.

De voorzitter : Vraagt nog iemand het woord ?
(*Neen*)

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

105 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
56 leden hebben ja geantwoord ;
31 leden hebben zich onthouden ;
18 leden hebben neen geantwoord.

JA hebben geantwoord :

Baeke Anne-Marie

Bex Jos
Bogaert André-Emiel
Bossuyt Gilbert
Browaeyts Jozef
Cordeel Marc
De Cock Dirk
De Gucht Karel
De Loor Herman
De Martelaer Ann
De Ridder Peter
De Schepper Claudine
Demeulenaere Julien
Denys André
Devolder Jacques
Gatz Sven
Geysels Jos
Glorieux Eloi
Guns Dominique
Gysbrechts Peter
Helsen Koen
Hermans Margriet
Holemans Dirk
Hostekint Patrick
Keulen Marino
Lachaert Patrick
Lauwers Herman
Laverge Jacques
Logist Marcel
Mahassine Chokri
Malcorps Johan
Moreau André
Peeters Leo
Platteau Stefaan
Ramon Frans
Roegiers Jan
Sannen Ludo
Schepens Cis
Sols Guy
Stassen Jos
Swennen Guy
Timmermans Jacques
Tobback Bruno
Van Aperen Jul
Van Baelen Gilbert
van den Abeelen Marc
Van Den Heuvel Ria
Van Duppen Jan
Van Eyken Christian
Van Nieuwkerke André
Van Vaerenbergh Etienne
Vandenbossche Dany
Vermeiren Francis
Vermeulen Jo
Vertriest Isabel
Voorhamme Robert

Voorzitter

NEEN hebben geantwoord :

Aers Wilfried
De Gryze Niki
De Lobel Hilde
Dewinter Filip
Dillen Marijke
Geraerts Jean
Librecht Julien
Lootens-Stael Dominiek
Penris Jan
Strackx Felix
Van den Eynde Marleen
Van Goethem Roland
Van Hauthem Joris
Van Nieuwenhuysen Luk
Van Overmeire Karim
Verougstraete Christian
Verrijken Miel
Wymeersch Frans

Zich ONTHOUDEN hebben :

Becq Sonja
Caluwé Ludwig
Claes Hilde
De Maght-Aelbrecht Anny
De Meyer Jos
De Roo Johan
De Smet Bart
Decaluwe Carl
Demeester-De Meyer Wivina
Gardeyn-Debever Gisèle
Grouwels Brigitte
Heeren Veerle
Kindermans Gerald
Laloo Boudewijn
Martens Luc
Matthijs Erik
Merckx-Van Goey Trees
Sarens Freddy
Sauwens Johan
Suykens Lucien
Van Cleuvenbergen Riet
Van den Brande Luc
Van Dijck Kris
Van Hecke Mieke
van Kessel Ingrid
Van Looy Jef
Van Malderen Paul
Van Rompuy Eric
Vanleenhove Gilbert
Verfaillie Jan
Weyts Johan

Dientengevolge neemt het parlement het aldus geamendeerde ontwerp van decreet aan. Het zal aan de Vlaamse regering ter bekrachtiging worden overgezonden.

ONTWERP VAN DECREET betreffende de oprichting van de vennootschappen T-Groep en Werkholding
– 1159 (2001-2002) – Nrs. 1 tot 3

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet betreffende de oprichting van de vennootschappen T-Groep en Werkholding.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat voor wat betreft de aangelegenheden bedoeld in artikel 39 van de Grondwet :

98 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
57 leden hebben ja geantwoord ;
28 leden hebben zich onthouden ;
17 leden hebben neen geantwoord.

Ziehier het resultaat voor wat betreft de aangelegenheden bedoeld in de artikelen 127 tot 129 van de Grondwet :

105 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
58 leden hebben ja geantwoord ;
29 leden hebben zich onthouden ;
18 leden hebben neen geantwoord.

JA hebben geantwoord :

Baeke Anne-Marie
Bex Jos
Bogaert André-Emiel
Bossuyt Gilbert
Browaeyts Jozef
Claes Hilde
Cordeel Marc
De Cock Dirk
De Gucht Karel
De Loor Herman

Voorzitter

De Martelaer Ann
 De Ridder Peter
 De Schepper Claudine
 Demeulenaere Julien
 Denys André
 Devolder Jacques
 Gatz Sven
 Geysels Jos
 Glorieux Eloi
 Guns Dominique
 Gysbrechts Peter
 Helsen Koen
 Hermans Margriet
 Holemans Dirk
 Hostekint Patrick
 Keulen Marino
 Lachaert Patrick
 Lauwers Herman
 Laverge Jacques
 Logist Marcel
 Mahassine Chokri
 Malcorps Johan
 Moreau André
 Peeters Leo
 Platteau Stefaan
 Ramon Frans
 Roegiers Jan
 Sannen Ludo
 Schepens Cis
 Sols Guy
 Stassen Jos
 Suykens Lucien
 Swennen Guy
 Timmermans Jacques
 Tobback Bruno
 Van Aperen Jul
 Van Baelen Gilbert
 van den Abeelen Marc
 Van Den Heuvel Ria
 Van Dijck Kris
 Van Duppen Jan
 Van Nieuwerkerke André
 Van Vaerenbergh Etienne
 Vandenbossche Dany
 Vermeiren Francis
 Vermeulen Jo
 Vertriest Isabel
 Voorhamme Robert

NEEN hebben geantwoord :

Aers Wilfried
 De Gryze Niki
 De Lobel Hilde

Dewinter Filip
 Dillen Marijke
 Geraerts Jean
 Librecht Julien
 Lootens-Stael Dominiek
 Penris Jan
 Strackx Felix
 Van den Eynde Marleen
 Van Goethem Roland
 Van Hauthem Joris
 Van Nieuwenhuysen Luk
 Van Overmeire Karim
 Verougstraete Christian
 Verrijken Miel
 Wymeersch Frans

Zich ONTHOUDEN hebben :

Becq Sonja
 Caluwé Ludwig
 De Maght-Aelbrecht Anny
 De Meyer Jos
 De Roo Johan
 De Smet Bart
 Decaluwe Carl
 Demeester-De Meyer Wivina
 Gardeyn-Debever Gisèle
 Grouwels Brigitte
 Heeren Veerle
 Kindermans Gerald
 Laloo Boudewijn
 Martens Luc
 Matthijs Erik
 Merckx-Van Goey Trees
 Sarens Freddy
 Sauwens Johan
 Van Cleuvenbergen Riet
 Van den Brande Luc
 Van Eyken Christian
 Van Hecke Mieke
 van Kessel Ingrid
 Van Looy Jef
 Van Malderen Paul
 Van Rompuy Eric
 Vanleenhove Gilbert
 Verfaillie Jan
 Weyts Johan

Dientengevolge neemt het parlement het ontwerp van decreet aan. Het zal aan de Vlaamse regering ter bekrachtiging worden overgezonden.

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heer Luk Van Nieuwenhuysen tot besluit van de op 6 juni 2002 door de heer Luk Van Nieuwenhuysen in commissie gehouden interpellatie tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over een scoutsgroep voor allochtone jongeren in Antwerpen – 1236 (2001-2002) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie van de heer Van Nieuwenhuysen tot besluit van de op 6 juni 2002 door de heer Van Nieuwenhuysen in commissie gehouden interpellatie tot de heer Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over een scoutsgroep voor allochtone jongeren in Antwerpen.

De heer Van Nieuwenhuysen heeft het woord.

De heer Luc Van Nieuwenhuysen : Mijnheer de voorzitter, ook de heer Vermeulen en consorten hebben een motie ingediend over dit onderwerp. Het zal niemand verbazen dat beide moties grondig verschillen. De invulling van begrippen zoals 'integratie' en 'multiculturele samenleving' evolueren steeds meer in de richting van het los en naast elkaar staan van verschillende groepen op het beperkte grondgebied Vlaanderen. Dat heeft zich de jongste weken en maanden verschillende keren geuit. We hebben het voorstel voor eigen opvang in bejaardentehuizen, het voorstel voor een eigen televisiezender, het voorstel voor het verstrekken van onderwijs in de eigen taal en dan nu de oprichting en ondersteuning van een eigen jeugdbeweging.

Los van de vraag omtrent de veiligheid – we weten niet wat daar allemaal gebeurt – is er de principiële vraag of dit wel de goede richting is. Is het goed om allerlei afzonderlijke organisaties op te zetten? Volgens ons bevordert dat de integratie niet. We baseren ons daarbij op de ervaring met andere groepen, met name de Franstaligen. De faciliteiten hebben ook niet geleid tot integratie, wel integendeel.

Mijnheer de voorzitter, ik heb na de interpellatie deze met redenen omklede motie ingediend in de hoop dat de VLD die zou steunen. Mijnheer de voorzitter, ik heb uw interpellatie van 2 mei over de oprichting van een televisiezender voor allochtonen er nog eens op nagelezen. U verwees toen

naar de verschillende voorstellen die al waren geformuleerd. U had het over het verstrekken van onderwijs in de taal van de migrant, zoals schepen Van den Bossche in Gent wil doorvoeren. U gaf het voorbeeld om rusthuizen te verplichten om allochtone hulpverleners aan te werven opdat de oudere migranten er zich beter thuis zouden voelen. U zei toen: 'Mevrouw de minister, we vinden dat deze voorbeelden een verkeerd signaal geven'. Wat we in deze met redenen omklede motie hebben gesteld, komt neer op wat u toen in de commissie hebt gezegd. Het verwondert me dat de heer Keulen de tegenmotie mee heeft ondertekend en dat om twee redenen. Ten eerste was hij in de commissie niet aanwezig op het ogenblik van de interpellatie. Ten tweede verwondert het ons na uw discours in de commissie voor Welzijn.

De voorzitter : Naar aanleiding van deze interpellatie is er nog een andere met redenen omklede motie ingediend door de heer Vermeulen, mevrouw Van Hecke, de heren Keulen en Roegiers. Ik stel voor dat wie dat wil, daarover ook nu een stemverklaring aflegt.

De heer Vermeulen heeft het woord.

De heer Jo Vermeulen : Mijnheer de voorzitter, mijnheer van Nieuwenhuysen, u wil graag een beter zicht krijgen op dat soort initiatieven. Ik nodig u dan ook uit om te luisteren naar de ervaringen daaromtrent. Zowel in het antwoord van minister Anciaux als in de toelichting die ikzelf heb gegeven, moet het duidelijk zijn geworden dat dit een zeer goed initiatief is. U zou eigenlijk een gat in de lucht moeten springen. U weet dat het ooit de bedoeling van de jeugdbeweging was om kinderen van de straat te houden en ze met elkaar te laten werken aan zichzelf en een verantwoordelijke en geëngageerde samenleving. Dat is bij de Scouts, Chiro, KSA en tal van andere jeugdverenigingen zo.

Deze jeugdbeweging beantwoordt aan een nood. Het was niet eenvoudig om dit te realiseren omdat deze traditie bij de allochtone gemeenschap niet bestaat. Men heeft er zijn tijd voor genomen om ook met de ouders te werken. Laat de groep dan ook enige kracht ontwikkelen. Er zijn goede contacten met de Scouts, Chiro en andere, onder meer op gebied van leidersvorming. Er zijn zowel allochtone als niet-allochtone leiders. Ze worden gevormd binnen de reguliere jeugdbewegingen. Eens ze zelf enige kracht hebben ontwikkeld, kunnen ze in het breder verband een plek vinden. Maar laat ze dus eerst even de kans om die kracht te krijgen. Dat geldt voor individuen en dat geldt ook voor

Vermeulen

groepen. Luister alstublieft naar dat soort uitleg en breng ze niet in verband met andere groepen of met thema's en dossiers die elders uit de lucht donderen. Het gaat hier om een fijn initiatief in Antwerpen. Wees blij dat dit soort initiatieven wordt genomen. (*Applaus bij de meerderheid en bij CD&V*)

De voorzitter : Vraagt nog iemand het woord ?
(*Neen*)

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

102 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
18 leden hebben ja geantwoord ;
84 leden hebben neen geantwoord.

JA hebben geantwoord :

Aers Wilfried
De Gryze Niki
De Lobel Hilde
Dewinter Filip
Dillen Marijke
Geraerts Jean
Librecht Julien
Lootens-Stael Dominiek
Penris Jan
Strackx Felix
Van den Eynde Marleen
Van Goethem Roland
Van Hauthem Joris
Van Nieuwenhuysen Luk
Van Overmeire Karim
Verougstraete Christian
Verrijken Miel
Wymeersch Frans

NEEN hebben geantwoord :

Baeke Anne-Marie
Becq Sonja
Bex Jos
Bogaert André-Emiel
Bossuyt Gilbert
Browaeyts Jozef
Caluwé Ludwig
Claes Hilde
Cordeel Marc

De Cock Dirk
De Gucht Karel
De Loor Herman
De Maght-Aelbrecht Anny
De Martelaer Ann
De Meyer Jos
De Ridder Peter
De Roo Johan
De Schepper Claudine
De Smet Bart
Decaluwe Carl
Demeester-De Meyer Wivina
Demeulenaere Julien
Denys André
Devolder Jacques
Gardeyn-Debever Gisèle
Gatz Sven
Geysels Jos
Glorieux Eloi
Guns Dominique
Gysbrechts Peter
Heeren Veerle
Helsen Koen
Hermans Margriet
Holemans Dirk
Hostekint Patrick
Keulen Marino
Lachaert Patrick
Laloo Boudewijn
Lauwers Herman
Laverge Jacques
Logist Marcel
Mahassine Chokri
Malcorps Johan
Martens Luc
Matthijs Erik
Merckx-Van Goey Trees
Moreau André
Peeters Leo
Platteau Stefaan
Ramon Frans
Roegiers Jan
Sannen Ludo
Sarens Freddy
Sauwens Johan
Schepens Cis
Sols Guy
Stassen Jos
Suykens Lucien
Swennen Guy
Timmermans Jacques
Tobback Bruno
Van Aperen Jul
Van Baelen Gilbert
Van Cleuvenbergen Riet
van den Abeelen Marc
Van den Brande Luc

Voorzitter

Van Den Heuvel Ria
 Van Dijck Kris
 Van Duppen Jan
 Van Eyken Christian
 Van Hecke Mieke
 van Kessel Ingrid
 Van Looy Jef
 Van Nieuwerkerke André
 Van Rompuy Eric
 Van Vaerenbergh Etienne
 Vandenbossche Dany
 Vanleenhove Gilbert
 Verfaillie Jan
 Vermeiren Francis
 Vermeulen Jo
 Vertriest Isabel
 Voorhamme Robert
 Weyts Johan

Dientengevolge neemt het parlement de motie niet aan.

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heer Jo Vermeulen, mevrouw Mieke Van Hecke en de heren Dany Vandenbossche, Marino Keulen en Jan Roegiers tot besluit van de op 6 juni 2002 door de heer Luk Van Nieuwenhuysen in commissie gehouden interpellatie tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over een scoutsgroep voor allochtone jongeren in Antwerpen – 1241 (2001-2002) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie van de heer Vermeulen, mevrouw Van Hecke en de heren Vandenbossche, Keulen en Roegiers tot besluit van de op 6 juni 2002 door de heer Van Nieuwenhuysen in commissie gehouden interpellatie tot de heer Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over een scoutsgroep voor allochtone jongeren in Antwerpen.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

105 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
 87 leden hebben ja geantwoord ;
 18 leden hebben neen geantwoord.

JA hebben geantwoord :

Baeke Anne-Marie
 Becq Sonja
 Bex Jos
 Bogaert André-Emiel
 Bossuyt Gilbert
 Browaeyts Jozef
 Caluwé Ludwig
 Claes Hilde
 Cordeel Marc
 De Cock Dirk
 De Gucht Karel
 De Loor Herman
 De Maght-Aelbrecht Anny
 De Martelaer Ann
 De Meyer Jos
 De Ridder Peter
 De Roo Johan
 De Schepper Claudine
 De Smet Bart
 Decaluwe Carl
 Demeester-De Meyer Wivina
 Demeulenaere Julien
 Denys André
 Devolder Jacques
 Gardeyn-Debever Gisèle
 Gatz Sven
 Geysels Jos
 Glorieux Eloi
 Grouwels Brigitte
 Guns Dominique
 Gysbrechts Peter
 Heeren Veerle
 Helsen Koen
 Hermans Margriet
 Holemans Dirk
 Hostekint Patrick
 Keulen Marino
 Kindermans Gerald
 Lachaert Patrick
 Lalloo Boudewijn
 Lauwers Herman
 Laverge Jacques
 Logist Marcel
 Mahassine Chokri
 Malcorps Johan

Voorzitter

Martens Luc
 Matthijs Erik
 Merckx-Van Goey Trees
 Moreau André
 Peeters Leo
 Platteau Stefaan
 Ramon Frans
 Roegiers Jan
 Sannen Ludo
 Sarens Freddy
 Sauwens Johan
 Schepens Cis
 Sols Guy
 Stassen Jos
 Suykens Lucien
 Swennen Guy
 Timmermans Jacques
 Tobback Bruno
 Van Aperen Jul
 Van Baelen Gilbert
 Van Cleuvenbergen Riet
 van den Abeelen Marc
 Van den Brande Luc
 Van Den Heuvel Ria
 Van Dijck Kris
 Van Duppen Jan
 Van Eyken Christian
 Van Hecke Mieke
 van Kessel Ingrid
 Van Looy Jef
 Van Malderen Paul
 Van Nieuwerkerke André
 Van Rompuy Eric
 Van Vaerenbergh Etienne
 Vandenbossche Dany
 Vanleenhove Gilbert
 Verfaillie Jan
 Vermeiren Francis
 Vermeulen Jo
 Vertriest Isabel
 Voorhamme Robert
 Weyts Johan

NEEN hebben geantwoord :

Aers Wilfried
 De Gryze Niki
 De Lobel Hilde
 Dewinter Filip
 Dillen Marijke
 Geraerts Jean
 Librecht Julien
 Lootens-Stael Dominiek
 Penris Jan
 Strackx Felix

Van den Eynde Marleen
 Van Goethem Roland
 Van Hauthem Joris
 Van Nieuwenhuysen Luk
 Van Overmeire Karim
 Verougstraete Christian
 Verrijken Miel
 Wymeersch Frans

Dientengevolge neemt het parlement de motie aan. Ze zal aan de Vlaamse regering worden overgezonden.

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heren Chris Vandenbroeke en Luc Van den Brande tot besluit van de op 6 juni 2002 door de heer Chris Vandenbroeke in commissie gehouden interpellaties tot mevrouw Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming, over het dreigend tekort aan wetenschappers en onderzoekers in het bijzonder en over het onderzoeks- en ontwikkelingsbeleid in Vlaanderen en Europa – 1239 (2001-2002) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie van de heren Vandenbroeke en Van den Brande tot besluit van de op 6 juni 2002 door de heer Vandenbroeke in commissie gehouden interpellaties tot mevrouw Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming, over het dreigend tekort aan wetenschappers en onderzoekers in het bijzonder en over het onderzoeks- en ontwikkelingsbeleid in Vlaanderen en Europa.

De heer Van den Brande heeft het woord.

De heer Luc Van den Brande : Mijnheer de voorzitter, u weet hoezeer we betreuren dat de huidige Vlaamse regering met een budgettaire ruimte van 280 miljard frank er niet in is geslaagd om minstens op hetzelfde niveau te blijven om het onderzoeks-potentieel en de kennisontwikkeling mogelijk te maken. Integendeel. De bedragen hiervoor zijn gedaald. De heer Luwel heeft een vlijmscherpe analyse gemaakt. Daaruit bleek dat de inspanningen ondermaats waren.

Minister-president Dewael heeft gezegd dat we alles wel beschouwd een grotere inspanning moe-

Van den Brande

ten leveren. Na drie jaar is men dus tot een beter inzicht gekomen. Dat is ook de reden waarom de heer Vandebroeke en ikzelf een motie hebben ingediend. We vragen daarin niet alleen blijvend aandacht voor het onderzoeks- en ontwikkelingspotentieel. We wensen ook dat de norm van 3 percent van het BBP over een bepaalde tijdspanne zou worden toegekend. We hebben lang gedacht dat 2 percent voldoende was. We vragen uitdrukkelijk een samenhangend meerjarenplan. De regering kan natuurlijk wel een beleid voeren 'by announcement', ze moet dat echter ook in de praktijk omzetten en er budgetten voor vrijmaken. Bovendien stellen we vast dat in het project Kleurrijk Vlaanderen – waar ik niet negatief tegenover sta en dat aangeeft waar we in 2020 moeten staan – dit onderdeel helemaal niet aan bod komt.

Om deze redenen hebben we deze motie ingediend. Als men meent wat men zegt, moet ze unaniem worden goedgekeurd.

De voorzitter : De heer Holemans heeft het woord.

De heer Dirk Holemans : Mijnheer de voorzitter, we hebben onlangs nog in een verenigde commissie gediscussieerd over het wetenschap- en energiebeleid. Beide ministers waren daar aanwezig. Tot mijn verwondering was de indiener van deze motie niet present. Het is vreemd om in de media een debat op gang te brengen en nadien de discussie niet aan te gaan met de ministers.

Het debat moet niet enkel gaan over centen en normen. Ik heb geen nood aan een nieuwe Maastrichtnorm. Het moet ook gaan over inhoud en doelstellingen. Een discussie die enkel over centen gaat, is niet vruchtbaar.

Er werd nog een probleem niet aangekaart : het absorptievermogen. Het heeft weinig zin om er enkele miljarden bij te doen, als men niet weet of die goed kunnen worden besteed. Ik denk dat het debat over een eventuele stijging van het budget voor Wetenschapsbeleid moet worden gevoerd, maar dan wel in functie van duidelijke doelstellingen en duidelijke noden van deze samenleving. Omdat deze thematiek niet aanwezig is in deze motie, kunnen wij ze niet goedkeuren.

De voorzitter : Vraagt nog iemand het woord ?
(*Neen*)

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat voor wat betreft de aangelegenheden bedoeld in artikel 39 van de Grondwet :

102 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
43 leden hebben ja geantwoord ;
2 leden hebben zich onthouden ;
57 leden hebben neen geantwoord.

Ziehier het resultaat voor wat betreft de aangelegenheden bedoeld in de artikelen 127 tot 129 van de Grondwet :

105 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
45 leden hebben ja geantwoord ;
2 leden hebben zich onthouden ;
58 leden hebben neen geantwoord.

JA hebben geantwoord :

Aers Wilfried
Becq Sonja
Caluwé Ludwig
De Gryze Niki
De Lobel Hilde
De Meyer Jos
De Smet Bart
Decaluwe Carl
Demeester-De Meyer Wivina
Dewinter Filip
Dillen Marijke
Gardeyn-Debever Gisèle
Geraerts Jean
Grouwels Brigitte
Heeren Veerle
Kindermans Gerald
Laloo Boudewijn
Librecht Julien
Lootens-Stael Dominiek
Martens Luc
Matthijs Erik
Merckx-Van Goey Trees
Penris Jan
Sarens Freddy
Sauwens Johan
Strackx Felix
Van Cleuvenbergen Riet
Van den Brande Luc
Van den Eynde Marleen
Van Dijck Kris
Van Goethem Roland
Van Hauthem Joris
Van Hecke Mieke
van Kessel Ingrid

Voorzitter

Van Looy Jef
 Van Malderen Paul
 Van Nieuwenhuysen Luk
 Van Overmeire Karim
 Van Rompuy Eric
 Vanleenhove Gilbert
 Verfaillie Jan
 Verougstraete Christian
 Verrijken Miel
 Weyts Johan
 Wymeersch Frans

NEEN hebben geantwoord :

Baeke Anne-Marie
 Bex Jos
 Bogaert André-Emiel
 Bossuyt Gilbert
 Browaeyts Jozef
 Claes Hilde
 Cordeel Marc
 De Cock Dirk
 De Gucht Karel
 De Loor Herman
 De Martelaer Ann
 De Ridder Peter
 De Schepper Claudine
 Demeulenaere Julien
 Denys André
 Devolder Jacques
 Gatz Sven
 Geysels Jos
 Glorieux Eloi
 Guns Dominique
 Gysbrechts Peter
 Helsen Koen
 Hermans Margriet
 Holemans Dirk
 Hostekint Patrick
 Keulen Marino
 Lachaert Patrick
 Lauwers Herman
 Laverge Jacques
 Logist Marcel
 Mahassine Chokri
 Malcorps Johan
 Moreau André
 Peeters Leo
 Platteau Stefaan
 Ramon Frans
 Roegiers Jan
 Sannen Ludo

Schepens Cis
 Sols Guy
 Stassen Jos
 Suykens Lucien
 Swennen Guy
 Timmermans Jacques
 Tobbac Bruno
 Van Aperen Jul
 Van Baelen Gilbert
 van den Abeelen Marc
 Van Den Heuvel Ria
 Van Duppen Jan
 Van Eyken Christian
 Van Nieuwkerke André
 Van Vaerenbergh Etienne
 Vandebossche Dany
 Vermeiren Francis
 Vermeulen Jo
 Vertriest Isabel
 Voorhamme Robert

Zich ONTHOUDEN hebben :

De Maght-Aelbrecht Anny
 De Roo Johan

Dientengevolge neemt het parlement de motie niet aan.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter : Dames en heren, hiermede zijn wij aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor vandaag.

Wij komen opnieuw bijeen op dinsdag 25 juni 2002 om 14 uur en op woensdag 26 juni 2002 om 10 uur en 14 uur.

Geen bezwaar ? (*Instemming*)

De vergadering is gesloten.

– *De vergadering wordt gesloten om 18.51 uur.*
